

ПРОЕКТ

*вноситься народними депутатами
України – членами Комітету Верховної
Ради України з питань фінансів,
податкової та митної політики*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України
та деяких інших законодавчих актів України
щодо врегулювання обороту віртуальних активів в Україні

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) доповнити підпунктом 14.1.32-1 такого змісту:

"14.1.32-1. віртуальні активи, що визначені індивідуальними ознаками – віртуальні активи, що є неподільними, визначені індивідуальними ознаками у вигляді унікального, незамінного цифрового контенту, що можуть передаватися та зберігатися з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології та які можуть містити цифрове відображення об'єктів інтелектуальної власності або посилання на нього";

2) підпункт "в" підпункту 14.1.54 викласти у редакції:

"в) доходів від продажу рухомого та нерухомого майна, доходів від відчуження корпоративних прав, цінних паперів, у тому числі акцій українських емітентів, доходів від відчуження віртуальних активів";

3) у підпункті 14.1.55 слова "дохід від відчуження інвестиційних активів, у тому числі корпоративних прав, цінних паперів тощо" замінити словами "дохід від відчуження інвестиційних активів, у тому числі корпоративних прав, цінних паперів тощо, дохід від відчуження віртуальних активів";

4) підпункт 14.1.185 доповнити підпунктом "е" такого змісту:

"е) постачання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів";

5) підпункт 14.1.191 доповнити підпунктом "є" такого змісту:

"є) продаж, обмін або інше відчуження віртуальних активів";

б) підпункт 14.1.268 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"прибутку від операцій з віртуальними активами".

У зв'язку з цим абзаци десятий-дванадцятий вважати абзацами одинадцятим-тринадцятим.

2. Розділ I доповнити статтею 39-4 такого змісту:

"Стаття 39-4. Подання звітності про операції з віртуальними активами

39-4.1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надають послуги на користь резидентів України (фізичних та юридичних осіб), зобов'язані подати заяву про взяття їх на облік у контролюючому органі протягом 60 календарних днів після початку надання послуг на користь резидентів України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює порядок взяття на облік та зняття з обліку постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

39-4.2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний щороку до 31 січня подавати до контролюючого органу звіт про операції з віртуальними активами. Звітним періодом вважається попередній календарний рік.

39-4.3. Звіт про операції з віртуальними активами подається виключно в електронній формі та включає інформацію щодо операцій з віртуальними активами резидентів України (фізичних та юридичних осіб).

Форма звіту про операції з віртуальними активами, порядок його заповнення та подання постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до контролюючого органу встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

3. Пункт 72.1 статті 72 доповнити підпунктом 72.1.3-2 такого змісту:

"72.1.3-2. від постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів – про операції платників податків з віртуальними активами, дату фактичної передачі товарів / надання послуг, розмір доходів та витрат за такими операціями в обсязі, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з регулятором ринків віртуальних активів, визначеним Законом України "Про ринки віртуальних активів"".

4. У пункті 75.1 статті 75:

1) підпункт 75.1.1 доповнити новим підпунктом 13 такого змісту:

"13) своєчасність подання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, звіту про операції з віртуальними активами відповідно до вимог статті 39-4 цього Кодексу";

2) підпункт 75.1.2 після другого абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Під час здійснення планових перевірок платників податків, які є постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, предметом перевірки також є дотримання постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів вимог статті 39-4 цього Кодексу".

У зв'язку з цим абзаци третій-восьмий вважати абзацами четвертим-дев'ятим.

5. Пункт 78.1 статті 78 доповнити підпунктами 78.1.29-78.1.30 такого змісту:

"78.1.29. неподання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, звіту про операції з віртуальними активами відповідно до вимог статті 39-4 цього Кодексу;

78.1.30. виявлено неповноту або недостовірність даних, що містяться у звіті про операції з віртуальними активами, поданому постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів".

6. Пункт 95.7 статті 95 доповнити підпунктом 95.7.2-1 такого змісту:

"95.7.2-1. віртуальні активи - в порядку, встановленому Законом України "Про ринки віртуальних активів"".

7. Підпункт 102.2.2 пункту 102.2 статті 102 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Контролюючий орган має право проводити перевірку з питань дотримання вимог статті 39-4 цього Кодексу постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та визначати суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) у випадках та розмірах, визначених цим Кодексом, не пізніше 1825 дня, що настає за останнім днем граничного строку подання звіту про операції з віртуальними активами, а якщо відповідний звіт був поданий пізніше - за днем його фактичного подання. Строк давності, визначений цим абзацом, не застосовується щодо перевірки постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який не подав звіт про операції з віртуальними активами за звітний період у визначеному цим Кодексом порядку".

8. Статтю 117 доповнити новим пунктом 117.6-1 такого змісту:

"117.6-1. Неподання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заяви про взяття його на облік відповідно до вимог статті 39-4 цього Кодексу -

тягне за собою накладення штрафу у 20 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, від обов'язку взяття його на облік та виконання інших вимог статті 39-4 цього Кодексу".

9. Статтю 120 доповнити пунктом 120.8 такого змісту:

"120.8. Неподання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, звіту про операції з віртуальними активами відповідно до вимог статті 39-4 цього Кодексу -

тягне за собою накладення штрафу у 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Несвоєчасне подання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, звіту про операції з віртуальними активами відповідно до вимог статті 39-4 цього Кодексу -

тягне за собою накладення штрафу у 0,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту про операції з віртуальними активами, але не більше 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Подання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, звіту про операції з віртуальними активами з неповними або недостовірними відомостями чи помилками -

тягне за собою накладення штрафу у 0,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

У разі вчинення в одному звіті порушень щодо двох і більше операцій з віртуальними активами розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафу за кожну операцію з віртуальними активами, щодо якої було подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію".

10. Підпункт 137.10.8 пункту 137.10 статті 137 доповнити підпунктом "в" такого змісту:

"в) першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому резидент Дія Сіті здійснив купівлю, продаж або будь-яку іншу операцію з віртуальними активами. При цьому такий платник податку подає річну декларацію з податку на прибуток резидента Дія Сіті - платника податку на особливих умовах за податковий (звітний) період, що закінчується останнім днем кварталу, в якому резидент Дія Сіті здійснив купівлю, продаж або будь-яку іншу операцію з віртуальними активами".

11. Статтю 141 доповнити пунктом 141.2-1 такого змісту:

"141.2-1. Різниці щодо операцій з віртуальними активами

141.2-1.1. Платники податку окремо визначають загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами.

Фінансовий результат від операцій з віртуальними активами визначається в момент їх продажу або іншого відчуження за правилами, викладеними у цьому пункті.

141.2-1.2. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат, пов'язаних з емісією (створенням) або безоплатним отриманням віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму від'ємного фінансового результату від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму від'ємного загального результату переоцінки віртуальних активів (загальна сума уцінок віртуальних активів перевищує загальну суму їх дооцінок за податковий (звітний) період), відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2-1.3. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму доходів від емісії (створення) віртуальних активів, відображених у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму позитивного фінансового результату від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2-1.4. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів визначається як сума доходів, отриманих від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, зменшених на вартість віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту вартістю віртуальних активів є:

для придбаних віртуальних активів – сума документально підтверджених витрат на придбання таких віртуальних активів;

для віртуальних активів, отриманих безоплатно – сума документально підтверджених витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням таких віртуальних активів;

для віртуальних активів, придбаних в результаті обміну на інші віртуальні активи – документально підтверджена вартість переданих платником податку віртуальних активів.

Первинною вартістю емітованих (створених) віртуальних активів є сума документально підтверджених витрат, безпосередньо пов'язаних з емісією (створенням), у тому числі в результаті майнінгу таких віртуальних активів.

Якщо в обмін на віртуальні активи платник податку отримав віртуальні активи та грошові кошти, вартістю отриманих віртуальних активів є загальна сума вартості отриманих платником податку віртуальних активів та суми таких коштів але не менше ціни придбання або первинної вартості переданих віртуальних активів.

З метою застосування цього підпункту продажем віртуальних активів є:

продаж віртуальних активів за грошові кошти;

обмін одних віртуальних активів на інші віртуальні активи, а також будь-які інші операції з віртуальними активами, за результатами здійснення яких відбувається перехід права власності на віртуальні активи.

Перелік витрат, що враховується при здійсненні операцій з віртуальними активами, витрат, пов'язаних з емісією (створенням) та документів (первинних документів), які є підтвердженням доходів та/або витрат за такими операціями, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за поданням регулятора ринків віртуальних активів, визначеним Законом України "Про ринки віртуальних активів".

141.2-1.5. Загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів є загальною сумою прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, зменшеною на загальну суму збитків від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, визначених відповідно до положень підпункту 141.2-1.4. цього пункту, та від'ємний загальний фінансовий результат від таких операцій, не врахований у попередніх податкових (звітних) періодах відповідно до положень підпункту 141.2-1.6 цього пункту.

141.2-1.6. Якщо за результатами звітного періоду отримано від'ємний загальний фінансовий результат (збиток) від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження віртуальних активів зменшує загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів наступних податкових (звітних) періодів, що наступають за податковим (звітним) періодом

виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату, до повного його погашення.

141.2-1.7. Якщо за результатами звітного періоду платником податку отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів, сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження віртуальних активів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду платника податку".

12. Пункт 164.2 статті 164 доповнити підпунктом 164.2.9-1 такого змісту:

"164.2.9-1. прибуток від операцій з віртуальними активами".

13. У статті 170:

1) доповнити пунктом 170.2-1 такого змісту:

"170.2-1. Оподаткування прибутку від операцій з віртуальними активами.

170.2-1.1. Платник податків самостійно веде облік фінансового результату від операцій з віртуальними активами, окремо від інших доходів і витрат.

170.2-1.2. Фінансовий результат від операцій з віртуальними активами визначається як різниця між доходом, отриманим платником податку протягом звітного періоду у вигляді суми коштів від продажу віртуальних активів з урахуванням курсової різниці (за наявності), та загальною сумою дозволених до врахування документально підтверджених витрат платника податків на придбання віртуальних активів протягом звітного періоду.

Під продажем віртуальних активів у цілях оподаткування прибутку від операцій з віртуальними активами розуміється продаж віртуальних активів за кошти або будь-які інші операції, які передбачають перехід права власності на віртуальні активи (відчуження) в обмін на валютні цінності та/або в обмін на товари та/або послуги у випадках, передбачених законодавством (далі – продаж віртуальних активів).

У разі здійснення операцій з обміну віртуальних активів на віртуальні активи, які передбачають доплату у грошовій та/або іншій майновій формі, такі операції прирівнюються до продажу віртуальних активів.

Дозволеними до врахування витратами у цілях оподаткування прибутку від операцій з віртуальними активами є документально підтверджені суми витрат у грошовій та/або іншій майновій формі на:

1) придбання токенів з прив'язкою до активів у емітента, який пройшов процедуру авторизації на здійснення публічної пропозиції токена з прив'язкою до активів відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

2) придбання токенів електронних грошей у емітента або оферента, який має право здійснювати публічну пропозицію токенів електронних грошей відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

3) придбання токенів електронних грошей або токена з прив'язкою до активів у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, який пройшов процедуру авторизації відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

4) придбання інших віртуальних активів за переліком, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з регулятором ринків віртуальних активів, визначеним Законом України "Про ринки віртуальних активів";

5) оплату винагороди (комісію), сплачені платником податків протягом звітного (податкового) періоду на користь постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Порядок документального підтвердження дозволених до врахування витрат на придбання віртуальних активів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з регулятором ринків віртуальних активів, визначеним Законом України "Про ринки віртуальних активів".

При визначенні фінансового результату від операцій з віртуальними активами платник податків не враховує витрати, понесені протягом звітного періоду на придбання:

- 1) віртуальних активів, щодо яких було анульовано авторизацію;
- 2) віртуальних активів, які були відчужені (у тому числі безоплатно) на користь пов'язаних осіб;
- 3) віртуальних активів, які були відчужені в інший спосіб, ніж продаж віртуальних активів.

У разі якщо вартість віртуальних активів під час продажу або придбання була визначена в іноземній валюті, вона перераховується у гривні за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України відповідно на дату фактичного отримання доходу від продажу або здійснення витрат на придбання віртуальних активів.

170.2-1.3. До складу загального річного оподаткованого доходу платника податку включається позитивне значення загального фінансового результату від операцій з віртуальними активами (прибуток від операцій з віртуальними активами) за наслідками такого звітного (податкового) року.

Загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами визначається як фінансовий результат від операцій з віртуальними активами за наслідками звітного (податкового) року, зменшений на суму від'ємного

значення об'єкта оподаткування минулих звітних періодів, що не була погашена, та збільшений на суму витрат минулих періодів, які не підлягають врахуванню відповідно до абзацу четвертого цього підпункту.

Якщо загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами має від'ємне значення, його сума переноситься у зменшення загального фінансового результату від операцій з віртуальними активами наступних років до його повного погашення.

У разі якщо сума від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих звітних періодів, що не була погашена, включає витрати, які не підлягають врахуванню, а саме витрати минулих звітних періодів на придбання:

1) віртуальних активів, щодо яких у звітному періоді було анульовано авторизацію;

2) віртуальних активів, які протягом звітного періоду були відчужені (у тому числі безоплатно) на користь пов'язаних осіб;

3) віртуальних активів, які протягом звітного періоду були відчужені в інший спосіб, ніж продаж віртуальних активів, -

то загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами звітного періоду підлягає збільшенню на суму таких витрат.

170.2-1.4. Для цілей оподаткування прибутку від операцій з віртуальними активами звітним періодом вважається календарний рік.

Платник податку зобов'язаний відобразити загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами, отриманий протягом звітного року, у податковій декларації про майновий стан і доходи. Позитивний загальний фінансовий результат від операцій з віртуальними активами (прибуток від операцій з віртуальними активами) включається до загального оподатковуваного доходу платника податку, що підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

У разі якщо другою стороною при продажу платником податку віртуального активу є юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ) або представництво нерезидента чи самозайнята особа, така особа зазначає інформацію про суму доходу, отриманого фізичною особою – платником податку від продажу таких віртуальних активів, у податковому розрахунку, подання якого передбачено підпунктом "б" пункту 176.2 статті 176 цього Кодексу.

170.2-1.5. Не підлягає оподаткуванню та не включається до загального річного оподатковуваного доходу:

а) доходи від операцій з обміну віртуальних активів на інші віртуальні активи;

б) дохід, отриманий платником податку протягом податкового (звітного) року від продажу або іншого відчуження віртуальних активів, якщо сума

такого доходу не перевищує розміру однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;

в) вартість віртуальних активів, отриманих внаслідок їх емісії (створення) або безоплатного отримання платником податку від їх емітентів або Oferentів та/або отримані платником податків від їх емітентів або Oferentів віртуальних активів виключно в обмін на його персональні дані.

У випадках, зазначених у підпунктах "а"- "в" цього підпункту, платник податку не включає до розрахунку загального фінансового результату від операцій з віртуальними активами суму доходів та витрат на придбання таких віртуальних активів.";

2) підпункт 170.11.1 пункту 170.11 доповнити підпунктом "г" такого змісту:

"г) прибутку від операцій з віртуальними активами, що оподатковується в порядку, визначеному пунктом 170.2-1 цієї статті".

14. У підпункті "в" пункту 174.1 статті 174 слова "майнові та немайнові права" замінити словами "майнові та немайнові права, віртуальні активи".

15. Пункт 186.1 статті 186 доповнити підпунктом "г" такого змісту:

"г) місце, в якому постачальник (продавець) віртуальних активів зареєстрований як суб'єкт господарювання".

16. Пункт 196.1 статті 196 доповнити підпунктами 196.1.21-196.1.22 такого змісту:

"196.1.21. випуску (емісії), розміщення у будь-які форми управління, продажу, обміну або іншого відчуження віртуальних активів, погашення віртуальних активів.

Норми цього підпункту не застосовуються до операцій з продажу, обміну або іншого відчуження віртуальних активів, якщо такі операції здійснюються щодо:

віртуальних активів, що визначені індивідуальними ознаками;

віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, та посвідчують право вимагати передачі майна або надання послуги;

196.1.22. надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надаються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім послуг з надання консультацій щодо віртуальних активів".

17. У статті 291:

1) пункт 291.5 доповнити підпунктами 291.5.9-291.5.10 такого змісту:

"291.5.9. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють операції з віртуальними активами;

291.5.10. постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів";

2) пункт 291.5-1 доповнити підпунктом 291.5-1.4 такого змісту:

"291.5-1.4. суб'єкти господарювання, які здійснюють операції з віртуальними активами".

18. У Розділі XX "Перехідні положення":

1) підрозділ 1 доповнити пунктом 36 такого змісту:

"36. До складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку за 2026 податковий (звітний) рік платник податків має право включити доходи у розмірі суми грошових коштів, отриманих від операцій з продажу (відчуження) в обмін на валютні цінності віртуальних активів, що були придбані таким платником до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо врегулювання обороту віртуальних активів в Україні". Такі доходи відображаються у податковій декларації про майновий стан і доходи за 2026 рік окремо від інших доходів і витрат та підлягають оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу. При цьому такі доходи не враховуються при визначенні об'єкта оподаткування за правилами пункту 170.2-1 статті 170 цього Кодексу.

Порядок визначення та підтвердження дати придбання віртуальних активів затверджується регулятором ринків віртуальних активів, визначеним Законом України "Про ринки віртуальних активів".

Реалізація положень, передбачених цим пунктом, не є підставою для повного або часткового невиконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та недотримання вимог законодавства у сфері реалізації і моніторингу ефективності персональних, спеціальних, економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій).

Якщо платник не скористався правом, передбаченим абзацом першим цього пункту, то такі доходи оподатковуються на загальних підставах відповідно до пункту 170.2-1 статті 170 цього Кодексу";

2) підрозділ 10 доповнити пунктом 75 такого змісту:

"75. Установити такі особливості застосування положень статті 39-4 цього Кодексу протягом перехідного періоду:

1) постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які до 31 грудня 2025 року надавали послуги на користь резидентів України, зобов'язані стати на облік у контролюючому органі відповідно до статті 39-4 цього Кодексу до 1 липня 2026 року;

2) штрафні (фінансові) санкції, передбачені пунктом 120.8 статті 120 цього Кодексу за порушення, вчинені постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, застосовуються з урахуванням перехідного періоду:

за порушення, вчинені у період з 1 січня по 31 грудня 2026 року, - застосовуються у 0,1 розміру відповідного штрафу;

за порушення, вчинені у період з 1 січня 2027 року по 31 грудня 2029 року, - застосовуються у 0,25 розміру відповідного штрафу".

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2026 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Закон України "Про віртуальні активи" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 15, ст. 51 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ринки віртуальних активів

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Цей Закон встановлює:

1) правовий режим віртуальних активів та визначає особливості регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оборотом віртуальних активів в Україні;

2) вимоги щодо публічної пропозиції віртуальних активів (далі – публічна пропозиція) та допуску віртуальних активів до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів (далі — допуск до торгів) щодо таких віртуальних активів:

а) токенів з прив'язкою до активів;

б) токенів електронних грошей;

в) віртуальних активів, що не належать до токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей.

3) вимоги до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) вимоги до правовідносин, що пов'язані з оборотом віртуальних активів поза торговельними майданчиків для віртуальних активів;

5) вимоги до вчинення правочинів щодо віртуальних активів, а також права та обов'язки учасників ринку віртуальних активів;

б) засади державної політики у сфері обороту віртуальних активів.

2. Цей Закон визначає вимоги щодо:

1) прозорості та розкриття інформації під час емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів;

2) авторизації та нагляду за постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітентами токенів з прив'язкою до активів та емітентами токенів електронних грошей;

3) здійснення діяльності, організації та управління емітентами токенів з прив'язкою до активів, емітентами токенів електронних грошей та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) захисту власників віртуальних активів;

5) захист клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

6) запобігання інсайдерській торгівлі, незаконному розголошенню інсайдерської інформації, маніпулюванню ринком та інших заходів щодо віртуальних активів для забезпечення цілісності ринку віртуальних активів.

3. Дія цього Закону не поширюється на діяльність:

1) осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, виключно для своїх материнських компаній, дочірніх компаній або інших дочірніх компаній своїх материнських компаній;

2) арбітражних керуючих на будь-якій стадії процедури банкрутства, крім випадків, передбачених статтями 50 та 51 цього Закону;

3) органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, а також податкових органів під час здійснення заходів щодо погашення податкового боргу;

4) міжнародних організацій публічного права.

4. Вимоги цього Закону щодо публічної пропозиції віртуальних активів, допуску до торгів та надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів не поширюються на правовідносини щодо віртуальних активів, які визначені індивідуальними ознаками.

5. У разі запровадження Національним банком України заходів захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції" норми цього Закону застосовуються до операцій з купівлі-продажу, обміну, повернення та погашення віртуальних активів у частині, що не суперечить таким заходам захисту.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) авторизація – визначена цим Законом процедура надання права на здійснення публічної пропозиції, допуску до торгів та/або діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) аутсорсинг – залучення постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі відповідного договору іншої особи (надавача послуг) до здійснення процесів, надання послуг, виконання робіт, що становлять частину здійснення таким постачальником послуг діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – укладення договорів з метою купівлі або продажу одного чи кількох віртуальних активів або отримання певних прав щодо одного чи кількох віртуальних активів від імені клієнтів, включаючи укладення договорів продажу віртуальних активів у момент їхньої публічної пропозиції або допуску до торгів;

4) діяльність з управління портфелем віртуальних активів – управління портфелями, які включають один або кілька віртуальних активів, відповідно до повноважень, наданих клієнтами, на дискреційній основі стосовно кожного клієнта;

5) діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів – управління однією або декількома багатосторонніми системами, які забезпечують або сприяють взаємодії клієнтів, що бажають купити та продати віртуальні активи, в системі та відповідно до правил системи, наслідком чого є укладення договорів шляхом обміну одного віртуального активу на інший або обміну віртуального активу на валютні цінності;

6) емісія віртуальних активів (далі – емісія) – створення віртуальних активів, включаючи попереднє створення віртуальних активів (шляхом створення усіх токенів одним випуском до здійснення публічної пропозиції або допуску до торгів), триваюче створення віртуальних активів (у тому числі в результаті майнінгу) та створення віртуальних активів у будь-який інший спосіб із дотриманням вимог, визначених відповідно до цього Закону;

7) емітент віртуальних активів (далі – емітент) – юридична особа, у тому числі створена та/або авторизована відповідно до законодавства іноземної держави, або інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, що здійснює емісію віртуальних активів;

8) засоби доступу до віртуальних активів – програмні та/або апаратні технології та/або інструменти, що забезпечують:

а) контроль за зберіганням, переміщенням та/або використанням віртуальних активів;

б) здійснення купівлі, продажу, передачі та/або інших операцій з віртуальними активами;

в) можливість іншої взаємодії із віртуальними активами;

9) заявник-емітент – емітент токенів з прив'язкою до активів, що подає заяву про авторизацію на здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

10) зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів – зберігання або контроль від імені клієнтів віртуальних активів або засобів доступу до таких віртуальних активів, у тому числі у формі закритих криптографічних ключів;

11) істотна участь – будь-яка пряма чи опосередкована участь у статутному капіталі емітента токенів з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу, а також незалежна від формального володіння можливість значного впливу на управління емітентом токенів з прив'язкою до активів або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

12) клієнт – будь-яка фізична особа, юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, або інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, якому постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів;

13) майнінг – процес перевірки та підтвердження операцій з віртуальними активами шляхом використання механізму консенсусу, результатом якого є внесення записів про операції з віртуальними активами до розподіленого реєстру та створення емітентом нових одиниць віртуальних активів, які можуть слугувати винагородою від емітента особам, що здійснюють майнінг;

14) маркетинг – реклама або будь-яка інша діяльність, що спрямована на пряме або опосередковане сприяння продажу віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або поширення інформації серед будь-якого кола осіб про такі активи чи послуги з метою створення або підтримання обізнаності та інтересу до них, включаючи будь-які дії чи поведінку оферента, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або осіб, що діють від їх імені чи за вказівкою, до, під час або після продажу віртуальних активів чи надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

15) маркетингове повідомлення – повідомлення щодо маркетингу;

16) мережевий вузол на основі TPR – пристрій чи процес, який є частиною мережі та містить повну або часткову точну копію записів усіх операцій в розподіленому реєстрі;

17) механізм консенсусу – правила та процедури, за якими мережеві вузли на основі TPR погоджують підтвердження операції;

18) надання консультацій щодо віртуальних активів – пропозиція, згода надати або надання персоналізованих рекомендацій клієнту на його вимогу або з ініціативи постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає консультацію, щодо однієї або кількох операцій стосовно віртуальних активів або використання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

19) надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів – передача віртуальних активів від імені фізичної або юридичної особи з однієї адреси або рахунку розподіленого реєстру на іншу адресу або рахунок;

20) обмін віртуальних активів на валютні цінності – укладення із клієнтами договорів на купівлю або продаж віртуальних активів в обмін на валютні цінності з дотриманням вимог валютного законодавства;;

21) обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи – укладення договорів на купівлю або продаж щодо віртуальних активів із клієнтами в обмін на інші віртуальні активи з використанням власного капіталу;

22) онлайн-інтерфейс – будь-яке програмне забезпечення, включаючи веб-сайт, частину веб-сайту або додаток, що керується безпосередньо або від імені оферента або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та використовується для надання доступу власникам віртуальних активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до їхніх віртуальних активів або послуг;

23) операційний ризик —ризик фінансових втрат або недоотримання очікуваних доходів унаслідок:

недоліків або збоїв у внутрішніх процесах та системах організації,

помилки, некомпетентності або інших дій (чи бездіяльності) персоналу, а також шахрайства;

відмови технологій, втрати даних або кіберзагроз,

зовнішніх подій (у тому числі, правові, регуляторні та форс-мажорні обставини).

Операційний ризик також охоплює наслідки, пов'язані з репутаційною шкодою, порушенням безперервності діяльності та невідповідністю вимогам законодавства.

24) орган управління – орган або органи емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, призначені відповідно до вимог законодавства, уповноважені визначати стратегію, цілі, загальний напрям діяльності, здійснювати нагляд та контроль за прийняттям управлінських рішень, включаючи осіб, які фактично керують діяльністю юридичної особи;

25) особа, яка здійснює виконавчі функції – голова та члени колегіального виконавчого органу, особа, яка здійснює повноваження

одноосібного виконавчого органу, або інша фізична особа, відповідальна за управління поточною діяльністю емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та підзвітна з питання зазначеного управління наглядовій раді або іншому органу, відповідальному за здійснення нагляду, у тому числі стосовно виконання внутрішніх документів щодо здійснення відповідної діяльності зазначеними емітентом, оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та працівниками таких осіб;

26) особа, яка здійснює управлінські функції – фізична особа, яка:

а) входить до складу наглядової ради юридичної особи або іншого органу, відповідального за здійснення нагляду; або

б) є особою, яка здійснює виконавчі функції у такій юридичній особі; або

в) не входить до складу наглядової ради такої юридичної особи чи іншого органу, відповідального за здійснення нагляду, та не є особою, яка здійснює виконавчі функції, але має постійний доступ до інсайдерської інформації, що прямо або опосередковано стосується юридичної особи, та має повноваження ухвалювати управлінські рішення, що впливають на подальший розвиток і комерційні перспективи такої юридичної особи;

27) отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів – приймання від особи розпорядження щодо купівлі або продажу одного або кількох віртуальних активів чи щодо отримання певних прав щодо одного чи кількох віртуальних активів та передача такого розпорядження для виконання третій особі;

28) оферент – фізична особа, юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України або емітент, які здійснюють публічну пропозицію віртуальних активів;

29) офіційна валюта – національна валюта (гривня) або іноземна валюта в розумінні Закону України "Про валюту і валютні операції";

30) офіційний канал зв'язку – засоби електронної пошти, адресу якої зазначено особою у документах, поданих до Регулятора ринків віртуальних активів;

31) переказ віртуальних активів – будь-яка операція, що здійснюється з метою переміщення віртуальних активів з однієї адреси розподіленого реєстру, рахунку віртуальних активів або пристрою, що дозволяє зберігати віртуальні активи, на іншу адресу, рахунок, пристрій, що здійснюється принаймні одним постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який діє від імені відправника (ініціатора) або отримувача переказу віртуальних активів, незалежно від того, чи є відправник і отримувач переказу

віртуальних активів однією і тією ж особою, та чи є постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відправника (ініціатора) і отримувача переказу віртуальних активів одним і тим самим суб'єктом;

32) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів – будь-яка з таких послуг та діяльності щодо будь-якого віртуального активу:

- а) зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів;
- б) діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів;
- в) обмін віртуальних активів на валютні цінності;
- г) обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи;
- г) виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;
- д) розміщення віртуальних активів;
- е) надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів;
- є) отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;
- ж) надання консультацій щодо віртуальних активів;
- з) діяльність з управління портфелем віртуальних активів;

33) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів – юридична особа, що функціонує в організаційно-правовій формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю, або юридична особа, створена за законодавством іншої держави, яка надає клієнтам одну або декілька послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на професійній основі та може надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті 64 цього Закону;

34) публічна пропозиція – повідомлення третіх осіб у будь-якій формі та будь-якими засобами, що містить достатньо інформації про умови пропозиції та віртуальні активи, що пропонуються, для прийняття потенційними власниками рішення щодо купівлі таких віртуальних активів;

35) рахунок віртуальних активів – рахунок, що ведеться постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на ім'я однієї або кількох осіб, та може бути використаний для здійснення переказу віртуальних активів;

36) Регулятор ринків віртуальних активів – Національний банк України та/або державний орган, визначений відповідно до цього Закону, що здійснює (здійснюють) державне регулювання та нагляд за діяльністю на ринках віртуальних активів у порядку та відповідно до повноважень, передбачених цим Законом;

37) резерв активів – сукупність активів, які забезпечують право вимоги до емітента;

38) резервні активи – активи, що складають собою резерв активів;

39) роздрібний власник – будь-яка фізична особа, яка діє в цілях, що не пов'язані з її підприємницькою діяльністю, незалежною професійною діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника;

40) розміщення віртуальних активів – маркетинг віртуальних активів покупцям від імені або за рахунок оферента або особи, пов'язаної з оферентом;

41) розподілений реєстр – сховище інформації для зберігання записів про операції, яке спільно використовується та синхронізується через механізм консенсусу між набором мережевих вузлів на основі технології розподіленого реєстру;

42) технологія розподіленого реєстру (далі – TRP) – технологія, що забезпечує функціонування та використання розподіленого реєстру;

43) токен - віртуальний актив, створений за допомогою технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, який використовується як одна з одиниць обліку у системі забезпечення обороту віртуальних активів, може посвідчувати права його власника та виконувати функцію платіжного засобу, об'єкта інвестування та інші функції залежно від мети створення токена та системи, в якій він використовується.

44) торгівля зі зведенням принципалів – операція, в якій організатор виступає посередником між покупцем і продавцем за операцією таким чином, що він не несе ринкового ризику протягом усього процесу виконання операції, обидві сторони операції виконуються одночасно, а сама операція здійснюється за ціною, яка не приносить організатору прибутку або збитку, крім попередньо розкритої комісії, плати або збору за здійснення операції.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

1) термін "адміністративна послуга" – у значенні, наведеному в Законі України "Про адміністративні послуги";

2) термін "банк" – у значенні, наведеному в Законі України "Про банки і банківську діяльність";

3) "валютні цінності" – у значенні, наведеному в Законі України "Про валюту і валютні операції";

4) терміни "грошові кошти", "електронні гроші", "платіжна послуга", "платіжна установа" та "установа електронних грошей" – у значеннях, наведених у Законі України "Про платіжні послуги";

5) термін "група" – у значенні, наведеному в Законі України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні";

6) термін "депозитарна установа" – у значенні, наведеному в Законі України "Про депозитарну систему України";

5) терміни "дочірня компанія", "контроль", "материнська компанія", "спеціальний закон", "професійне судження" та "фінансова установа" – у

значеннях, наведених у Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії";

б) терміни "інвестиційна фірма", "кваліфіковані інвестори", "оператор організованого ринку капіталу", "тісні зв'язки" та "фінансовий інструмент" – у значеннях, наведених в Законі України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

7) термін "керівник" – у значенні, наведеному в Законі України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків";

8) термін "місце ефективного управління" – у значенні, наведеному в Податковому кодексі України;

9) термін "персональні дані" – у значенні, наведеному в Законі України "Про захист персональних даних".

Стаття 3. Правові основи функціонування ринків віртуальних активів

1. Правову основу функціонування ринків віртуальних активів становлять Конституція України, Цивільний кодекс України, цей Закон, закони, відповідно до яких здійснюється державне регулювання діяльності з надання фінансових послуг, закони, якими регулюється діяльність Національного банку України, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інші акти законодавства України.

Стаття 4. Регулятор ринків віртуальних активів

1. Державне регулювання та нагляд за діяльністю на ринках віртуальних активів (далі – державне регулювання та нагляд) здійснює:

1) Національний банк України;

2) Регулятор ринків віртуальних активів (далі – Регулятор), який визначається відповідно до частини третьої цієї статті.

2. Національний банк України здійснює державне регулювання та нагляд у випадках та порядку, прямо передбачених цим Законом.

3. Кабінет Міністрів України у встановленому ним порядку визначає Регулятора за погодженням з Національним банком України.

Національний банк України може бути визначений Регулятором відповідно до цієї частини.

4. У разі визначення Регулятором державного органу іншого, ніж Національний банк України, розподіл повноважень щодо державного регулювання та нагляду, обсяг таких повноважень та порядок взаємодії визначається відповідно до цього Закону.

5. У разі визначення Національного банку України відповідно до частини третьої цієї статті Регулятором:

1) положення цього Закону в яких зазначаються Регулятор, визначаються права, обов'язки та повноваження Регулятора, застосовуються до Національного банку України;

2) вимоги цього Закону щодо погоджень рішень, обміну інформацією та інші положення цього Закону щодо іншої взаємодії між Регулятором та Національним банком України не застосовуються.

6. Під час здійснення державного регулювання та нагляду Регулятор має право застосовувати професійне судження.

Розділ II. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 5. Поняття віртуального активу

1. Віртуальний актив – це різновид цифрової речі, що створюється, передається та зберігається в електронному вигляді з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології. Віртуальний актив, залежно від умов емісії, може посвідчувати майнові права, зокрема, право вимоги на інші об'єкти цивільних прав, та або зобов'язання емітента віртуального активу.

2. До віртуальних активів застосовуються положення Цивільного кодексу України про рухомі речі, якщо інше не встановлено цим Законом, або не впливає із сутності такого віртуального активу

3. Віртуальні активи не є засобом платежу на території України та не можуть бути предметом обміну на майно (товари), роботи (послуги), крім випадків, передбачених цим Законом.

4. Цифрові гроші Національного банку України не належать до віртуальних активів.

5. Цифрова річ не вважається віртуальним активом та її правовий режим визначається за правилами та вимогами, передбаченими законодавством щодо відповідного об'єкту цивільних прав, у разі якщо така цифрова річ відповідає принаймні однієї з таких ознак:

1) фінансового інструмента відповідно до частини першої статті 7 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

2) вкладу (депозиту) відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність";

3) грошових коштів відповідно до Закону України "Про платіжні послуги";

Вимога цього пункту не застосовується до токенів електронних грошей;

4) сек'юритизаційної позиції відповідно до законодавства, що регулює відносини у сфері сек'юритизації;

5) страхового продукту за класами страхування життя та класами страхування іншого, ніж страхування життя, та послуги перестраховування (ретроцесії) відповідно до Закону України "Про страхування";

6) пенсійних виплат у системах загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та накопичувального пенсійного забезпечення;

7) іншого виду фінансових послуг відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

6. Перелік умов та критеріїв відповідності цифрових речей ознакам, передбаченим пунктами 1, 4 і 6 частини п'ятої цієї статті, затверджується Регулятором з урахуванням вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

7. Перелік умов та критеріїв відповідності цифрових речей ознакам, передбаченим пунктами 2, 3, 5 і 7 частини п'ятої цієї статті, затверджується Національним банком України з урахуванням вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

Стаття 6. Види віртуальних активів

1. Віртуальні активи поділяються на:

- 1) токени з прив'язкою до активів;
- 2) токени електронних грошей;
- 3) інші токени, які не є токенами, передбаченими пунктами 1 і 2 цієї частини, види яких визначаються Регулятором.

2. Токен з прив'язкою до активів – це віртуальний актив, що не є токеном електронних грошей та передбачає підтримання своєї стабільної вартості шляхом прив'язки до вартості будь-кого іншого об'єкта цивільних прав або права на інший об'єкт цивільних прав чи їхнього поєднання, включаючи поєднання з однією чи декількома офіційними валютами чи поєднання декількох офіційних валют.

Токен з прив'язкою до активів може посвідчувати право грошової вимоги або право вимоги на об'єкт цивільних прав або інші майнові права на об'єкт цивільних прав, до вартості яких він прив'язується.

Токен, передбачені цією частиною, не можуть бути прив'язані до інших віртуальних активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів може не бути власником об'єкту цивільних прав або не володіти правами на інший об'єкт цивільних прав, до вартості, яких була прив'язана вартість такого токена.

3. Токен електронних грошей – це різновид віртуального активу, що передбачає підтримання своєї стабільної вартості шляхом прив'язки до вартості виключно однієї офіційної валюти.

4. Інші види віртуальних активів, що не належать до токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей, визначаються Регулятором у встановленому ним порядку відповідно до цього Закону.

Стаття 7. Набуття права власності на віртуальний актив

1. Право власності на віртуальний актив набувається за фактом емісії віртуального активу, вчинення правочину щодо віртуального активу, на підставі норм закону або рішення суду і підтверджуватись за фактом володіння особою засобом доступу до віртуального активу, зокрема у формі закритих криптографічних ключів, крім випадків, коли:

1) засіб доступу до віртуального активу або віртуальний актив знаходиться на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів відповідно до умов правочину між ним та власником цього віртуального активу;

2) віртуальний актив передано на зберігання будь-якій особі відповідно до закону або рішення суду, що набрало законної сили;

3) засіб доступу до віртуального активу набуто особою неправомірно.

2. У разі якщо законом встановлено вимоги щодо форми або істотних умов правочину про розпорядження об'єктом цивільних прав, права вимоги на який підтверджує віртуальний актив, такі вимоги підлягають виконанню також під час вчинення правочину щодо розпорядження таким віртуальним активом.

Правочин, укладений без дотримання вимог, зазначених в абзаці першому цієї частини, вважається нікчемним.

3. Момент набуття права власності на віртуальний актив визначається з моменту, коли здійснено необхідну та достатню кількість підтверджень від валідаторів, в наслідок чого транзакція з передачі віртуального активу технічно не підлягає відміні (скасуванню), або з моменту передачі засобів доступу до віртуальних активів, якщо інше не передбачено договором.

Для цілей цієї частини валідатором є учасник системи, побудованої з використанням технології розподіленого реєстру, який відповідає за валідацію (перевірку) транзакцій, підтримання механізму консенсусу та бере участь у внесенні нових даних до такої системи, підтриманні її безпеки та стійкості.

Стаття 8. Спільне зберігання засобів доступу до віртуальних активів

1. У разі якщо засіб доступу до віртуального активу правомірно знаходиться одночасно у двох або більше осіб, вважається, що такі особи мають відповідний віртуальний актив у спільній сумісній власності, та кожна з таких осіб може розпоряджатися таким віртуальним активом на власний розсуд.

2. У разі якщо контроль над окремим віртуальним активом здійснюється виключно за умови одночасного використання двох або більше засобів доступу до віртуального активу, вважається, що всі особи, які володіють засобами доступу до такого віртуального активу, використання яких дозволяє здійснити розпорядження таким віртуальним активом, мають його у спільній сумісній власності та будь-які з власників можуть розпоряджатися ним на власний розсуд.

Стаття 9. Презумпція правомірності володіння віртуальним активом

1. У разі відсутності рішення суду, яким встановлено інше та яке набрало законної сили в Україні, вважається, що будь-яка особа, якій віртуальний актив належав у минулому, на законних підставах мала та має право власності на цей віртуальний актив протягом усього строку володіння засобом доступу до віртуального активу.

Стаття 10. Зміст права власності на віртуальний актив

1. Зміст права власності на віртуальний актив включає право володіти віртуальним активом, право користуватися віртуальним активом та право розпоряджатися віртуальним активом на свій розсуд, якщо це не суперечить закону, зокрема шляхом передачі права власності на віртуальний актив.

Стаття 11. Форми правочинів щодо віртуальних активів

1. Правочин щодо віртуального активу може вчинятися через використання технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, при цьому умови набуття, умови переходу та обсяг прав на віртуальні активи повинен виражатися у формі алгоритмів та функцій технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, у межах якої здійснюється оборот віртуальних активів.

Вчинення правочину щодо віртуального активу з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології вважається вчиненням правочину у письмовій формі.

2. Форма алгоритму (система обороту), що забезпечує здійснення правочину щодо віртуального активу, повинна зазначати:

- 1) назву віртуального активу;
- 2) ідентифікатор рахунку віртуальних активів (публічної адреси) відправника віртуальних активів;
- 3) ідентифікатор рахунку віртуальних активів (публічної адреси) отримувача віртуальних активів;

4) кількість віртуальних активів, що передається в результаті вчинення правочину;

5) ідентифікатор транзакції (хеш-транзакцій) з передачі прав на віртуальний актив;

6) час вчинення транзакції.

3. Тлумаченням умов правочину щодо віртуального активу, що вчинений з використанням технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, здійснюється з урахуванням аналізу логіки технічних алгоритмів, що були закладені сторонами правочину чи в межах технології розподіленого реєстру чи іншої подібної технології.

4. Регулятор своїми нормативно-правовими актами має право встановлювати додаткові обов'язкові для учасників ринків віртуальних активів вимоги до:

1) договорів щодо продажу віртуальних активів у момент їхньої публічної пропозиції або допуску до торгів;

2) договорів про надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) інших договорів, що укладаються під час провадження діяльності на ринках віртуальних активів.

Стаття 12. Заборона особам окремих категорій бути учасником ринків віртуальних активів

1. Не допускається перебування у цивільному обороті віртуального активу, власником якого є чи публічну пропозицію якого здійснює особа, яка відповідає принаймні одному з таких критеріїв:

1) фізична особа, яка має громадянство держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України "Про оборону України" (далі у цій частині - держава-агресор), або місцем постійного проживання (перебування, реєстрації) якої є держава-агресор. Положення цього пункту не поширюються на фізичних осіб, які проживають на території України на законних підставах та/або яким надано статус учасника бойових дій після 14 квітня 2014 року;

2) юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства держави-агресора;

3) юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником якої є особа, зазначена у пункті 1 цієї частини, або членом чи учасником (акціонером) якої є держава-агресор та/або особа, зазначена у пункті 1 або 2 цієї частини;

4) особа, до якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції";

5) особа, включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

6) юридична особа, інформація про всіх кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита, що зареєстрована в державі (на території), віднесеній Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;

7) юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита відповідно до вимог Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань";

8) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства держави (юрисдикції), включеної до публічного переліку ("чорного списку) держав (юрисдикцій), визначених Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) такими, що мають серйозні стратегічні недоліки у системах протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та щодо яких застосовано заклики до вжиття посиленних заходів контролю та захисту та/або контрзаходів, а також юридична особа, 50 і більше відсотків статутного капіталу якої прямо або опосередковано належать такій особі.

2. Для цілей цього Закону вимоги частини першої цієї статті також поширюються на трасти або інші правові утворення без статусу юридичної особи.

Розділ III. ВІРТУАЛЬНІ АКТИВИ, ЯКІ НЕ Є ТОКЕНАМИ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ ТА ТОКЕНАМИ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Стаття 13. Публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей

1. Публічна пропозиція віртуальних активів, що не належать до токенів з прив'язкою до активів і токенів електронних грошей та види яких визначаються Регулятором, може здійснюватися в Україні виключно юридичною особою, у тому числі створеною за законодавством іноземної держави, за умови:

1) оформлення такою особою щодо таких віртуальних активів білої книги віртуальних активів відповідно до статті 15 цього Закону;

2) повідомлення такою особою про білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 16 цього Закону;

3) оприлюднення такою особою білої книги віртуальних активів відповідно до статті 17 цього Закону;

4) оформлення такою особою маркетингових повідомлень щодо віртуальних активів (у разі їх здійснення) відповідно до статті 14 цього Закону;

5) оприлюднення такою особою маркетингових повідомлень щодо віртуальних активів (у разі їх здійснення) відповідно до статті 17 цього Закону;

б) дотримання такою особою вимог статті 22 цього Закону.

2. Порядок оприлюднення публічної пропозиції віртуальних активів та її подання до Регулятора встановлюється Регулятором.

3. Вимоги цього Розділу не поширюються на публічні пропозиції віртуальних активів в порядку, визначеному Регулятором, якщо:

1) віртуальні активи пропонуються безкоштовно;

2) віртуальні активи створюються автоматично як винагорода за підтримку технології розподіленого реєстру або підтвердження операцій;

3) власник віртуальних активів має право лише на обмін таких активів на товари чи послуги в обмеженій мережі торговельних точок, які пов'язані договірними відносинами з оферентом;

4) в інших випадках, визначених Регулятором.

4. Для цілей пункту 1 частини третьої цієї статті віртуальні активи не вважаються такими, що пропонуються безкоштовно, якщо покупці надають або зобов'язуються надати оференту персональні дані в обмін на відповідні віртуальні активи або якщо оферент отримує від потенційних власників таких віртуальних активів будь-які платежі за послуги третіх осіб, комісії, винагороди у грошовій або негрошовій формі в обмін на такі віртуальні активи.

5. Щодо пропозиції, передбаченої в пункті 4 частини третьої цієї статті, якщо загальна вартість публічної пропозиції або пропозицій в Україні перевищує розмір, встановлений Регулятором, за будь-який з періодів строком у 12 місяців, починаючи з моменту здійснення першої пропозиції, оферент повинен надіслати повідомлення Регулятору з описом пропозиції та обґрунтуванням, чому відповідна пропозиція підпадає під виняток відповідно до пункту 4) частини третьої цієї статті.

За результатами розгляду такого повідомлення Регулятор приймає обґрунтоване рішення про те, чи підлягає відповідна діяльність під виняток як така, що здійснюється в обмеженій мережі торговельних точок, відповідно до пункту 4 частини третьої цієї статті та повідомляє оферента про прийняте рішення.

6. Зберігання, адміністрування та переказ віртуальних активів від імені клієнтів не потребує авторизації відповідно до статті 62 цього Закону, якщо такі віртуальні активи підпадають під винятки, передбачені частиною третьою цієї статті, крім як якщо:

1) існує публічна пропозиція щодо таких віртуальних активів, яка не підпадає під винятки, передбачені частиною третьою цієї статті;

2) такі віртуальні активи були допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів.

7. Вимоги, передбачені пунктами 1 - 3 та 5) частини першої цієї статті, не застосовуються в кожному з таких випадків:

1) публічна пропозиція здійснюється менш ніж 150 фізичним або юридичним особам в Україні, що діють від власного імені;

2) протягом 12 місяців з моменту здійснення публічної пропозиції загальна вартість публічної пропозиції в Україні не перевищує розміру, встановленого Регулятором. Передбачений цим пунктом розмір може бути визначений у тому числі в еквіваленті в іноземній валюті або інших віртуальних активах;

3) публічна пропозиція здійснюється виключно серед кваліфікованих інвесторів та такими віртуальними активами можуть володіти виключно такі кваліфіковані інвестори.

8. Винятки, передбачені частинами третьою та 'сьомою цієї статті, не застосовуються, у разі якщо оферент або інша особа від його імені у будь-який спосіб висловила намір подати заявку на допуск до торгів.

'9. Кожна подальша публічна пропозиція віртуального активу, що не є токеном з прив'язкою до активів і токеном електронних грошей та належить до виду віртуальних активів, визначених Регулятором, вважається окремою пропозицією, для здійснення якої юридична особа повинна дотримуватися вимог частини першої цієї статті, з урахуванням винятків, передбачених частинами третьою та 'сьомою цієї статті, що можуть застосовуватися до такої подальшої пропозиції.

Для здійснення подальших публічних пропозицій не вимагається оформлення та оприлюднення додаткової білої книги віртуальних активів, якщо біла книга віртуального активу вже була оприлюднена відповідно до статей 17 та 20 цього Закону та особа, яка здійснила оформлення такої білої книги відповідно до цього Розділу, письмово погоджується на її використання.

10. Якщо публічна пропозиція віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, не підпадає під вимоги щодо обов'язкового оприлюднення білої книги віртуальних активів відповідно до частин третьої та 'сьомої цієї статті, оферент має право за власною ініціативою оформити білу книгу віртуальних активів відповідно до вимог цього Закону.

Після повідомлення про білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 16 цього Закону на оферента поширюються всі права та обов'язки, передбачені цим Розділом, і не поширюються жодні винятки.

Стаття 14. Маркетингові повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією віртуальних активів, що не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначених Регулятором, допуском до торгів таких віртуальних активів або

наданням послуг, пов'язаних з оборотом таких віртуальних активів, повинно оформлюватися із дотриманням таких вимог:

- 1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;
- 2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;
- 3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів, у разі якщо оформлення такої білої книги віртуальних активів вимагається відповідно до статей 16 і 17 цього Закону;
- 4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт особи, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти такої особи;
- 5) маркетингове повідомлення повинно містити чітке та помітне застереження такого змісту:

"Це маркетингове повідомлення щодо віртуальних активів не було перевірене або затверджене жодним органом державної влади України. Виключно оферент несе відповідальність за зміст цього маркетингового повідомлення".

У разі якщо маркетингове повідомлення було оформлене іншою особою, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, замість слова "оферент" застереження повинно зазначати найменування такої особи.

2. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів, якщо таке оприлюднення вимагається відповідно до статей 16 та 17 цього Закону. Ця заборона не обмежує можливості особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, проводити дослідження ринку.

3. Регулятор здійснює контроль за дотриманням вимог, передбачених цією статтею, щодо маркетингових повідомлень у зв'язку з публічною пропозицією віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, допуском до торгів таких віртуальних активів або наданням послуг, пов'язаних з оборотом таких віртуальних активів, які розповсюджуються в Україні.

4. Регулятор своїми нормативно-правовими актами має право визначати:

1) мінімальний обсяг та порядок надання інформації, що має надаватися власнику (потенційному власнику) віртуальних активів щодо послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та діяльності на ринках віртуальних активів додатково до інформації, надання якої власнику (потенційному власнику) віртуальних активів передбачено цим Законом;

2) додаткові вимоги до формату і порядку оформлення та оприлюднення маркетингових повідомлень щодо віртуальних активів та послуг щодо них.

Стаття 15. Зміст та форма білої книги віртуальних активів

1. Біла книга віртуальних активів повинна містити інформацію про:

- 1) оферента або особу, яка подає заявку на допуск до торгів;
- 2) емітента, якщо він не є оферентом або особою, яка подає заявку на допуск до торгів;
- 3) оператора торговельного майданчика для віртуальних активів у разі оформлення ним білої книги;
- 4) особу, яка оформила білу книгу віртуальних активів, якщо вона не є особою, зазначеною у пунктах 1 - 3 цієї частини, та причину, з якої біла книга віртуальних активів була оформлена цією особою;
- 5) проект, для цілей якого здійснюється емісія віртуального активу;
- 6) здійснення публічної пропозиції віртуальних активів або їхній допуск до торгів;
- 7) права та обов'язки, обумовлені відповідними віртуальними активами;
- 8) відповідні віртуальні активи, зокрема, але виключно опис умов емісії віртуальних активів;
- 9) базову технологію, на якій забезпечується оборот віртуальних активів;
- 10) ризики, що пов'язані з оборотом віртуального активу.

2. Обсяг та зміст інформації, що повинні міститися у білій книзі віртуальних активів відповідно до переліку, визначеного частиною першою цієї статті, встановлюється Регулятором.

Регулятор має право своїм нормативно-правовим актом встановлювати додаткові вимоги щодо білих книг віртуальних активів та їх оприлюднень.

3. Уся інформація, передбачена в частині першій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману.

Біла книга віртуальних активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упущень.

4. Біла книга віртуальних активів повинна на першій сторінці містити таке чітке та помітне застереження:

"Ця біла книга віртуальних активів не була затверджена жодним органом державної влади України. Виключно оферент несе відповідальність за зміст цієї білої книги віртуальних активів".

У разі якщо біла книга віртуальних активів була оформлена іншою особою, яка відповідно до цього Розділу здійснила оформлення білої книги, замість слова "оферент" застереження повинно зазначати найменування такої особи.

5. Біла книга віртуальних активів не повинна містити будь-яких суджень щодо майбутньої вартості віртуальних активів, крім положень, передбачених частиною шостою цієї статті.

6. Біла книга віртуальних активів повинна включати в чіткій та однозначній формі застереження про те, що:

1) віртуальні активи можуть втратити свою вартість частково або повністю;

2) віртуальні активи не завжди можуть бути передані;

3) віртуальні активи можуть не бути ліквідними;

4) якщо публічна пропозиція віртуальних активів стосується сервісних токенів, то може бути відсутня можливість обміняти такі токени на товар або послугу, обіцяні у білій книзі віртуальних активів, особливо у разі провалу або закриття проекту;

5) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

7. Біла книга віртуальних активів повинна зазначати повідомлення від органу управління особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу. Це повідомлення повинно розміщуватися після повідомлення, зазначеного в частині четвертій цієї статті, та підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі, є правдивою, чіткою, такою, що не вводить в оману, та не містить упущень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

8. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного в частині сьомій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики зазначає ключову інформацію про публічну пропозицію віртуальних активів або допуск до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних віртуальних активів для того, щоби допомогти потенційним власникам віртуальних активів прийняти обґрунтоване рішення. Анотація також повинна містити застереження про те, що:

1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;

2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання віртуального активу має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;

3) публічна пропозиція віртуальних активів не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така пропозиція або заохочення щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Кожна біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення та її зміст.

10. Біла книга віртуальних активів (крім юридичних осіб, створених за законодавством іншої держави) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів юридичної особи, створеної за законодавством іншої держави, повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею 98 цього Закону.

11. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах, технічні стандарти, стандартні форми та шаблони яких визначаються Регулятором.

Стаття 16. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів та маркетингові повідомлення

1. Біла книга віртуальних активів та маркетингові повідомлення не підлягають затвердженню Регулятором перед їх оприлюдненням.

2. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна повідомити Регулятора про білу книгу віртуальних активів.

3. Маркетингові повідомлення надсилаються Регулятору на його запит у порядку та строки, визначені Регулятором.

Надсилання маркетингового повідомлення, зазначене в абзаці першому цієї частини, здійснюється на безоплатній основі.

4. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів здійснюється шляхом подання до Регулятора білої книги віртуальних активів та пояснювальної записки із обґрунтуванням, чому віртуальний актив, описаний у білій книзі віртуальних активів, не є:

- 1) токеном з прив'язкою до активів;
- 2) токеном електронних грошей.

5. Регулятор затверджує рекомендації до змісту та форми обґрунтування, що, зокрема, повинні включати типову форму такого обґрунтування.

6. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що оформлює

білу книгу віртуальних активів. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів.

7. Інформація, передбачена частинами другою і четвертою цієї статті, повинна бути повідомлена Регулятору не пізніше ніж за 20 робочих днів до дати оприлюднення білої книги віртуальних активів.

8. Особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, разом із інформацією, передбаченою частинами другою і четвертою цієї статті, надає Регулятору перелік іноземних держав, у яких вона має намір здійснити публічну пропозицію, подати заявку на допуск до торгів, а також інформує про заплановану дату початку здійснення публічної пропозиції, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та про будь-яку зміну таких дат.

9. Регулятор оприлюднює відомості, визначені відповідно до статті 106 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Стаття 17. Оприлюднення білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень

1. Особа, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна оприлюднити свою білу книгу віртуальних активів та маркетингові повідомлення (у разі їх здійснення) у відкритому доступі на своєму веб-сайті у розумний строк, але не пізніше дати початку здійснення публічної пропозиції віртуальних активів, допуску до торгів або надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Біла книга віртуальних активів та/або маркетингові повідомлення повинні бути доступними на веб-сайті особи, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, протягом усього строку перебування віртуальних активів в обороті.

2. Оприлюднена біла книга віртуальних активів та маркетингові повідомлення (у разі їх здійснення) повинні бути ідентичними білій книзі та маркетинговим повідомленням, що були надані Регулятору відповідно до статей 14 і 16 цього Закону.

Стаття 18. Результати публічної пропозиції та заходи захисту

1. У разі якщо оферент віртуальних активів, що не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначених Регулятором, встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, такий оферент зобов'язаний оприлюднити на своєму веб-сайті результати здійснення публічної пропозиції протягом 20 робочих днів з дати закінчення строку дії публічної пропозиції.

2. У разі якщо оферент віртуальних активів, що не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначених Регулятором, не встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, такий оферент повинен регулярно, але не рідше одного разу на місяць оприлюднювати на своєму веб-сайті інформацію про кількість віртуальних активів, які перебувають в обороті.

3. У разі якщо оферент віртуальних активів, що не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначених Регулятором, встановлює обмеження щодо строку дії публічної пропозиції віртуальних активів, такий оферент повинен запровадити ефективні процедури моніторингу та захисту коштів або інших віртуальних активів, отриманих у результаті здійснення публічної пропозиції. З цією метою такий оферент організовує зберігання коштів або віртуальних активів, отриманих у результаті здійснення публічної пропозиції або протягом строку дії права на відмову, у таких осіб:

1) банку, в якому розміщуються кошти, отримані в результаті здійснення публічної пропозиції;

2) постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів.

4. Якщо строк дії публічної пропозиції віртуальних активів не обмежений, оферент повинен дотримуватися вимог частини третьої цієї статті до спливу строку права роздрібного власника на відмову, передбаченого статтею 21 цього Закону.

Стаття 19. Права оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів

1. Оферент має право здійснювати публічну пропозицію віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів і токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначеного Регулятором, та відповідні віртуальні активи можуть бути допущені до торгів в Україні після оприлюднення білої книги віртуальних активів відповідно до статті 17 та за умови дотримання вимог, передбачених статтею 20 цього Закону.

2. До оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей та належать до виду віртуальних активів, визначеного Регулятором, до торгів, що оприлюднили білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 17 та дотримуються вимог, передбачених статтею 20 цього Закону, не застосовуються жодні інші вимоги щодо надання інформації стосовно здійснення публічної пропозиції цих віртуальних активів або їх допуску до торгів.

Стаття 20. Внесення змін до білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень після їх оприлюднення

1. У разі виникнення будь-яких важливих змін, істотних помилок або виявлення істотних неточностей, що стосуються інформації, яка міститься в оприлюдненій білій книзі віртуальних активів або маркетингових повідомленнях, та можуть вплинути на привабливість віртуальних активів (далі — істотні зміни), особа, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, зобов'язана внести відповідні зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень. Ця вимога застосовується протягом усього строку дії публічної пропозиції або строку, протягом якого віртуальний актив допущений до торгів.

2. Регулятор розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний (невиключний) перелік істотних змін, поява (виявлення) яких може бути підставою для оформлення відповідних змін та доповнень до білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень.

3. Особа, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна надати Регулятору оновлену редакцію білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень та інформацію про заплановану дату оприлюднення, а також про причини внесення відповідних змін не пізніше ніж за сім робочих днів до дати оприлюднення. Оновлена редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів. Якщо оновлена редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів.

4. У дату оприлюднення або раніше, у разі відповідної вимоги Регулятора, особа, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна негайно оприлюднити на власному веб-сайті повідомлення про надання Регулятору оновленої редакції білої книги віртуальних активів зі стислим зазначенням причин внесення відповідних змін.

5. Порядок, в якому викладена інформація в новій редакції білої книги віртуальних активів та/або новій редакції маркетингових повідомлень повинен відповідати порядку викладення інформації у білій книзі віртуальних активів та/або маркетингових повідомленнях, що були оприлюднені відповідно до цього Закону.

6. Регулятор оприлюднює нову редакцію білої книги віртуальних активів у реєстрі відповідно до статті 106 цього Закону негайно після її опублікування.

7. Особа, яка здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, повинна оприлюднити нову редакцію білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень, а також інформацію про причини внесення відповідних змін на своєму веб-сайті відповідно до статті 20 цього Закону.

8. Нова редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинна містити позначку часу їхнього оприлюднення. Остання редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинна бути позначена як чинна редакція. Усі нові редакції білих книг віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень повинні бути доступними протягом всього строку перебування віртуальних активів в обороті.

9. Якщо публічна пропозиція віртуальних активів стосується сервісних токенів, що надають доступ до товарів або послуг, яких ще не існує або які ще не надаються, нова редакція білої книги віртуальних активів та/або маркетингових повідомлень не може передбачати продовження строку у 12 місяців, передбаченого частиною сьомою статті 13 цього Закону.

10. Попередні редакції білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень повинні залишатися у відкритому доступі на веб-сайті оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або оператора торговельного майданчика протягом щонайменше 10 років після їхнього оприлюднення з помітним застереженням про те, що вони більше не є чинними, та гіперпосиланням на чинну редакцію.

Стаття 21. Право на відмову

1. Роздрібний власник, який купує віртуальні активи, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, безпосередньо у оферента або у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послуги з розміщення віртуальних активів від імені цього оферента, має право на відмову від договору.

Протягом 10 робочих днів роздрібний власник має право відмовитися від договору про придбання віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, без сплати будь-яких комісій чи понесення будь-яких додаткових витрат та без зазначення причин такої відмови. Перебіг строку, протягом якого роздрібний власник може скористатися правом на відмову, починається з дня прийняття таким роздрібним власником пропозиції придбати відповідні віртуальні активи.

2. Усі платежі, отримані від роздрібного власника, включаючи будь-які додаткові витрати, відшкодовуються в розумний строк, але не пізніше 10 робочих днів з дня повідомлення оферента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу з розміщення віртуальних активів від імені цього оферента, про рішення роздрібного власника відмовитися від договору.

Відшкодування здійснюється з використанням того ж способу розрахунків, який використовувався роздрібним власником для здійснення операції з придбання віртуальних активів, якщо роздрібний власник прямо не погодився на інший спосіб розрахунків та за умови, що роздрібний власник не сплачує будь-яких комісій та не несе будь-яких додаткових витрат в результаті такого відшкодування.

3. Оферент віртуальних активів повинен зазначити інформацію про право на відмову, передбачене частиною першою цієї статті, у своїй білій книзі віртуальних активів.

4. Право на відмову не застосовується, якщо віртуальні активи були допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів до моменту їхнього придбання роздрібним власником.

5. Якщо емітент віртуальних активів встановив обмеження щодо строку дії своєї публічної пропозиції віртуальних активів відповідно до статті 18 цього Закону, строк дії право на відмову припиняється одночасно із закінченням строку дії публічної пропозиції.

Стаття 22. Обов'язки оферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів

1. Оферент та особа, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів, зобов'язані:

- 1) діяти чесно, справедливо та професійно;
- 2) комунікувати з власниками (потенційними власниками) віртуальних активів у чесний, чіткий та такий, що не вводить в оману, спосіб;
- 3) виявляти, запобігати, управляти та розкривати будь-які конфлікти інтересів, які можуть виникнути;
- 4) дотримуватися вимог щодо систем та протоколів безпечного доступу, визначених Регулятором.

Для цілей пункту 4 Регулятор розробляє вимоги щодо систем та протоколів безпечного доступу.

2. Оферент та особа, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів, повинні діяти якнайкраще в інтересах власників таких віртуальних активів та на недискримінаційній основі, крім як якщо привілейований режим стосовно конкретних власників та причини його запровадження були розкриті в білій книзі віртуальних активів та маркетингових повідомленнях.

3. У разі скасування публічної пропозиції віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, оферент таких віртуальних активів повинен забезпечити повернення усіх коштів,

отриманих від власників (потенційних власників) віртуальних активів, протягом 25 робочих днів після дати скасування публічної пропозиції.

Стаття 23. Відповідальність особи, що здійснила оформлення білої книги віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів

1. Якщо особа, що здійснила оформлення білої книги віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, порушила статтю 14 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, така особа чи особи, які здійснюють управлінські функції в такій особі, зобов'язані відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

Якщо біла книга та маркетингові повідомлення оформлені оператором торговельного майданчика відповідно до вимог цього Розділу, у разі надання оператору торговельного майданчика неправдивої, неповної, нечіткої або такої, що вводить в оману, інформації відповідальність перед власником віртуальних активів за таке порушення несуть оператор торговельного майданчика та особа, яка подає заявку на допуск до торгів, солідарно.

2. Власник віртуальних активів має довести, що особа, що здійснила оформлення білої книги відповідно до цього Розділу, порушила статтю 14 цього Закону і що таке порушення вплинуло на рішення власника про купівлю, продаж або обмін таких віртуальних активів.

3. Особа, що здійснила оформлення білої книги чи особи, які здійснюють управлінські функції в такій особі, не несуть відповідальності, якщо власник віртуальних активів вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в анотації відповідно до частини восьмої статті 13 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, коли:

1) анотація є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;

2) анотація не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання таких віртуальних активів, наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

Розділ IV. ТОКЕНИ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Глава 1. АВТОРИЗАЦІЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПРОПОЗИЦІЇ ТА ПОДАННЯ ЗАЯВКИ НА ДОПУСК ДО ТОРГІВ НА ТОРГОВЕЛЬНОМУ МАЙДАНЧИКУ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 24. Авторизація здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів

1. Здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів може виключно емітент таких віртуальних активів, який є:

1) юридичною особою, у тому числі створеною за законодавством іноземної держави, іншим учасником цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави, який пройшов процедуру авторизації на здійснення публічної пропозиції токена з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токена з прив'язкою до активів до торгів (далі - авторизація щодо токена з прив'язкою до активів) відповідно до цього Закону; або

2) банком з дотриманням вимог та врахуванням особливостей, передбачених статтею 25 цього Закону. Емісія токенів з прив'язкою до активів може здійснюватися учасником цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, що не є юридичною особою, або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави виключно у випадку, якщо його організаційно-правова форма забезпечує рівень захисту інтересів третіх осіб, що відповідає рівню захисту таких інтересів у випадку, якщо емітентом була б юридична особа, та якщо такий учасник цивільних відносин підлягає еквівалентному пруденційному нагляду відповідно до його організаційно-правової форми.

Регулятор розробляє та встановлює вимоги до захисту інтересів третіх осіб та пруденційні вимоги, що застосовуються до суб'єктів, передбачених цією частиною.

2. Публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів здійснюються в порядкух, встановлених Регулятором.

3. Вимоги частини першої цієї статті не поширюються на такі випадки:

1) протягом 12 місяців середня вартість усіх непогашених токенів із прив'язкою до активів, розрахована за показниками станом на кінець кожного календарного дня, не перевищувала розміру, встановленого Регулятором, за умови, що емітент не пов'язаний з мережею емітентів, на яких поширюється цей виняток; або

2) публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів здійснюється виключно серед кваліфікованих інвесторів та такими токенами з прив'язкою до активів можуть володіти виключно такі кваліфіковані інвестори.

У випадках, передбачених пунктами 1 та 2 частини третьої цієї статті, емітент повинен оформити білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 27 цього Закону та надіслати Регулятору повідомлення про таку білу книгу

віртуальних активів і, на запит Регулятора, надсилати будь-які маркетингові повідомлення.

Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що оформлює білу книгу віртуальних активів.

4. Авторизація, здійснена відповідно до законодавства іноземної держави, щодо токена з прив'язкою до активів, передбачена пунктом 1 частини першої цієї статті, дійсна в Україні та надає право емітенту здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів, щодо якого він пройшов процедуру авторизації, або подавати заявку на допуск такого токена до торгів.

5. З письмового дозволу емітента інші особи мають право здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів за умови дотримання такими особами вимог, передбачених статтями 34, 36, 48 цього Закону.

6. Порядок авторизації здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів, у тому числі організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги, вимоги до капіталу та інші вимоги до емітентів токенів з прив'язкою до активів, які не є банками, встановлюються Регулятором з урахуванням вимог, передбачених цим Законом.

7. Регулятор має право визначити перелік іноземних держав, авторизація за законодавством яких дозволяє застосовувати спрощений порядок, встановлений Регулятором, здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів.

Стаття 25. Вимоги до банків

1. Публічна пропозиція або допуск до торгів токена з прив'язкою до активів, у разі якщо такий токен емітований банком, може здійснюватися за умови:

1) оформлення банком білої книги віртуальних активів відповідно до статті 27 цього Закону щодо токена з прив'язкою до активів, подання такої білої книги Регулятору на затвердження у порядку, встановленому Регулятором за погодженням з Національним банком України, та затвердження білої книги віртуальних активів Регулятором;

2) надання банком повідомлення Регулятору не менш ніж за 90 робочих днів до першої емісії токена з прив'язкою до активів, яке повинно містити такі документи та інформацію:

а) програму діяльності, яка повинна містити опис бізнес-моделі, якої банк має намір дотримуватися;

б) юридичний висновок, яким підтверджується, що токен з прив'язкою до активів не є токеном електронних грошей або віртуальним активом, визначений індивідуальними ознаками ;

в) детальний опис системи управління відповідно до частини першої статті 41 цього Закону;

г) політики та процедури, зазначені у пунктах 1 – 11 частини п'ятої статті 41 цього Закону;

д) опис договірних відносин із третіми особами відповідно до абзацу другого частини п'ятої статті 41 цього Закону;

е) опис політики забезпечення безперервності бізнесу, зазначеної у частині дев'ятій статті 41 цього Закону;

ж) опис механізмів внутрішнього контролю та процедур управління ризиками, зазначених у частині десятій статті 41 цього Закону;

з) опис систем та процедур забезпечення доступності, справжності, цілісності та конфіденційності інформації, зазначених у частині одинадцятій статті 41 цього Закону.

Регулятор затверджує рекомендації до змісту та форми юридичного висновку, передбаченого підпунктом "б" цього пункту, що, зокрема, повинні включати типову форму такого юридичного висновку.

2. Банк, який вже надавав Регулятору будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, має право не надавати таку інформацію повторно, якщо відповідна інформація є ідентичною, за умови надання заяви про те, що раніше подана інформація є актуальною.

3. Регулятор протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, офіційним каналом зв'язку повідомляє банк про отримання повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих банком до Регулятора.

4. Регулятор перевіряє повноту наданої інформації протягом 20 робочих днів з дня направлення повідомлення про отримання повного переліку документів, передбаченого частиною третьою цієї статті.

У разі отримання неповного обсягу інформації Регулятор офіційним каналом зв'язку повідомляє банк про відсутність відповідної інформації та про строк, до якого необхідно подати до Регулятора інформацію у повному обсязі.

Строк для подання повного обсягу інформації не повинен перевищувати 20 робочих днів. При цьому строк, передбачений пунктом 2 частини першої

цієї статті, зупиняється. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої Регулятор може направляти заявнику відповідні додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку, зазначеного у пункті

2) частини першої цієї статті.

Банк не може здійснювати емісію токена з прив'язкою до активів, якщо інформація була ним подана в неповному обсязі.

5. У разі емісії tokenів з прив'язкою до активів до банку не застосовуються статті 24, 26, 28, 29, 33, 42 і 49 цього Закону.

6. Після отримання повного переліку документів Регулятор негайно надсилає документи та інформацію, передбачені частиною першою цієї статті, Національному банку України.

Протягом 20 робочих днів з дня отримання документів та інформації Національний банк України формує та надсилає Регулятору висновок за наслідками оцінки документів.

Регулятор забороняє банку здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів або подавати заявку на допуск токена з прив'язкою до активів до торгів, якщо висновок Національного банку України є негативним через наявні ризики щодо стабільної роботи платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарного суверенітету.

7. Публічна пропозиція або допуск до торгів емітованих банком tokenів з прив'язкою до активів може здійснюватися з моменту затвердження Регулятором білої книги віртуальних активів таких tokenів з прив'язкою до активів, але не раніше дати першої емісії токена з прив'язкою до активів, що здійснюється не раніше, ніж через 90 робочих днів з дати повідомлення банком Регулятора, передбаченого пунктом 2 частини першої цієї статті (з урахуванням можливого зупинення цього строку відповідно до частини четвертої цієї статті), та за умови відсутності заборони на здійснення емісії токена з прив'язкою до активів, передбаченої частиною шостою цієї статті.

8. Регулятор оприлюднює відомості, передбачені статтею 106 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції tokenів з прив'язкою до активів або допуску tokenів з прив'язкою до активів до торгів.

9. Регулятор за погодженням з Національним банком України розробляє порядок затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів, емітованого банком, а також встановлює форму і порядок подання повідомлення, передбаченого пунктом 2 частини першої цієї статті, та додаткові вимоги до його змісту.

Стаття 26. Заява про авторизацію

1. Юридична особа, у тому числі створена за законодавством іншої держави, інший учасник цивільних відносин відповідно до Цивільного кодексу України, або інший суб'єкт, створений за законодавством іноземної

держави, які мають намір здійснювати публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подати заявку про допуск до торгів, повинні подати до Регулятора заяву про авторизацію на здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів (далі – заява щодо токена з прив'язкою до активів).

2. Заява щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити таку інформацію:

1) повне найменування заявника-емітента, включаючи офіційне найменування та будь-яке інше комерційне найменування, яке буде використовуватися, веб-сайт заявника-емітента, місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти для офіційного каналу зв'язку;

2) ідентифікаційний код (реєстраційний, обліковий) номер (код) заявника-емітента, код LEI (за наявності);

3) копію установчого документа заявника-емітента, засвідчену такою особою, або код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації, що надає доступ до копії установчого документа в електронній формі у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

4) програму діяльності, яка повинна містити опис бізнес-моделі, яку заявник-емітент має намір запровадити;

5) юридичний висновок про те, що токен з прив'язкою до активів не є віртуальним активом, виключеним з-під дії цього Закону відповідно до статті 1 цього Закону, або токеном електронних грошей;

6) детальний опис системи управління заявника-емітента відповідно до частини першої статті 41 цього Закону;

7) якщо між заявником-емітентом та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, існують договірні відносини — документи таких постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю та процедур на виконання Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

8) ідентифікаційні дані членів органів управління заявника-емітента;

9) документи, що підтверджують наявність у членів органу управління заявника-емітента ділової репутації, що відповідає вимогам, встановленим Регулятором, а також володіння ними належними знаннями, навичками та досвідом для управління заявником-емітентом;

10) ідентифікаційні дані власників істотної участі у заявнику-емітенті та документи, що підтверджують відповідність їхньої ділової репутації вимогам, встановленим Регулятором;

11) білу книгу віртуальних активів, оформлену відповідно до статті 27 цього Закону;

12) документи, які передбачають встановлення політик та процедур, передбачених пунктами 1 – 11 частини п'ятої статті 4 цього Закону;

13) опис договірних відносин з третіми особами відповідно до абзацу тринадцятого частини п'ятої статті 41 цього Закону;

14) опис політики забезпечення безперервності бізнесу заявника-емітента, передбачений частиною дев'ятою статті 41 цього Закону;

15) документи, які передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю, передбачені частиною десятою статті 41 цього Закону;

16) опис процедур та механізмів захисту для забезпечення доступності, справжності, цілісності та конфіденційності інформації відповідно до частини одинадцятої статті 41 цього Закону;

17) опис процедури розгляду скарг відповідно до статті 38 цього Закону;

18) перелік іноземних держав, у яких заявник-емітент має намір здійснити публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подати заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

19) документи, що підтверджують джерела походження коштів, за рахунок яких здійснюється формування статутного капіталу.

Регулятор за погодженням з Національним банком України затверджує рекомендації до змісту та форми юридичного висновку, передбаченого пунктом 5 цієї частини, що, зокрема, повинні включати типову форму такого юридичного висновку.

Регулятор встановлює вимоги до ділової репутації осіб, зазначених у пунктах 9 і 10 цієї частини, з урахуванням, але не виключно, положень Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

3. Емітент, який вже проходив процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів і подавав будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Регулятору, має право не подавати таку інформацію повторно, якщо відповідна інформація є ідентичною, за умови надання заяви про те, що раніше подана інформація є актуальною.

4. Регулятор протягом двох робочих днів з дня отримання заяви щодо токенів з прив'язкою до активів надає заявнику-емітенту в письмовій формі підтвердження про отримання заяви.

5. Для цілей пунктів 9 і 10 частини другої цієї статті:

1) документи, що підтверджують ділову репутацію, та їх форма визначаються Регулятором;

2) щодо усіх членів органу управління заявника-емітента заявник-емітент повинен надати докази володіння ними в сукупності відповідними знаннями, навичками та досвідом для управління постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і того, що ці особи зобов'язуються приділяти достатню кількість часу виконанню своїх обов'язків.

6. Форма і порядок подання заяви щодо токенів з прив'язкою до активів та додаткові вимоги до її змісту встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора.

Стаття 27. Зміст і форма білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити інформацію про:

1) емітента;

2) ідентифікаційні дані особи, яка не є емітентом та здійснює публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подає заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів відповідно до частини п'ятої статті 24 цього Закону, а також причину, з якої така особа здійснює публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або подає заявку на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

3) ідентифікаційні дані особи, яка оформила білу книгу віртуальних активів, якщо така особа не є емітентом, та причину, з якої біла книга віртуальних активів була оформлена цією особою;

4) відповідний токен з прив'язкою до активів;

5) здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

6) права та обов'язки, обумовлені відповідним токеном з прив'язкою до активів;

7) базову технологію;

8) ризику;

9) резерв активів;

10) основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для емісії віртуального активу.

2. Детальний перелік відомостей, які повинні міститися у білій книзі віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів, встановлюється Регулятором.

Регулятор має право своїм нормативно-правовим актом визначати додаткові вимоги до інформації, що міститься у білих книгах, та до їх оформлення.

3. Уся інформація, передбачена в частині першій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упущень.

4. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів не повинна містити будь-яких суджень щодо майбутньої вартості віртуальних активів, крім положень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна включати в чіткій та однозначній формі застереження про те, що:

- 1) токени з прив'язкою до активів можуть втратити свою вартість часткового або повністю;
- 2) токени з прив'язкою до активів не завжди можуть бути передані;
- 3) токени з прив'язкою до активів можуть не бути ліквідними;
- 4) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

6. Біла книга віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів повинна містити повідомлення від органу управління емітента. Це повідомлення повинно підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі, є правдивою, чіткою, такою, що не вводить в оману, та не містить упущень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

7. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного у частині шостій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики описує ключову інформацію про публічну пропозицію токенів з прив'язкою до активів або допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних токенів з прив'язкою до активів для того, щоби допомогти потенційним власникам токенів з прив'язкою до активів прийняти обґрунтоване рішення.

8. Анотація повинна у чіткій формі зазначати про право власників токенів з прив'язкою до активів на погашення таких токенів у будь-який час та містити опис умов такого погашення.

Анотація також повинна містити застереження про те, що:

- 1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;

2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання токена з прив'язкою до активів має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;

3) публічна пропозиція токенів з прив'язкою до активів не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така пропозиція або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Кожна біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення про таку білу книгу Регулятору та її зміст.

10. Біла книга віртуальних активів (крім білої книги віртуальних активів юридичних осіб, створених за законодавством іншої держави) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів юридичної особи, створеної за законодавством іншої держави, повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею 98 цього Закону.

11. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах.

12. Регулятор розробляє технічні стандарти для визначення машинозчитувальних форматів, стандартних форм та шаблонів відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

Стаття 28. Розгляд заяви щодо токена з прив'язкою до активів

1. Регулятор протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої статті 26, офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника-емітента про отримання повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих заявником-емітентом до Регулятора

2. Регулятор протягом 25 робочих днів з дня направлення повідомлення, передбаченого частиною першою цієї статті, про отримання повного переліку документів перевіряє повноту наданої інформації.

3. У разі отримання неповної інформації Регулятор офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника-емітента про відсутність відповідної інформації та про строк, до якого необхідно подати до Регулятора повний обсяг інформації.

У разі неподання заявником у визначений строк повного обсягу інформації Регулятор повідомляє заявника-емітента про залишення заяви щодо токенів з прив'язкою до активів без розгляду у зв'язку з отриманням неповної інформації.

Після отримання повного обсягу інформації Регулятор протягом п'яти робочих днів надає заявнику-емітенту у письмовій формі підтвердження отримання повного обсягу інформації.

4. Протягом 60 робочих днів з дня направлення повідомлення, передбаченого частиною першою цієї статті, про отримання повного переліку документів Регулятор оцінює відповідність заявника-емітента вимогам цього Розділу та розробляє проект обґрунтованого рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів.

Під час розгляду заяви щодо токенів з прив'язкою до активів Регулятор може вимагати в заявника-емітента надання будь-якої додаткової інформації, включаючи інформацію про білу книгу віртуальних активів. Відповідний запит надається заявнику-емітенту у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник-емітент.

5. Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Регулятору відповідно до закону інформацію стосовно заявника-емітента, яка є необхідною для розробки проекту рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів.

6. Строк оцінки відповідності заявника-емітента вимогам цього Розділу, зазначений в частині четвертій цієї статті, зупиняється до моменту надання заявником-емітентом додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої інформації Регулятор може направляти заявнику-емітенту відповідні додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку розгляду заяви щодо токенів з прив'язкою до активів після спливу строку, зазначеного у цій частині.

7. Після спливу строку, встановленого в частині четвертій цієї статті, Регулятор подає проект рішення та заяву щодо токенів з прив'язкою до активів до Національного банку України для отримання висновку, передбаченого частиною восьмою цієї статті.

8. Протягом 20 робочих днів з дня отримання документів, передбачених частиною сьомою цієї статті, Національний банк України формує та надсилає Регулятору висновок за наслідками оцінки:

1) юридичного висновку, зазначеного в пункті 5 частини другої статті 26 цього Закону;

2) ризиків щодо трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або фінансової

стабільності, а також ризиків порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку, які можуть бути зумовлені емісією токена з прив'язкою до активів.

Такий висновок Національного банку України є консультативним, за винятком випадку, передбаченого частиною четвертою статті 29 цього Закону.

Регулятор враховує відповідний висновок під час прийняття рішення про авторизацію або відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів.

Стаття 29. Рішення про авторизацію чи відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів

1. Регулятор протягом 25 робочих днів з дня отримання висновку, передбаченого частиною восьмою статті 28 цього Закону, приймає обґрунтоване рішення про авторизацію чи відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів та повідомляє заявника-емітента про прийняте рішення протягом 5 робочих днів з дня його прийняття. Якщо заявник-емітент пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, його біла книга віртуальних активів вважається затвердженою.

2. Регулятор приймає рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, якщо існують об'єктивні підстави вважати, що:

1) орган управління заявника-емітента становить загрозу ефективному, надійному та розумному управлінню заявником-емітентом та забезпеченню безперервності його діяльності, а також належному врахуванню інтересів клієнтів заявника-емітента та цілісності ринку;

2) члени органу управління заявника-емітента не відповідають вимогам, встановленим відповідно до частини другої статті 41 цього Закону;

3) фізичні або юридичні особи, які мають істотну участь у заявнику-емітенту, не відповідають вимогам, встановленим відповідно до частини четвертої статті 41 цього Закону;

4) заявник-емітент не відповідає будь-яким вимогам цього Розділу;

5) бізнес-модель заявника-емітента може становити серйозну загрозу фінансовій стабільності, стабільній роботі платіжних систем, цілісності ринку або наражає емітента чи сектор ринку на серйозний ризик легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

3. Регулятор розробляє керівні принципи щодо оцінки відповідності членів органу управління емітента токенів з прив'язкою до активів та фізичних або юридичних осіб, які мають істотну участь у такому емітенті, вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Регулятора.

4. Регулятор приймає рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів, якщо висновок Національного банку України

відповідно до частини восьмої статті 28 цього Закону є негативним через наявні ризики щодо трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або фінансової стабільності, а також ризиків порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку.

5. Регулятор протягом двох робочих днів з дня прийняття рішення про авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів повідомляє Національному банку України інформацію, визначену в частині третій статті 106 цього Закону, та дату початку очікуваного здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів.

6. Регулятор оприлюднює інформацію, передбачену в частині п'ятій цієї статті, в реєстрі, зазначеному в статті 106 цього Закону, з дня початку здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів.

7. Регулятор повідомляє Національний банк України про кожне рішення про відмову у авторизації щодо токена з прив'язкою до активів із зазначенням підстав такої відмови та поясненнями у разі відступу від висновку Національного банку України, передбаченого частиною восьмою статті 28 цього Закону.

Стаття 30. Звітування емітентів токенів з прив'язкою до активів

1. Емітент токенів з прив'язкою до активів повинен подавати до Регулятора звіти щодо кожного токена з прив'язкою до активів.

2. Перелік звітних даних емітентів токенів з прив'язкою до активів, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора.

3. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які надають послуги щодо токенів з прив'язкою до активів, повинні надавати емітенту таких токенів інформацію, що необхідна для підготовки звітів, зокрема шляхом звітування про операції поза розподіленням реєстром.

Стаття 31. Відкликання авторизації щодо токена з прив'язкою до активів

1. Регулятор відкликає авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів у разі якщо:

1) емітент не здійснював діяльності протягом 6 місяців поспіль або не здійснював діяльності, передбаченої авторизацією щодо токена з прив'язкою до активів, протягом 12 місяців поспіль;

2) емітент пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів внаслідок вчинення протиправних дій, включаючи надання недостовірної інформації у заяві щодо токена з прив'язкою до активів або в будь-якій редакції білої книги віртуальних активів;

3) емітент більше не відповідає вимогам порядку авторизації, згідно з яким він пройшов процедуру авторизації щодо токена з прив'язкою до активів;

4) емітент вчинив грубе порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих Регулятором на виконання цього Закону;

5) щодо емітента застосований план організованого погашення відповідно до статті 21 цього Закону;

6) емітент подав до Регулятора письмову заяву з проханням відкликати його авторизацію щодо токена з прив'язкою до активів або вирішив припинити свою діяльність;

7) діяльність емітента становить серйозну загрозу фінансовій стабільності, стабільній роботі платіжних систем, цілісності ринку або наражає емітента чи сектор ринку на серйозні ризики легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також загрозу порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку.

Для цілей пункту 4 грубим порушенням є, зокрема, порушення, вчинене з вини емітента токена з прив'язкою до активів шляхом дії або бездіяльності, якщо таке порушення завдало матеріальної шкоди власнику токена з прив'язкою до активів, або порушило цілісність сектору ринку та належить до грубих порушень згідно з класифікацією порушень на ринках віртуальних активів, встановленою цим Законом.

Факт завдання матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та наявність у його діях вини або бездіяльності повинен бути встановленим судом.

Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні повідомити Регулятора про випадки, передбачені пунктами 5 та 6 частини першої цієї статті.

2. Регулятор відкликає авторизацію емітента щодо токенів з прив'язкою до активів, якщо Національний банк України надає висновок про те, що токен з прив'язкою до активів становить серйозну загрозу для трансмісії монетарної політики, стабільної роботи платіжних систем, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення або монетарного суверенітету, а також загрозу для порядку здійснення платіжних операцій в Україні та діяльності на платіжному ринку .

3. Регулятор визначає обмеження щодо кількості токенів з прив'язкою до активів, які можуть бути емітовані, або визначає мінімальну номінальну вартість токенів з прив'язкою до активів, якщо Національний банк України

надає висновок про те, що токен з прив'язкою до активів становить загрозу для трансмісії монетарної політики, стабільної роботи платіжних систем або монетарного суверенітету.

4. Органи державної влади невідкладно повідомляють Регулятора, якщо щодо третьої особи, зазначеної в пункті 8 частини п'ятої статті 41 цього Закону, було відкликано банківську ліцензію, відкликано або зупинено ліцензію на надання фінансових платіжних послуг;

5. Регулятор відкликає авторизацію щодо токенів з прив'язкою до активів, якщо вважає, що факти, зазначені в пунктах 1 та 2 частини четвертої цієї статті, впливають на ділову репутацію члена органу управління емітента або будь-яких фізичних чи юридичних осіб, які є власниками істотної участі в емітенті, або якщо наявні ознаки того, що емітент не дотримується вимог до механізмів управління або механізмів внутрішнього контролю відповідно до статті 41 цього Закону.

6. У разі відкликання авторизації щодо токенів з прив'язкою до активів емітент токена з прив'язкою до активів вживає заходів, передбачених 51 цього Закону.

Стаття 32. Внесення змін до білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен повідомити Регулятора про будь-яку заплановану зміну його бізнес-моделі, що може істотно вплинути на рішення будь-якого фактичного або потенційного власника токена з прив'язкою до активів про придбання такого токена, якщо така зміна відбувається після авторизації щодо токенів з прив'язкою до активів або затвердження білої книги віртуальних активів відповідно до статті 25 цього Закону. Відповідне повідомлення подається, зокрема, стосовно будь-яких істотних змін щодо:

1) механізмів управління, включаючи порядок звітування перед органом управління та систему управління ризиками;

2) резервних активів та їх зберігання;

3) прав, наданих власникам токенів з прив'язкою до активів;

4) механізмів емісії та погашення токенів з прив'язкою до активів;

5) протоколів підтвердження операцій з токенами з прив'язкою до активів;

6) функціонування пропріетарної технології розподіленого реєстру емітента, якщо емісія, переказ та зберігання токенів з прив'язкою до активів здійснюються з використанням такої технології;

7) механізмів забезпечення ліквідності токенів з прив'язкою до активів;

8) договірних відносин з третіми особами, в тому числі щодо управління резервними активами та інвестування резерву активів, зберігання резервних

активів та, якщо застосовно, публічного розповсюдження токенів з прив'язкою до активів;

9) процедури розгляду скарг;

10) оцінки ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також загальних політик та процедур, що встановлюють порядок такої оцінки.

Повідомлення, передбачене абзацом першим цієї частини, подається до Регулятора не пізніше ніж за 30 робочих днів до запланованої дати набрання чинності відповідною зміною.

2. Регулятор розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний (невиключний) перелік істотних змін, поява (виявлення) яких може бути підставою для оформлення відповідних змін та доповнень до білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів.

3. У разі повідомлення про будь-яку заплановану зміну відповідно до частини першої цієї статті емітент токена з прив'язкою до активів повинен оформити та надати Регулятору проект нової редакції білої книги віртуальних активів. Порядок, в якому викладена інформація в новій редакції білої книги віртуальних активів, повинен відповідати порядку викладення інформації у попередній редакції білої книги віртуальних активів.

Нова редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів. Якщо нова редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в юридичній особі, що вносить зміни та доповнення до опублікованих білої книги віртуальних активів.

Регулятор офіційним каналом зв'язку підтверджує отримання проекту нової редакції білої книги віртуальних активів протягом 5 робочих днів з дня його отримання.

Регулятор затверджує або відмовляє у затвердженні проекту нової редакції білої книги віртуальних активів протягом 30 робочих днів з дня підтвердження його отримання. У ході дослідження проекту нової редакції білої книги віртуальних активів Регулятор може вимагати від емітента надання будь-якої додаткової інформації, пояснень або обґрунтувань щодо нової редакції білої книги віртуальних активів. У такому випадку строк у 30 робочих днів розпочинає свій перебіг із дня отримання Регулятором таких додаткових інформації, пояснень та/або обґрунтувань у повному обсязі.

Регулятор проводить консультації з Національним банком України, якщо зміни до білої книги віртуальних активів можуть мати значення для трансмісії монетарної політики, монетарного суверенітету та стабільної

роботи платіжних систем. Національний банк України надає свій висновок протягом 20 робочих днів з дня одержання запиту на консультацію.

Національний банк України може визначити коригувальні заходи для зменшення ризиків, пов'язаних зі стабільною роботою платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарним суверенітетом.

4. Разом із затвердженням нової редакції білої книги віртуальних активів Регулятор може зобов'язати емітента токенів з прив'язкою до активів:

1) запровадити механізми забезпечення захисту власників токенів з прив'язкою до активів, якщо потенційна зміна в діяльності емітента може істотно вплинути на вартість, стабільність або ризики щодо токенів з прив'язкою до активів або резервних активів;

2) вжити будь-яких відповідних коригувальних заходів для вирішення потенційних проблем, пов'язаних із фінансовою стабільністю, стабільною роботою платіжних систем або цілісністю ринку.

Регулятор повинен зобов'язати емітента токенів з прив'язкою до активів вжити відповідних заходів для вирішення проблем, пов'язаних зі стабільною роботою платіжних систем, трансмісії монетарної політики або монетарним суверенітетом, якщо такі коригувальні заходи були визначені Національним банком України під час консультацій відповідно до частини третьої цієї статті.

Якщо Національний банк України пропонує вжити інших заходів, ніж визначені Регулятором, Регулятор повинен зобов'язати емітента вжити усіх відповідних заходів одночасно або, якщо їхнє одночасне запровадження є неможливим, застосувати більш суворі заходи.

5. Регулятор повідомляє про нову редакцію білої книги віртуальних активів Національному банку України протягом двох робочих днів з дня її затвердження.

6. Регулятор негайно оприлюднює нову редакцію білої книги віртуальних активів у реєстрі відповідно до статті 106 цього Закону.

Стаття 33. Відповідальність емітентів токенів з прив'язкою до активів за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів

1. Якщо емітент порушив статтю 27 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, такий емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, повинні відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

2. Власник токена з прив'язкою до активів має довести, що емітент порушив статтю 27 цього Закону і що таке порушення вплинуло на рішення такого власника про купівлю, продаж або обмін таких токенів з прив'язкою до активів.

3. Емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, не несуть відповідальності, якщо власник токена з прив'язкою до активів вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в анотації відповідно до частини сьомої статті 27 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, коли:

1) анотація є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;

2) анотація не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання токенів з прив'язкою до активів, наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

Глава 2. ОBOB'ЯЗКИ ЕМІТЕНТІВ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 34. Зобов'язання діяти чесно, справедливо, професійно та якнайкраще в інтересах власників токенів з прив'язкою до активів

1. Емітенти токенів з прив'язкою до активів зобов'язанні:

1) діяти чесно, справедливо і професійно;

2) комунікувати з власниками (потенційними власниками) токенів з прив'язкою до активів у чесний, чіткий та такий, що не вводить в оману, спосіб.

2. Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні діяти якнайкраще в інтересах власників таких токенів та на недискримінаційній основі, крім як якщо привілейований режим був розкритий в білій книзі віртуальних активів та маркетингових повідомленнях.

Стаття 35. Оприлюднення білої книги віртуальних активів

1. Емітенти токенів з прив'язкою до активів повинні оприлюднити на своєму веб-сайті свою білу книгу віртуальних активів, затверджену відповідно до частини першої статті 29 цього Закону, та, у разі її зміни, нову редакцію білої книги відповідно до статті 32 цього Закону. Затверджена біла книга віртуальних активів повинна бути розміщена у відкритому доступі з дати початку здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів або допуску токенів з прив'язкою до активів до торгів. Затверджена біла книга віртуальних активів та, у разі її зміни, нова редакція білої книги віртуальних активів повинні бути доступними на веб-сайті емітента протягом всього строку перебування токенів з прив'язкою до активів в обороті.

Стаття 36. Маркетингові повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією токенів з прив'язкою до активів або допуском токенів з

прив'язкою до активів до торгів для віртуальних активів повинно оформлюватися із дотриманням усіх таких вимог:

- 1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;
- 2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;
- 3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів;
- 4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти емітента.

2. Маркетингове повідомлення повинне включати в чіткій та однозначній формі положення про право власника токена з прив'язкою до активів на погашення такого токена в будь-який момент емітентом токена з прив'язкою до активів.

3. Маркетингові повідомлення та зміни до маркетингових повідомлень оприлюднюються на веб-сайті емітента.

Маркетингові повідомлення не підлягають затвердженню Регулятором перед їхнім оприлюдненням.

4. Маркетингові повідомлення надсилаються Регулятору на його запит у порядку та строки, визначені Регулятором.

Надсилення маркетингового повідомлення, зазначене в абзаці першому цієї частини, здійснюється на безоплатній основі.

5. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів. Ця заборона не обмежує можливості емітента проводити дослідження ринку.

Стаття 37. Поточна інформація для власників токенів з прив'язкою до активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний регулярно, але не рідше одного разу на місяць, оприлюднювати інформацію про кількість віртуальних активів в обороті, а також вартість та склад резервних активів, передбачених статтею 44 цього Закону, в чіткій, точній та прозорій спосіб шляхом її розміщення в публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний негайно оприлюднити стислі, чіткі, точні та прозорі основні висновки звіту за результатами незалежної перевірки резервних активів, а також повний та нереконструований звіт за результатами незалежної перевірки резервних активів, передбачених статтею 44 цього Закону, шляхом їх розміщення у публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

3. Із урахуванням вимог, передбачених статтею 92 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний негайно та в чіткий, точний та прозорий спосіб оприлюднювати інформацію про будь-які події, що впливають або ймовірно можуть істотно вплинути на вартість токена з прив'язкою до активів або на резервні активи, передбачені статтею 44 цього Закону, шляхом її розміщення в публічному та легкодоступному місці на його веб-сайті.

Стаття 38. Процедура розгляду скарг

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити та підтримувати ефективні та прозорі процедури для швидкого, справедливого та послідовного розгляду скарг, отриманих від власників токенів з прив'язкою до активів та інших зацікавлених осіб, включаючи об'єднання споживачів, які представляють власників токенів з прив'язкою до активів, а також публікувати описи таких процедур.

Якщо токен з прив'язкою до активів частково або повністю розповсюджується третіми особами відповідно до пункту 8 частини п'ятої статті 41 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити процедури для сприяння розгляду скарг між власниками токенів з прив'язкою до активів та такими юридичними особами.

2. Подача скарг до емітентів токенів з прив'язкою до активів або третіх осіб, які частково або повністю розповсюджують токени з прив'язкою до активів відповідно до пункту 8 частини п'ятої статті 41 цього Закону, здійснюється власниками токенів з прив'язкою до активів на безоплатній основі.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів або треті особи, які частково або повністю розповсюджують токени з прив'язкою до активів відповідно до пункту 8 частини п'ятої статті 41 цього Закону, повинні розробити та надавати власникам токенів з прив'язкою до активів стандартну форму скарги та вести облік усіх отриманих скарг та будь-яких заходів, вжитих у відповідь на них.

4. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен інформувати власників токенів з прив'язкою до активів про їхнє право на подачу скарг.

5. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен своєчасно та справедливо розглядати усі скарги та повідомляти власників токенів з прив'язкою до активів про результати такого розгляду у розумний строк.

6. Регулятор за погодженням з Національним банком України розробляє вимоги до процедур і строків розгляду скарг.

Стаття 39. Виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити та підтримувати ефективну політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів між емітентом та:

- 1) його учасниками (акціонерами);
- 2) членами його органу управління;
- 3) його працівниками;
- 4) будь-якими фізичними або юридичними особами, які володіють істотною участю в емітенті;
- 5) власниками токена з прив'язкою до активів;
- 6) будь-якою третьою особою, яка виконує одну з функцій, передбачених пунктом 8 частини п'ятої статті 41 цього Закону.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен вжити всіх необхідних заходів для виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, що виникають у зв'язку із управлінням та інвестуванням резервних активів відповідно до статті 44 цього Закону.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен розкривати власникам його токенів з прив'язкою до активів інформацію про загальний характер та джерела конфліктів інтересів, а також про заходи, вжиті для їх вирішення.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний розкривати цю інформацію на своєму веб-сайті на помітному місці.

4. Розкриття інформації, зазначеної в частині другій цієї статті, має бути достатньо детальним, щоби забезпечити для власника токенів з прив'язкою до активів можливість прийняти інформоване рішення щодо придбання токенів з прив'язкою до активів.

5. Регулятор за погодженням з Національним банком України встановлює вимоги до внутрішніх правил щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, та вимоги і методологію щодо змісту інформації про конфлікт інтересів, що має розкриватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Стаття 40. Повідомлення про зміни в органі управління

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен негайно повідомити Регулятора про будь-які зміни в його органах управління та надати всю необхідну інформацію для оцінки дотримання вимог частини другої статті 41 цього Закону.

Стаття 41. Організаційні вимоги

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати надійну систему управління, включаючи зрозумілу організаційну структуру з чітко визначеним, прозорим та послідовним розподілом повноважень, ефективні механізми виявлення, управління, моніторингу та звітування про ризики, яким емітент підданий чи може бути підданий, та належні механізми внутрішнього контролю, включаючи надійні адміністративні та бухгалтерські процедури.

2. Члени органу управління емітента токена з прив'язкою до активів повинні мати ділову репутацію, що відповідає вимогам, встановленим Регулятором, а також володіти відповідними знаннями, досвідом та навичками, кожен окремо та в сукупності, для виконання своїх обов'язків. Вони також повинні продемонструвати, що вони здатні приділяти достатньо часу для ефективного виконання своїх обов'язків.

3. Члени органу управління емітента токена з прив'язкою до активів повинні оцінювати та регулярно переглядати ефективність політики управління та процедур, запроваджених для виконання обов'язків відповідно до Глав 2, 3, 5 цього Розділу, а також вживати належних заходів для усунення будь-яких недоліків.

4. Власники істотної участі у емітенті токена з прив'язкою до активів повинні мати ділову репутацію, що відповідає вимогам, встановленим Регулятором.

5. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити політики та процедури, які є достатніми для забезпечення дотримання ним вимог, передбачених цим Законом. Зокрема, емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати політики та процедури щодо:

- 1) резерву активів відповідно до статті 44 цього Закону;
- 2) зберігання резервних активів, включаючи відокремлення активів, відповідно до статті 45 цього Закону;
- 3) прав, що надаються (або не надаються) власникам токенів з прив'язкою до активів, відповідно до статті 47 цього Закону;
- 4) механізмів емісії та погашення токенів з прив'язкою до активів;
- 5) протоколів підтвердження операцій з токенами з прив'язкою до активів;
- 6) функціонування пропріетарної технології розподіленого реєстру, якщо емісія, переказ та зберігання токенів з прив'язкою до активів здійснюються з використанням такої технології розподіленого реєстру або подібної технології, що використовується емітентом або третьою особою від його імені;
- 7) механізмів забезпечення ліквідності токенів з прив'язкою до активів;
- 8) договірних відносин із третіми особами щодо управління резервом активів, інвестування та зберігання резервних активів, та, якщо застосовно, публічного розповсюдження токенів з прив'язкою до активів;
- 9) надання письмової згоди емітента токена з прив'язкою до активів особам, які можуть здійснювати публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів або допуск токена з прив'язкою до активів до торгів;
- 10) розгляду скарг відповідно до статті 38 цього Закону;

11) конфлікту інтересів відповідно до статті 39 цього Закону.

Емітент токена з прив'язкою до активів, який залучає третіх осіб для виконання функцій, передбачених пунктом 8 частини п'ятої цієї статті, повинен встановити та підтримувати договірні відносини з такими третіми особами, які повинні чітко визначити ролі, відповідальність, права та обов'язки такого емітента токенів та кожної таких третіх осіб. Якщо однією із сторін договору є юридична особа, створена за законодавством іншої держави, або іноземець, такий договір повинен чітко передбачати вибір права відповідно до Закону України "Про міжнародне приватне право".

6. Окрім як у разі ініціювання плану погашення відповідно до статті 51 цього Закону, емітент токена з прив'язкою до активів повинен впроваджувати належні та пропорційні системи, ресурси та процедури, спрямовані на забезпечення регулярності та безперебійності здійснення діяльності та надання послуг таким емітентом. З цією метою емітент токена з прив'язкою до активів повинен дотримуватися вимог щодо систем та протоколів безпечного доступу, визначених Регулятором.

7. Якщо емітент токена з прив'язкою до активів вирішує припинити надання послуг або здійснення діяльності, зокрема щодо емісії токена з прив'язкою до активів, він повинен подати план припинення на затвердження Регулятору.

8. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен визначати джерела операційних ризиків та мінімізувати такі ризики шляхом розробки відповідних систем, контролів та процедур.

9. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен впровадити політику забезпечення безперервності бізнесу та плани, що забезпечують збереження ключових даних і функцій та підтримання діяльності у випадку переривання роботи інформаційно-комунікаційних систем та процедур, або, якщо це неможливо, своєчасне відновлення таких даних, функцій та діяльності.

10. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати механізми внутрішнього контролю та ефективні процедури управління ризиками, включаючи ефективні заходи щодо управління інформаційно-комунікаційними системами. Такі процедури повинні передбачати комплексну оцінку залежності від третіх осіб відповідно до пункту 8) частини п'ятої цієї статті. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен регулярно контролювати та оцінювати належність та ефективність механізмів внутрішнього контролю та процедур оцінки ризиків, а також вживати відповідних заходів для усунення будь-яких недоліків.

Вимоги до механізмів внутрішнього контролю та процедур управління ризиками, передбачених абзацом першим цієї частини, встановлюються Регулятором.

11. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен мати системи та процедури, достатні для забезпечення доступності, справжності, цілісності та

конфіденційності інформації, у тому числі відповідно до Закону України "Про захист персональних даних". Ці системи повинні фіксувати та захищати відповідні дані та інформацію, зібрану та створену під час здійснення діяльності емітентом.

Вимоги до систем та процедур, передбачених абзацом першим цієї частини, встановлюються Регулятором.

12. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити проведення регулярних незалежних перевірок, що проводяться незалежними експертами. Результати перевірок надаються органу управління емітента та Регулятору.

13. Регулятор розробляє мінімальні вимоги до системи корпоративного управління щодо:

1) інструментів моніторингу ризиків, передбачених частинами першою та восьмою цієї статті;

2) механізму внутрішнього контролю, передбаченого частинами першою та десятою цієї статті;

3) плану безперервної роботи бізнесу, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті;

4) незалежних перевірок, передбачених частиною дванадцятою цієї статті, включаючи мінімальний перелік документів, що використовуються під час перевірок, та вимог до незалежних експертів.

Стаття 42. Вимоги до власних коштів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, зобов'язаний постійно підтримувати наявність власних коштів у розмірі, визначеному нормативно-правовим актом Регулятора.

2. Регулятор може встановлювати підвищені вимоги до власних коштів емітента токена з прив'язкою до активів, що не є банком, якщо на наявність вищого ступеня ризику вказують результати оцінки:

1) процесів управління ризиками та механізмів внутрішнього контролю емітента токена з прив'язкою до активів, передбачених частинами першою, восьмою та десятою статті 41 цього Закону;

2) якості та волатильності резервних активів відповідно до статті 44 цього Закону;

3) видів прав, що надаються емітентом токена з прив'язкою до активів власникам таких токенів відповідно до статті 47 цього Закону;

4) ризиків, які інвестиційна політика становить для резерву активів, якщо резерв активів включає інвестиції;

5) сукупної вартості та кількості операцій з токенами з прив'язкою до активів;

6) важливості ринків, на яких здійснюється публічна пропозиція або маркетинг токенів з прив'язкою до активів;

7) ринкової капіталізації токенів з прив'язкою до активів (у разі застосування).

3. Регулятор може вимагати від емітентів токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, дотримуватися будь-яких вимог, передбачених статтею 43 цього Закону, якщо це необхідно з огляду на вищий ступінь ризиків, виявлених під час оцінки відповідно до частини другої цієї статті, або будь-яких інших ризиків, на усунення яких спрямована стаття 43, зокрема ризиків ліквідності.

4. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен регулярно здійснювати стрес-тести, які повинні враховувати тяжкі, але реалістичні сценарії фінансового стресу (наприклад, різкі зміни процентних ставок) та сценарії нефінансового стресу (наприклад, операційні ризики).

Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, подає результати стрес-тестів до Регулятора. На підставі результатів такого стрес-тесту та прогнозів ризиків Регулятор може встановлювати підвищені вимоги до власних коштів емітента токенів з прив'язкою до активів.

5. Нормативно-правовим актом Регулятора затверджуються:

1) порядок розрахунку власних коштів відповідно до частини першої цієї статті;

2) порядок і строки приведення емітентом токенів з прив'язкою до активів розміру власних коштів у відповідність із вимогами, передбаченими частиною другою цієї статті;

3) критерії для збільшення розміру власних коштів відповідно до частини другої цієї статті;

4) мінімальні вимоги до побудови програм стрес-тестів, враховуючи розмір, складність та характер токенів з прив'язкою до активів, зокрема види стрес-тестів, їхні основні цілі та порядок проведення, періодичність застосування різних сценаріїв стрес-тестування, механізми внутрішнього управління, відповідна інфраструктура даних, методологія та реалістичність припущень, а також застосування принципу пропорційності до всіх таких кількісних та якісних мінімальних вимог;

5) мінімальна періодичність проведення стрес-тестів та вихідні значення параметрів сценаріїв стрес-тестів відповідно до частини третьої цієї статті.

Стаття 43. Додаткові обов'язки емітентів токенів з прив'язкою до активів

1. Регулятор може вимагати від емітентів токенів з прив'язкою до активів у випадку, передбаченому частиною третьою статті 42, дотримуватися таких додаткових обов'язків:

1) затвердити, впровадити та виконувати політику про винагороду, що сприяє надійному та ефективному управлінню ризиками та не містить положень, які можуть сприяти зниженню стандартів управління ризиками;

2) забезпечити зберігання токенів з прив'язкою до активів у різних постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які пройшли процедуру авторизації діяльності з надання послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, зокрема у постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які не належать до однієї групи, на справедливій, розумній та недискримінаційній основі;

3) оцінювати та контролювати рівень ліквідності токенів з прив'язкою до активів для забезпечення їхнього погашення на вимогу власників. Для цього емітенти токенів з прив'язкою до активів затверджують, впроваджують та виконують політику та процедури управління ліквідністю. Відповідні політика та процедури повинні забезпечувати стійкий профіль ліквідності резервних активів емітента токенів з прив'язкою до активів, що надає можливість такому емітенту здійснювати діяльність у звичайному режимі, у тому числі у випадку дефіциту ліквідності;

4) регулярно проводити стрес-тести ліквідності та подавати їхні результати Регулятору, яка на підставі таких результатів може прийняти рішення про підвищення вимог до ліквідності відповідно до частини п'ятої статті 44 цього Закону та пункту 1 частини четвертої третьої цієї статті. Якщо емітент здійснює публічну пропозицію більше одного виду значних токенів з прив'язкою до активів, такі стрес-тести проводяться щодо всіх відповідних видів токенів комплексно та в цілому;

5) підтримувати наявність власних коштів у збільшеному розмірі.

2. Якщо кілька емітентів здійснюють емісію одного токена з прив'язкою до активів, до кожного такого емітента застосовуються вимоги, передбачені частиною першою цієї статті.

3. Регулятор розробляє та затверджує:

1) мінімальний зміст механізмів управління щодо політики про винагороду, передбаченій пунктом 1) частини першої цієї статті;

2) нормативи ліквідності та мінімальний зміст політики управління ліквідністю, що передбачена пунктом 3 частини першої цієї статті, включаючи мінімальний розмір вкладів (депозитів) у кожній з офіційних валют, до яких прив'язаний токен, який не може бути меншим за 60 відсотків суми прив'язки в кожній офіційній валюті;

3) порядок та строки приведення емітентом токенів з прив'язкою до активів власних коштів у відповідність із вищими вимогами, передбаченими частиною другою цієї статті.

4. Регулятор розробляє та затверджує методичні рекомендації щодо визначення вихідних значень параметрів сценаріїв, що повинні включатися у стрес-тести, передбачених пунктом 4) частини першої цієї статті. Відповідні керівні принципи повинні регулярно оновлюватися з урахуванням останніх змін на ринку.

Глава 3. РЕЗЕРВ АКТИВІВ

Стаття 44. Резерв активів, склад та управління резервом активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен сформувати та постійно підтримувати резерв активів, до яких прив'язаний відповідний токен з прив'язкою до активів.

2. Резерв активів є відокремленим від іншого майна емітента та резервів активів інших токенів для забезпечення інтересів власників токена з прив'язкою до активів. На резерв активів не накладається арешт та/або не звертається стягнення за зобов'язаннями емітента токена з прив'язкою до активів, зокрема у разі неплатоспроможності такого емітента.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити операційне відокремлення резерву активів від іншого його майна емітента та резервів активів інших токенів.

4. Резерв активів формується та управляється таким чином, щоби покрити ризики, обумовлені активами, до вартості яких прив'язані відповідні токени, а також ризики ліквідності, обумовлені постійним правом погашення власників токенів з прив'язкою до активів.

5. Регулятор з встановлює вимоги до ліквідності резерву активів з урахуванням розміру, складності та характеру резервних активів та самого токена з прив'язкою до активів.

6. Емітент, який здійснює публічну пропозицію двох або більше видів токенів з прив'язкою до активів, повинен сформувати відокремлені пули резервів активів для кожного виду токенів з прив'язкою до активів. Управління кожним з таких пулів здійснюється окремо.

Якщо різні емітенти токенів з прив'язкою до активів здійснюють публічну пропозицію одного і того ж токена з прив'язкою до активів, такі емітенти повинні сформувати, підтримувати та здійснювати управління лише одним резервом активів для цього виду токенів з прив'язкою до активів.

7. Органи управління емітентів токенів з прив'язкою до активів забезпечують ефективне та розумне управління резервом активів. Емітенти повинні забезпечити відповідне збільшення або зменшення резерву активів у випадку емісії або погашення токенів з прив'язкою до активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів визначає сукупну вартість резервних активів на основі ринкових цін. Їхня загальна вартість повинна щонайменше дорівнювати сукупній вартості прав вимоги власників токенів з прив'язкою до активів, що перебувають в обороті, до емітента.

8. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити чітку та детальну політику, що описує механізм стабілізації такого токена. Ця політика повинна містити:

1) перелік та склад активів, шляхом прив'язки до вартості яких токен з прив'язкою до активів має на меті підтримання своєї стабільної вартості;

2) опис виду активів та точний розподіл активів, включених до резерву активів;

3) детальну оцінку ризиків, обумовлених резервними активами, включаючи кредитний ризик, ринковий ризик, ризик концентрації та ризик ліквідності;

4) опис порядку емісії та погашення токенів з прив'язкою до активів, а також порядок збільшення та зменшення резерву активів за результатами таких емісії та погашення;

5) інформацію про те, чи частина резерву активів підлягає інвестуванню в порядку, передбаченому статтею 48 цього Закону;

6) детальний опис інвестиційної політики та оцінку можливого впливу інвестиційної політики на вартість резерву активів (у разі інвестування емітентом токена з прив'язкою до активів частини резерву активів у порядку, передбаченому статтею 48 цього Закону);

7) опис процедури купівлі токена з прив'язкою до активів та його погашення шляхом передачі майна з резерву активів, а також перелік осіб чи категорій осіб, які мають на це право.

9. Регулятор звстановлює детальні вимоги до форми і змісту відповідної політики, включаючи порядок оцінки ризиків, обумовлених резервними активами, включаючи кредитний ризик, ринковий ризик, ризик концентрації та ризик ліквідності.

10. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен забезпечити проведення незалежної перевірки резервних активів із залученням незалежного експерта кожні шість місяців з метою оцінки дотримання вимог, встановлених цією Главою, включаючи станом на момент авторизації, передбаченої статтею 29 цього Закону, або на дату повідомлення про публічну пропозицію токена з прив'язкою до активів. Проведення незалежної перевірки резервних активів не позбавляє емітента обов'язку, передбаченого частиною дванадцятою статті 41 цього Закону.

Регулятор встановлює вимоги до незалежного експерта та детальні вимоги до незалежної перевірки, включаючи мінімальний перелік документів, що використовуються під час перевірки.

Емітент токена з прив'язкою до активів повідомляє Регулятора про результати незалежної перевірки резервних активів у розумний строк, але не пізніше шести тижнів з дати оцінки. Результат незалежної перевірки оприлюднюється емітентом токена з прив'язкою до активів протягом двох

тижнів з моменту повідомлення Регулятора. Регулятор може вимагати від емітента відстрочити оприлюднення результатів незалежної перевірки, якщо:

1) емітент був зобов'язаний застосувати процедури або заходи відновлення, передбачені частиною третьою статті 50 цього Закону;

2) емітент був зобов'язаний застосувати план погашення відповідно до статті 51 цього Закону;

3) існує необхідність захисту економічних інтересів власників токена з прив'язкою до активів;

4) існує необхідність уникнення значного негативного впливу на фінансову систему України.

11. Регулятор встановлює порядок оцінки сукупної вартості резервних активів емітентів токенів з прив'язкою до активів.

Стаття 45. Зберігання резервних активів

1. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати політики, процедури та договірні домовленості щодо зберігання резервних активів, які повинні на постійній основі забезпечувати:

1) неможливість обтяження резервних активів та передачі їх в якості забезпечувального чи іншого договірного обтяження у значенні, наведеному в статті 4 Закону України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень";

2) зберігання резервних активів відповідно до частини четвертої цієї статті;

3) наявність у емітента токена з прив'язкою до активів швидкого доступу до резервних активів з метою погашення пред'явлених власниками токенів з прив'язкою до активів;

4) уникнення концентрації резервних активів у зберігачів;

5) уникнення ризику концентрації резервних активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів, який здійснює емісію двох або більше видів токенів з прив'язкою до активів в Україні, повинен мати політику зберігання щодо кожного пулу резерву активів.

Емітенти токенів з прив'язкою до активів, які здійснили емісію одного виду токенів з прив'язкою до активів, повинні запровадити та підтримувати лише одну політику зберігання.

2. Резервні активи передаються на зберігання не пізніше п'яти робочих днів після здійснення емісії токена з прив'язкою до активів. Зберігання резервних активів може здійснюватися однією або кількома такими третіми особами:

1) постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів — якщо резервні активи є віртуальними активами;

2) банком — щодо всіх видів резервних активів;

3) інвестиційною фірмою, що надає додаткову послугу зберігання фінансових інструментів та коштів клієнтів, передбачену пунктом 1 частини другої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" — якщо резервні активи є фінансовими інструментами.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен діяти сумлінно і відповідально при обранні, призначенні та нагляді за діяльністю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, банків та інвестиційних фірм, призначених зберігачами резервних активів відповідно до частини другої цієї статті. Емітент токена з прив'язкою до активів не може бути зберігачем резервних активів.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен переконатися, що банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційна фірма, призначені зберігачами резервних активів, мають досвід та репутацію на ринку, необхідні для зберігання таких резервних активів, враховуючи практики ведення бухгалтерського обліку, процедури зберігання та механізми внутрішнього контролю таких банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційних фірм. Договори між емітентом токена з прив'язкою до активів та зберігачами повинні передбачати, що на резервні активи, які перебувають на зберіганні, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями зберігачів, та що резервні активи є захищеними від вимог кредиторів зберігачів.

Політики та процедури зберігання резервних активів, зазначені в частині першій цієї статті, повинні визначати критерії призначення банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційних фірм у якості зберігачів резервних активів та порядок перегляду таких призначень.

Емітент токена з прив'язкою до активів повинен регулярно переглядати призначення банків, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційних фірм у якості зберігачів резервних активів. Із цією метою емітент токена з прив'язкою до активів оцінює свої ризики щодо таких зберігачів з урахуванням особливостей своїх відносин з ними та на постійній основі здійснює моніторинг їхнього фінансового стану.

4. Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма, що здійснюють зберігання резервних активів від імені емітента токена з прив'язкою до активів та призначені відповідно до частини третьої цієї статті, зобов'язані здійснювати зберігання резервних активів таким чином:

1) банк зберігає кошти на рахунку, відкритому в такому банку;

2) щодо фінансових інструментів, які можуть бути передані на зберігання — банк або інвестиційна фірма зберігають усі фінансові інструменти, які можуть бути розміщені на рахунку, відкритому в банку або інвестиційній фірмі, та всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично доставлені такому банку або інвестиційній фірмі;

3) щодо віртуальних активів, які можуть бути передані на зберігання — постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зберігає віртуальні активи, включені до резерву активів, або засоби доступу до таких віртуальних активів, якщо застосовно, у вигляді приватних криптографічних ключів;

4) щодо інших активів — банк перевіряє наявність у емітента токена з прив'язкою до активів права власності на такі активи та веде облік резервних активів, щодо яких наявність права власності була успішно нею перевірена.

Для цілей пункту 1 цієї частини банк веде внутрішній облік грошових коштів окремо для кожного клієнта та окремо від грошових коштів, що перебувають у власності банку, відповідно до вимог, установлених Регулятором. Рахунок повинен бути відкритий емітенту токена з прив'язкою до активів для управління резервними активами кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать грошові кошти, передані на зберігання.

Для цілей пункту 2 цієї частини банк та інвестиційна фірма ведуть внутрішній облік фінансових інструментів та майнових прав за ними окремо для кожного клієнта та окремо від фінансових інструментів та майнових прав за ними, що перебувають у власності банку та інвестиційної фірми, відповідно до вимог, установлених Регулятором. Рахунок повинен бути відкритий емітенту токена з прив'язкою до активів для управління резервними активами кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать фінансові інструменти, передані на зберігання.

Для цілей пункту 3 постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен відкрити емітенту токена з прив'язкою до активів реєстр позицій для управління резервними активами щодо кожного токена з прив'язкою до активів таким чином, щоби можна було чітко визначити, до якого саме резерву активів належать віртуальні активи, передані на зберігання.

Для цілей пункту 4 перевірка наявності права власності емітента токена з прив'язкою до активів на резервні активи здійснюється на підставі інформації та документів, наданих емітентами токенів з прив'язкою до активів, та, за наявності, інформації, отриманої з інших джерел.

5. Призначення банку, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційної фірми в якості зберігача резервних активів відповідно до частини третьої цієї статті відбувається на підставі договору в письмовій формі відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 41

цього Закону. Таким договором, серед іншого, повинен визначатися порядок обміну інформацією, необхідний для належного виконання своїх функцій емітентом токена з прив'язкою до активів, банком, постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційною фірмою.

6. Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційна фірма, призначені в якості зберігача відповідно до частини третьої цієї статті, зобов'язані діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно та в інтересах емітента токена з прив'язкою до активів та власників таких токенів.

7. Банку, постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та інвестиційній фірмі, призначеним у якості зберігача відповідно до частини третьої цієї статті, забороняється здійснювати діяльність стосовно емітентів токенів з прив'язкою до активів, яка може призвести до виникнення конфліктів інтересів між емітентами токенів з прив'язкою до активів, власниками токенів з прив'язкою до активів та ними самими, за винятком виконання всіх таких вимог:

1) банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма забезпечили функціональне та ієрархічне відокремлення виконання своїх завдань із зберігання резерву активів від інших видів діяльності, що можуть призвести до виникнення конфлікту інтересів;

2) емітентом токена з прив'язкою до активів належним чином було здійснене виявлення, відстеження, управління та розкриття потенційних конфліктів інтересів власникам токена з прив'язкою до активів відповідно до статті 39 цього Закону.

8. У разі втрати фінансового інструмента або віртуального активу, що знаходився на зберіганні відповідно до частини четвертої цієї статті, банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма, які втратили цей фінансовий інструмент або віртуальний актив, повинні у розумний строк повернути емітенту токена з прив'язкою до активів фінансовий інструмент або віртуальний актив ідентичного виду або відшкодувати його вартість.

Банк, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або інвестиційна фірма не несуть відповідальності за втрату в разі наявності доказів того, що така втрата сталася внаслідок дії непереборної сили та такої втрати неможливо було уникнути, незважаючи на всі вжиті для цього розумні заходи.

9. Регулятор встановлює порядок зберігання резервних активів, а також вимоги щодо змісту політик та процедур емітента щодо зберігання резервних активів.

Стаття 46. Інвестування резерву активів

1. У разі якщо емітент токена з прив'язкою до активів інвестує частину резерву активів:

1) таке інвестування повинно здійснюватися виключно у високоліквідні фінансові інструменти з мінімальним ринковим ризиком, кредитним ризиком та ризиком концентрації;

2) повинна забезпечуватися можливість швидкого продажу таких інвестицій із мінімальним несприятливим впливом на їх ціну.

2. Фінансові інструменти, в які інвестується резерв активів, повинні зберігатися відповідно до статті 45 цього Закону.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів отримує всі прибутки та несе всі збитки, що виникають в результаті інвестування резерву активів, включаючи коливання вартості фінансових інструментів, зазначених в частині першій цієї статті, а також операційні ризики та ризики щодо контрагента.

4. Регулятор розробляє порядок та критерії визначення високоліквідних фінансових інструментів, щодо яких існують мінімальні ринковий ризик, кредитний ризик та ризик концентрації, для цілей частини першої цієї статті.

Стаття 47. Право погашення

1. Власники токенів з прив'язкою до активів можуть вимагати від емітента токена з прив'язкою до активів здійснити погашення такого токена у будь-який момент, а якщо емітент не в змозі виконати своїх обов'язків відповідно до Глави 5 цього Розділу — вимагати погашення своїх вимог за рахунок коштів, отриманих від продажу резерву активів. Емітент токена з прив'язкою до активів повинен запровадити, підтримувати та виконувати чіткі та детальні внутрішні політики та процедури щодо реалізації цих постійних прав власників токенів з прив'язкою до активів.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів зобов'язаний здійснити погашення відповідного токена на вимогу його власника, що може бути пред'явлена в будь-який момент, шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, за ринковою вартістю такого токена або шляхом передачі активів, до вартості яких прив'язані відповідні токени.

Емітент затверджує політику щодо такого постійного права на погашення, яка повинна містити:

1) умови реалізації власниками токенів з прив'язкою до активів права на погашення, включаючи порогові значення, періоди та строки;

2) механізми та процедури погашення токенів з прив'язкою до активів, у тому числі за стресових ринкових умов та в контексті застосування плану, передбаченого статтею 50 цього Закону, або у випадку організованого погашення токенів з прив'язкою до активів відповідно до статті 51 цього Закону;

3) оцінку або критерії оцінки токенів з прив'язкою до активів та резервних активів, у тому числі шляхом використання методології, передбаченої частиною шостою статті 44 цього Закону, при використанні власником токена з прив'язкою до активів права на погашення;

4) порядок здійснення розрахунків під час погашення;

5) заходи, яких вживає емітент для належного управління збільшенням або зменшенням резерву активів для уникнення будь-якого негативного впливу на ринок активів, включених до резерву.

Якщо емітент під час продажу токена з прив'язкою до активів приймає платежі у грошових коштах, які не є електронними грошима, номінованих у певній офіційній валюті, такий емітент зобов'язаний передбачити можливість погашення токенів шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, у тій самій офіційній валюті.

3. За погашення токенів з прив'язкою до активів не можуть стягуватися будь-які комісії, крім випадків, передбачених статтею 50 цього Закону.

Стаття 48. Заборона нарахування процентів

1. Емітенту токена з прив'язкою до активів заборонено нараховувати проценти на токени з прив'язкою до активів.

2. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заборонено нараховувати проценти на токени з прив'язкою до активів при наданні послуг щодо токенів з прив'язкою до активів.

3. Для цілей частин першої та другої цієї статті нарахуванням процентів вважається будь-яка винагорода або вигода, обумовлена тривалістю часу, протягом якого власник токена з прив'язкою до активів володіє таким токеном, включаючи будь-які фактичні компенсації або знижки, що надаються власнику емітентом токена з прив'язкою до активів напряду або через третіх осіб, безпосередньо щодо токена з прив'язкою до активів або шляхом виплати винагороди чи встановлення пільгових цін на інші продукти.

Глава 4. НАБУТТЯ ІСТОТНОЇ УЧАСТІ В ЕМІТЕНТАХ ТОКЕНІВ З ПРИВ'ЯЗКОЮ ДО АКТИВІВ

Стаття 49. Погодження набуття істотної участі в емітентах токенів з прив'язкою до активів

1. Будь-яка фізична або юридична особа або особи, що діють спільно, які мають намір прямо чи опосередковано набути істотну участь в емітенті токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, або збільшити свою істотну участь, в результаті чого вони будуть володіти або контролювати 10, 25, 50 або 75 і більше відсотків статутного (складеного) капіталу такого емітента чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах емітента токенів з прив'язкою до активів, або такий емітент стане їхньою дочірньою компанією, зобов'язана письмово повідомити про це Регулятора із зазначенням розміру планованої

участі та іншої інформації, що вимагається нормативно-правовими актами Регулятора.

2. Будь-яка фізична або юридична особа, яка має намір прямо чи опосередковано передати істотну участь в емітенті токенів з прив'язкою до активів, що не є банком, будь-якій іншій особі, зобов'язана попередньо письмово повідомити Регулятора про такий намір із зазначенням розміру такої участі. Така особа також зобов'язана повідомити Регулятора, якщо вона має намір зменшити істотну участь настільки, що її частка у статутному (складеному) капіталі чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах емітента токенів з прив'язкою до активів виявиться нижчою за 10, 25, 50 або 75 відсотків або такий емітент перестане бути їхньою дочірньою компанією.

3. Регулятор зобов'язаний негайно та в будь-якому випадку протягом двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, письмово повідомити особу, яка має намір набути або збільшити участь, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих особою, яка має намір набути або збільшити участь, до Регулятора

4. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані подати Регулятору заяву про отримання погодження наміру набути або збільшити участь (далі — заява про намір) разом із повним переліком документів (у тому числі документів, що містять інформацію з обмеженим доступом), визначеним нормативно-правовими актами Регулятора.

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, які подали будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Регулятору на виконання вимог цього або іншого закону, мають право не подавати інформацію повторно, зазначивши дату подачі такої інформації та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною станом на дату подачі заяви про намір.

Регулятор та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

5. Регулятор розглядає заяву про намір та додані до неї документи протягом 60 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів.

6. Під час розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Регулятор може вимагати в заявників надання будь-якої додаткової інформації, необхідної для завершення розгляду. Такий запит може бути

направлений до завершення розгляду, але не пізніше ніж на 50 робочий день з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів. Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник.

Строк розгляду заяви про намір та доданих до неї документів зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. Подальші запити про надання додаткової інформації чи про уточнення наданої інформації не зупиняють перебігу строку розгляду заяви про намір.

Регулятор може продовжити зупинку строку розгляду заяви про намір до 30 робочих днів, якщо заявник є іноземною юридичною особою або іншим суб'єктом, створеним за законодавством іноземної держави

7. Якщо Регулятор за результатами розгляду заяви про намір та доданих до неї документів прийняла рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, вона повідомляє про це заявника протягом двох робочих днів, але до спливу строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті). Таке повідомлення повинно містити обґрунтування прийнятого рішення.

8. Якщо Регулятор у строк, визначений частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті), не прийняла рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, такий намір вважається погодженим.

9. Регулятор може встановити максимальний строк для здійснення набуття чи збільшення істотної участі, а також подовжити такий максимальний строк у разі обґрунтованої необхідності.

10. Порядок погодження набуття істотної участі в емітентах токенів з прив'язкою до активів, що не є банками, встановлюється Регулятором.

11. Інформація про погодження Регулятором наміру набути або збільшити участь або про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь оприлюднюється у порядку, встановленому Регулятором.

Глава 5. ВІДНОВЛЕННЯ ТА ОРГАНІЗОВАНЕ ПОГАШЕННЯ

Стаття 50. План відновлення діяльності

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен розробити та впровадити план відновлення діяльності, що включає заходи, яких повинен вжити емітент для відновлення відповідності вимогам до резерву активів у випадку порушення емітентом таких вимог.

План відновлення діяльності повинен також включати заходи із забезпечення безперебійного надання послуг, пов'язаних з емітованими токенами з прив'язкою до активів, своєчасного відновлення звичайного

режиму роботи та виконання емітентом своїх зобов'язань у разі настання обставин, що становлять значний ризик перебоїв у діяльності.

План відновлення діяльності повинен передбачати належні умови та процедури забезпечення своєчасного виконання відновлювальних заходів, а також широкий перелік варіантів відновлення, включаючи:

- 1) утримання комісії для підтримання ліквідності при погашенні токенів з прив'язкою до активів;
- 2) обмеження кількості токенів з прив'язкою до активів, що можуть бути погашені протягом одного робочого дня;
- 3) тимчасове зупинення погашення токенів з прив'язкою до активів.

2. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, надає план відновлення діяльності Регулятору протягом 6 місяців з дня авторизації щодо токена з прив'язкою до активів або дати затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів відповідно до статті 25 цього Закону.

Регулятор може вимагати внесення змін до плану відновлення діяльності для забезпечення його належного впровадження, про що вона повідомляє емітента протягом 40 робочих днів з дня отримання плану відновлення діяльності.

Усі вимоги Регулятора повинні бути враховані емітентом токена з прив'язкою до активів протягом 40 робочих днів з дня їх отримання. План відновлення діяльності повинен регулярно переглядатися та оновлюватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Детальні вимоги до плану відновлення діяльності та порядок його подання до Регулятора, а також порядок внесення змін до плану відновлення діяльності встановлюються Регулятором.

3. Якщо емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, порушує вимоги до резерву активів, передбачені Главою 3 цього Розділу, або у зв'язку зі стрімким погіршенням його фінансового стану імовірно порушить їх найближчим часом, Регулятор може зобов'язати емітента застосувати одну чи кілька процедур або заходів, передбачених планом відновлення діяльності, або оновити відповідний план, якщо наявні обставини відрізняються від припущень, на яких був побудований початковий план відновлення діяльності, та застосувати одну чи кілька оновлених процедур або заходів протягом строку, визначеного Регулятором.

4. У випадках, передбачених частиною третьою цієї статті, Регулятор має право тимчасово зупинити погашення токенів з прив'язкою до активів, за умови, що таке зупинення є обґрунтованим, враховуючи інтереси власників токенів з прив'язкою до активів та фінансову стабільність.

5. Регулятор повідомляє Національний банк України про вжиття процедур або заходів, передбачених частинами третьою та четвертою цієї

статті, якщо емітент токена з прив'язкою до активів підлягає пруденційному нагляду Національного банку України.

6. Вимоги до форми та змісту плану відновлення діяльності затверджуються Регулятором.

Стаття 51. План погашення

1. Емітент токена з прив'язкою до активів, що не є банком, повинен розробити та підтримувати операційний план, який має забезпечити організоване погашення кожного токена з прив'язкою до активів. Такий план застосовується за рішенням Регулятора, якщо емітент токена з прив'язкою до активів не може або ймовірно не зможе виконувати свої обов'язки, зокрема у випадку неплатоспроможності або відкликання авторизації щодо токена з прив'язкою до активів. Застосування такого плану не впливає на застосування правил щодо призначення тимчасового керівника виконавчого органу емітента токена з прив'язкою до активів відповідно до статті 111 цього Закону.

2. План погашення повинен демонструвати здатність емітента токена з прив'язкою до активів здійснити погашення усіх непогашених токенів з прив'язкою до активів без заподіяння невикористаної економічної шкоди власникам таких токенів або стабільності ринків резервних активів.

План погашення повинен передбачати договірні домовленості, процедури та системи для забезпечення виконання зобов'язань перед усіма власниками токенів з прив'язкою до активів на недискримінаційній основі та забезпечення своєчасних виплат власникам токенів з прив'язкою до активів коштів, виручених від продажу залишку резервних активів.

План погашення повинен забезпечувати безперервність провадження емітентом або будь-якими третіми особами критичної діяльності, необхідної для організованого погашення.

3. Емітент токена з прив'язкою до активів надає план погашення Регулятору протягом 6 місяців з дня авторизації щодо токена з прив'язкою до активів або дати затвердження білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів відповідно до статті 25 цього Закону.

Регулятор може вимагати внесення змін до плану погашення для забезпечення його належного впровадження, про що вона повідомляє емітента протягом 40 робочих днів з дня отримання плану погашення.

Усі вимоги Регулятора повинні бути враховані емітентом токена з прив'язкою до активів протягом 40 робочих днів з дня їх отримання. План погашення повинен регулярно переглядатися та оновлюватися емітентом токена з прив'язкою до активів.

Детальні вимоги до плану погашення та порядок його подання до Регулятора, а також порядок внесення змін до плану погашення встановлюються Регулятором.

4. Якщо до емітента токена з прив'язкою до активів застосовуються пруденційні нормативи, встановлені Національним банком України, Регулятор надає план погашення Національному банку України.

Національний банк України має право надати Регулятору рекомендації щодо процедур та заходів, передбачених планом погашення, що можуть мати негативний вплив на можливість виконання емітентом токена з прив'язкою до активів своїх зобов'язань.

5. Національний банк України розробляє та затверджує керівні принципи щодо:

- 1) періодичності перегляду плану погашення з урахуванням обсягу, складності, характеру та бізнес-моделі токена з прив'язкою до активів;
- 2) підстав для прийняття рішення про застосування плану погашення відповідно до частини першої цієї статті

Розділ V. ТОКЕНИ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Стаття 52. Вимоги до публічної пропозиції токенів електронних грошей або подання заявки на допуск токенів електронних грошей до торгів

1. Здійснювати публічну пропозицію токенів електронних грошей або подавати заявку на допуск токенів електронних грошей до торгів може виключно емітент таких віртуальних активів, який є банком, установою електронних грошей або акредитованою філією іноземної установи електронних грошей та оприлюднив білу книгу віртуальних активів, про яку було повідомлено Національному банку України відповідно до статті 55 цього Закону.

2. Токени електронних грошей вважаються електронними грошима відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

У разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням цього Закону, для регулювання відносин обороту токенів електронних грошей застосовуються поняття, терміни, правила та положення цього Закону.

3. Для використання на території України емітенти токенів електронних грошей мають право здійснювати випуск токенів електронних грошей, номінованих виключно у гривні. Токени електронних грошей, що прив'язані до вартості гривні, вважаються такими, щодо яких публічну пропозицію було здійснено в Україні.

4. Публічна пропозиція токенів електронних грошей та подання заявки на допуск токенів електронних грошей до торгів здійснюються в порядкух, встановлених Національним банком України.

5. До емітентів токенів електронних грошей та токенів електронних грошей застосовуються вимоги до емітентів електронних грошей та

електронних грошей, встановлені Законом України "Про платіжні послуги" та нормативно-правовими актами Національного банку України, якщо інше не передбачено цим Законом.

6. Банк, установа електронних грошей або акредитована філія іноземної установи електронних грошей, яка має намір здійснити емісію токена електронних грошей, зобов'язана повідомити про це Національний банк України не пізніше ніж за 40 робочих днів до запланованої дати здійснення такої емісії.

7. Частина перша, друга та п'ята цієї статті не застосовуються до токенів електронних грошей, що належать до винятків з поняття електронних грошей відповідно статті 58 Закону України "Про платіжні послуги".

8. У випадку, передбаченому частиною сьомою цієї статті, емітент токена електронних грошей повинен оформити білу книгу віртуальних активів та надіслати Національному банку України повідомлення про таку білу книгу віртуальних активів відповідно до статті 55 цього Закону.

9. З письмового дозволу емітента інші особи мають право здійснювати публічну пропозицію токенів електронних грошей або подавати заявку на допуск токенів електронних грошей до торгів за умови дотримання такими особами вимог, передбачених статтями 54 і 57 цього Закону.

Стаття 53. Емісія та погашення токенів електронних грошей

1. Вимоги до емісії та погашення токенів електронних грошей встановлюються виключно цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України, прийнятими на виконання цього Закону.

2. Користувачі мають право отримувати та використовувати токени електронних грошей, номіновані в іноземній валюті, емітовані емітентами-нерезидентами за межами України.

Використання токенів електронних грошей, номінованих в іноземній валюті, здійснюється з дотриманням валютного законодавства України.

Порядок використання токенів електронних грошей, номінованих в іноземній валюті, у тому числі встановлення дозволу або заборони на оборот таких токенів, визначається Національним банком України.

3. Власники токенів електронних грошей можуть вимагати від емітента токена електронних грошей здійснити погашення такого токена.

4. Емітент токена електронних грошей здійснює емісію токена електронних грошей за номінальною вартістю, на суму, що дорівнює сумі фактично отриманих грошових коштів за надані цим емітентом токени електронних грошей.

5. Емітент токена електронних грошей зобов'язаний здійснити погашення емітованого ним токена на вимогу його власника, що може бути

пред'явлена в будь-який момент, шляхом сплати грошових коштів, які не є електронними грошима, за номінальною вартістю такого токена.

Погашення токена електронних грошей здійснюється відповідно до визначених умов погашення, які зазначаються емітентом в білій книзі віртуальних активів.

6. Емітент токена електронних грошей повинен чітко зазначити умови погашення такого токена у білій книзі віртуальних активів відповідно до пункту 7 частини другої статті 55 цього Закону.

7. За погашення токенів електронних грошей не можуть стягуватися будь-які комісії, крім випадків, передбачених статтею 59 цього Закону.

Стаття 54. Заборона нарахування процентів

1. Емітенту токена електронних грошей заборонено нараховувати проценти на токени електронних грошей.

2. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, заборонено нараховувати проценти на токени електронних грошей при наданні послуг щодо токенів електронних грошей.

3. Для цілей заборони нарахування процентів у частинах першій та другій цієї статті нарахуванням процентів вважається будь-яка винагорода або вигода, обумовлена тривалістю часу, протягом якого власник токена електронних грошей володіє таким токеном, включаючи будь-які фактичні компенсації або знижки, що надаються власнику емітентом токена електронних грошей напряму або через третіх осіб, безпосередньо щодо токена електронних грошей або шляхом виплати винагороди чи встановлення пільгових цін на інші продукти.

Стаття 55. Зміст і форма білої книги віртуальних активів щодо токена електронних грошей

1. Емітент токена електронних грошей повинен оприлюднити на своєму веб-сайті свою білу книгу віртуальних активів перед здійсненням публічної пропозиції токена електронних грошей в Україні або поданням заявки на допуск таких токенів до торгів.

2. Біла книга віртуальних активів щодо токена електронних грошей повинна містити інформацію про:

1) емітента токена електронних грошей;

2) ідентифікаційні дані особи, яка не є емітентом, та здійснює публічну пропозицію токена електронних грошей або подає заявку на допуск токена електронних грошей до торгів відповідно до частини дев'ятої статті 52 цього Закону, а також причину, з якої така особа здійснює публічну пропозицію токена електронних грошей або подає заявку на допуск токена електронних грошей до торгів;

3) відповідний токен електронних грошей;

4) здійснення публічної пропозиції токена електронних грошей або допуск токена електронних грошей до торгів;

5) права та обов'язки, обумовлені відповідним токеном електронних грошей;

6) базову технологію;

7) ризики;

8) основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для емісії віртуального активу;

9) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

3. Детальний перелік відомостей, які повинні міститися у білій книзі віртуальних активів щодо токена електронних грошей, встановлюється нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України має право своїм нормативно-правовим актом визначати додаткові вимоги до інформації, що міститься у білих книгах, та до їх оформлення.

4. Уся інформація, передбачена в частині другій цієї статті, повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману. Біла книга віртуальних активів повинна бути викладена у стислій та зрозумілій формі та не містити істотних упущень.

5. Біла книга віртуальних активів повинна включати чітке та помітне застереження на першій сторінці: "Ця біла книга віртуальних активів не була затверджена жодним органом державної влади України. Виключно емітент несе відповідальність за зміст цієї білої книги віртуальних активів".

6. Біла книга віртуальних активів повинна містити повідомлення від органу управління емітента токена електронних грошей. Це повідомлення повинно розміщуватися після повідомлення, зазначеного в частині п'ятій цієї статті, та підтверджувати, що біла книга віртуальних активів відповідає вимогам цього Розділу та, наскільки органу управління відомо, інформація, наведена у білій книзі віртуальних активів, є повною, правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману, та не містить упущень, які імовірно могли би вплинути на зміст білої книги в цілому.

7. Біла книга віртуальних активів повинна містити анотацію, розміщену після повідомлення, зазначеного в частині шостій цієї статті. Анотація коротко та без використання надмірно технічної лексики описує ключову інформацію про публічну пропозицію токена електронних грошей або запланований допуск токена електронних грошей до торгів. Анотація повинна бути легко зрозумілою, викладеною у чіткій та вичерпній формі, з використанням шрифту, який можна легко прочитати. Анотація повинна надавати достатньо інформації про характеристики відповідних токенів електронних грошей для

того, щоби допомогти потенційним власникам віртуальних активів прийняти обґрунтоване рішення.

8. Анотація також повинна містити застереження про те, що:

1) її необхідно розглядати як вступ до білої книги віртуальних активів;

2) будь-яке рішення потенційного власника щодо придбання токена електронних грошей має ґрунтуватися на змісті білої книги віртуальних активів у цілому, а не тільки на змісті анотації;

3) публічна пропозиція токенів електронних грошей не є пропозицією або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів, і що будь-яка така пропозиція або заохоченням щодо придбання фінансових інструментів можуть бути зроблені лише шляхом оприлюднення проспекту цінних паперів або інших документів про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) біла книга віртуальних активів не є проспектом цінних паперів або будь-яким іншим документом про пропозицію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Анотація повинна зазначати про право власників токенів електронних грошей на погашення таких токенів у будь-який час за їхньою номінальною вартістю та містити опис умов такого погашення.

10. Біла книга віртуальних активів повинна містити дату повідомлення та її зміст.

11. Біла книга віртуальних активів (крім білої книги філії іноземної платіжної установи) оформлюється щонайменше державною мовою України. Біла книга віртуальних активів філії іноземної платіжної установи повинна відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею 98 цього Закону.

12. Біла книга віртуальних активів повинна бути доступною в машинозчитувальних форматах.

13. Національний банк України розробляє технічні стандарти для визначення машинозчитувальних форматів, стандартних форм та шаблонів відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

14. Емітент токена електронних грошей повинен повідомити Національний банк України про білу книгу віртуальних активів не пізніше ніж за 20 робочих днів до моменту її оприлюднення. Повідомлення про білу книгу віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті. Якщо біла книга віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в емітенті.

Біла книга віртуальних активів не підлягає попередньому затвердженню Національним банком України.

15. У разі виникнення будь-яких важливих змін, істотних помилок або виявлення істотних неточностей, що стосуються інформації, яка міститься в оприлюдненій білій книзі віртуальних активів, та можуть вплинути на привабливість tokenів електронних грошей, емітент зобов'язаний внести відповідні зміни та доповнення до опублікованої білої книги віртуальних активів, повідомити про це Національний банк України відповідно до частини тринадцятої цієї статті та оприлюднити відповідні зміни та доповнення на своєму веб-сайті.

Нова редакція білої книги віртуальних активів підписується особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті. Якщо нова редакція білої книги віртуальних активів складається з кількох документів, такі документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в емітенті.

16. Емітент токена електронних грошей разом із повідомленням про білу книгу віртуальних активів, що подається відповідно до частини чотирнадцятої цієї статті, повинен надати Національному банку України інформацію, передбачену частиною другою статті 107 цього Закону.

17. Національний банк України оприлюднює відомості, передбачені статтею 107 цього Закону, в реєстрі з дня початку здійснення публічної пропозиції tokenів електронних грошей або допуску tokenів електронних грошей до торгів, а нову редакцію білої книги віртуальних активів — негайно після її опублікування.

Стаття 56. Відповідальність емітентів tokenів електронних грошей за інформацію, зазначену в білій книзі віртуальних активів щодо токена електронних грошей

1. Якщо емітент порушив статтю 55 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, такий емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, повинні відшкодувати шкоду, завдану таким порушенням власнику віртуальних активів.

Будь-які умови договору про виключення цивільної відповідальності, передбаченої частиною першою цієї статті, є нікчемними.

2. Власник токена електронних грошей має довести, що емітент токена електронних грошей порушив статтю 55 цього Закону внаслідок зазначення у білій книзі віртуальних активів (новій редакції білої книги віртуальних активів) інформації, що є неповною, неправдивою, нечіткою або такою, що вводить в оману, і що таке порушення вплинуло на рішення такого власника про купівлю, продаж або обмін такого токена електронних грошей.

3. Емітент чи особи, які здійснюють управлінські функції в такому емітенті, не несуть відповідальності, якщо власник токена електронних грошей вимагає відшкодування шкоди на основі інформації, зазначеної в

анотації відповідно до частини сьомої статті 55 цього Закону, включаючи її переклад, за винятком випадків, якщо анотація:

- 1) є такою, що вводить в оману, або неточною, виходячи зі змісту інших частин білої книги віртуальних активів, або суперечить їм;
- 2) не містить ключової інформації для прийняття власниками віртуальних активів рішення щодо придбання токенів електронних грошей, наведеної в інших частинах білої книги віртуальних активів.

Стаття 57. Маркетингове повідомлення

1. Будь-яке маркетингове повідомлення у зв'язку з публічною пропозицією токенів електронних грошей або допуском токенів електронних грошей до торгів повинно оформлюватися із дотриманням таких вимог:

- 1) маркетингове повідомлення має бути чітко ідентифіковане як таке;
- 2) інформація у маркетинговому повідомленні повинна бути правдивою, чіткою та такою, що не вводить в оману;
- 3) інформація у маркетинговому повідомленні повинна узгоджуватися з інформацією у білій книзі віртуальних активів;
- 4) маркетингове повідомлення повинно чітко зазначати, що біла книга віртуальних активів була оприлюднена, та містити посилання на веб-сайт, номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти емітента токена електронних грошей.

2. Маркетингове повідомлення повинно містити чітке та однозначне застереження про право усіх власників токенів електронних грошей на погашення таких токенів емітентом токенів електронних грошей у будь-який час за номінальною вартістю.

3. Маркетингові повідомлення не підлягають попередньому затвердженню Національним банком України.

4. Маркетингові повідомлення та зміни до маркетингових повідомлень оприлюднюються на веб-сайті емітента.

5. Маркетингові повідомлення надсилаються Національному банку України на його запит у порядку та строки, визначені Національним банком України.

Надсилання маркетингового повідомлення, зазначене в абзаці першому цієї частини, здійснюється на безоплатній основі.

6. Забороняється поширювати будь-які маркетингові повідомлення до моменту оприлюднення білої книги віртуальних активів. Ця заборона не обмежує можливості емітента проводити дослідження ринку.

Стаття 58. Вимоги до ведення обліку грошових коштів та забезпечення збереження коштів, отриманих в обмін на токени електронних грошей

1. Емітент токена електронних грошей повинен вести облік грошових коштів, отриманих в обмін на токени електронних грошей, та забезпечити їх зберігання відповідно до вимог, встановлених Законом України "Про платіжні послуги" та нормативно-правовими актами Національного банку України.

Стаття 59. План відновлення діяльності

1. Емітент токена електронних грошей повинен розробити та впровадити план відновлення діяльності, відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України.

Стаття 60. План погашення

1. Емітент токена електронних грошей повинен розробити та підтримувати, відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України, план погашення, що має забезпечити організоване погашення кожного токена електронних грошей. Такий план застосовується за рішенням Національного банку України, якщо емітент токена електронних грошей не може або ймовірно не зможе виконувати свої обов'язки, зокрема у випадку неплатоспроможності.

Стаття 61. Звітування емітентів токенів електронних грошей

1. Емітент токенів електронних грошей повинен подавати до Національного банку України звіти щодо кожного токена електронних грошей.

2. Перелік звітних даних емітентів токенів електронних грошей, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Національного банку України.

Розділ VI. АВТОРИЗАЦІЯ ТА УМОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Глава 1. АВТОРИЗАЦІЯ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 62. Авторизація щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Юридична особа має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, за умови проходження процедури авторизації відповідного виду діяльності в порядку, визначеному відповідно до цього Закону.

Надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, без проходження процедури авторизації забороняється, крім випадків надання таких послуг відповідно до статті 63 цього Закону.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що має намір пройти процедуру авторизації відповідного виду діяльності, повинен бути створений відповідно до законодавства України в організаційно-

правовій формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю та мати місцезнаходження на території України, за яким повинна надаватися принаймні частина його послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Місце ефективного управління таким постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинно бути в Україні, і щонайменше один з його директорів повинен бути резидентом України.

Юридична особа, створена за законодавством іноземної держави, що є членом Європейського Союзу та/або іншої держави, визначеної Регулятором, має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, в Україні за умови проходження спрощеної процедури авторизації відповідно до цього Закону.

Регулятор визначає особливості проходження такими іноземними юридичними особами спрощеної процедури авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з урахуванням вимог Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що проходить авторизацію відповідно до цього Закону, зобов'язаний відповідати вимогам, встановленим порядком авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом усього строку надання таких послуг.

Особа, яка не є постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не має права вчиняти будь-які дії, що можуть ввести в оману щодо її статусу та свідчити, що вона є постачальником послуг, зокрема використовувати відповідне найменування або комерційне найменування чи публікувати маркетингові повідомлення. У рішенні про авторизацію, яка здійснюється відповідно до статті 67 цього Закону, повинні бути зазначені послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів щодо яких здійснюється відповідна авторизація.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який бажає розширити перелік послуг, що можуть надаватися згідно з авторизацією, одержаною ним відповідно до статті 67 цього Закону, повинен звернутися до Регулятора із заявою про розширення переліку послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та доповнити і оновити інформацію, зазначену у статті 66 цього Закону. Заява про розширення переліку послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, розглядається за правилами статті 67 цього Закону.

3. Порядок авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у тому числі організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги, спеціальні вимоги до постачальників окремих видів послуг, пов'язаних з оборотом

віртуальних активів, інші вимоги встановлюються Регулятором та з урахуванням вимог, передбачених законом.

4. Порядок авторизації діяльності з надання послуг з обміну віртуальних активів на валютні цінності встановлюється Національним банком України з урахуванням вимог валютного законодавства та Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Стаття 63. Надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, деяким категоріям осіб

1. Банк, небанківська фінансова установа та оператор поштового зв'язку, які мають ліцензію Національного банку України на здійснення валютних операцій, депозитарна установа, інвестиційна фірма, оператор організованого ринку капіталу, установа електронних грошей має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, за умови повідомлення Регулятора у порядку, передбаченому цією статтею.

Регулятор має право своїм нормативно-правовим актом встановити додаткові вимоги до діяльності, зазначеної в абзаці першому цієї частини, у тому числі, в частині обмежень щодо поєднання надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів з іншими видами діяльності, що підлягають авторизації відповідно до закону.

Національний банк України має право своїм нормативно-правовим актом визначати додаткові вимоги до тих осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, регулювання та нагляд за якими віднесено до компетенції Національного банку України відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

2. Банк, небанківська фінансова установа та оператор поштового зв'язку, які мають ліцензію Національного банку України на здійснення валютних операцій, депозитарна установа, інвестиційна фірма, оператор організованого ринку капіталу, установа електронних грошей, яка має намір надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, зобов'язана письмово повідомити про це Регулятора не менш ніж за 40 робочих днів до початку надання таких послуг. Перелік та вимоги до документів та інформації, що подаються разом із повідомленням, визначаються нормативно-правовими актами Регулятора за погодженням з Національним банком України. 3. Регулятор протягом двох робочих днів після отримання повідомлення та документів, що подаються відповідно до частини другої цієї статті, письмово інформує відповідну особу, яка подала повідомлення та документи, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, що не були подані до Регулятора.

4. Регулятор має право надати обґрунтовані заперечення у письмовій формі щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом 40 робочих днів із дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів.

5. У разі якщо Регулятор у строк, визначений частиною четвертою цієї статті, не надала обґрунтованих заперечень, заявник має право розпочати надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

6. Банк може надавати усі види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

7. Депозитарна установа може надавати послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів.

Для цілей цієї частини послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 10 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 3 частини першої статті 3 Закону України "Про депозитарну систему України".

8. Інвестиційна фірма може надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, які є еквівалентами видів діяльності з торгівлі фінансовими інструментами та організації торгівлі фінансовими інструментами, додаткових послуг, у разі якщо інвестиційна фірма отримала ліцензію на провадження відповідних видів діяльності відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Для цілей цієї частини :

1) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 10 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом додаткової послуги, передбаченої пунктом 1 частини другої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

2) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 5 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених частиною другою статті 69 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

3) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, зазначені у пунктах 20 і 21 частини першої статті 2 цього Закону, вважаються еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 3 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

4) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 3 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених пунктами 1 та 2 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

5) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 40 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом видів діяльності, передбачених пунктами 6 та 7 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

6) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 27 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 1 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

7) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 18 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 5 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

8) послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, зазначена у пункті 4 частини першої статті 2 цього Закону, вважається еквівалентом виду діяльності, передбаченого пунктом 4 абзацу третього частини першої статті 44 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

9. Установа електронних грошей, авторизована відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", може надавати послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів та надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів виключно щодо токенів електронних грошей, які випускаються такою установою.

10. Оператор організованого ринку капіталу, що отримав ліцензію відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", може здійснювати діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів.

11. Небанківська фінансова установа та оператор поштового зв'язку, які мають ліцензію Національного банку України на здійснення валютних операцій можуть надавати послуги з обміну віртуальних активів на валютні цінності з дотриманням вимог, передбачених законом та нормативно-правовими актами Національного банку України.

12. Юридична особа – нерезидент має право надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, без проходження процедури авторизації, передбаченої статтею 62, відповідно до порядку та з дотриманням вимог, визначених Регулятором, у разі якщо така особа створена, авторизована та провадить свою діяльність як постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до законодавства іноземної держав (іноземних держав), включеної (включених) до переліку іноземних держав, визначених Регулятором.

13. Вимоги до форми і змісту та порядок розгляду повідомлення, зазначеного у частині першій цієї статті, встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора за погодженням з Національним банком України.

14. У разі надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частин шостої-десятої цієї статті до банку, депозитарної установи, інвестиційної компанії, оператора організованого ринку капіталу, установи електронних грошей не застосовуються статті 65, 66, 68, 89 цього Закону.

15. Організаційні та операційні вимоги, вимоги до членів органів управління, пруденційні вимоги до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які є банками або установами електронних грошей, встановлюються законодавством.

16. Права щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частин шостої-десятої цієї статті відкликаються у випадку відкликання ліцензії, яка уповноважувала особу провадити діяльність та/або надавати послуги без авторизації, передбаченої статтею 62 цього Закону.

17. Регулятор оприлюднює відомості, передбачені статтею 106 цього Закону, з дня початку надання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідних послуг.

Стаття 64. Додаткові послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з урахуванням вимог законодавства, у разі якщо такі додаткові послуги зазначені в рішенні Регулятора про авторизацію, передбаченому частиною дев'ятою статті 67, може надавати клієнтам додаткові послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, щодо проведення досліджень та фінансового аналізу та/або надання будь-яких інших загальних рекомендацій, пов'язаних з проведенням операцій з віртуальними активами.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження своєї діяльності на ринку віртуальних активів має право надавати додаткові послуги, передбачені цією частиною, без отримання додаткових ліцензій та інших дозвільних документів.

3. Банки, депозитарні установи, інвестиційні фірми, установи електронних грошей та оператори організованих ринків капіталу можуть надавати клієнтам одну або декілька додаткових послуг, передбачених частиною першою цієї статті, якщо такі додаткові послуги зазначені в повідомленні, передбаченому частиною першою статті 65 цього Закону.

Стаття 65. Надання послуг виключно з власної ініціативи клієнта

1. Якщо клієнт, який створений чи знаходиться на території України, виключно з власної ініціативи ініціює надання йому послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, іноземною юридичною особою, то вимога щодо авторизації відповідно до статті 62 цього Закону не застосовується до надання такої послуги іноземною юридичною особою такому клієнту, включаючи відносини, які безпосередньо стосуються надання такої послуги.

Якщо іноземна юридична особа, в тому числі через іншу юридичну особу, яка діє від її імені або має тісні зв'язки з такою іноземною юридичною особою, чи будь-яку особу, що діє від імені такої іншої юридичної особи, залучає клієнтів або потенційних клієнтів на території України, незалежно від засобів, які використовуються для залучення, просування чи реклами на території України, це не вважається послугою, наданою виключно з власної ініціативи клієнта. Це правило не застосовується до відносин всередині групи.

Другий абзац цієї частини статті застосовується незалежно від будь-якого договірною положення або застереження, яке вказує на протилежне, включаючи будь-яке положення чи застереження про те, що надання послуг іноземною юридичною особою вважається послугою, що надається виключно з ініціативи клієнта.

2. Ініціатива клієнта, про яку йдеться у частині першій цієї статті, не надає права іноземній юридичній особі пропонувати такому клієнту інші віртуальні активи або інші послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів.

3. Регулятор затверджує керівні принципи щодо визначення випадків, у яких вважається, що іноземна юридична особа залучає клієнтів, які створені чи знаходяться на території України.

Стаття 66. Заява про авторизацію діяльності щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Юридична особа, яка має намір надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, крім послуг з обміну віртуальних активів на валютні цінності, повинна подати до Регулятора заяву про авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (далі – заява про авторизацію).

2. Заява про авторизацію повинна містити таку інформацію:

1) повне найменування заявника, включаючи офіційне найменування та будь-яке інше комерційне найменування, яке буде використовуватися, ідентифікаційний код юридичної особи, код LEI (за наявності), веб-сайт заявника, місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти для офіційного каналу зв'язку;

2) організаційно-правову форму заявника;

3) копію установчого документа заявника, засвідчену такою юридичною особою, або код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації, що надає доступ до копії статуту в електронній формі у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

4) програму діяльності, яка визначає види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які бажає надавати заявник;

5) опис системи корпоративного управління заявника;

6) документи, визначені Регулятором, що містять інформацію про відповідність ділової репутації засновника, а для засновника - юридичної особи - також і членів виконавчого органу та/або наглядової ради та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в юридичній особі, яка має намір здійснювати діяльність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вимогам до бездоганної ділової репутації, встановленим Регулятором;

7) відомості про структуру власності юридичної особи, яка має намір здійснювати діяльність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та засновника, що набуває істотної участі в такій юридичній особі, відповідно до вимог Регулятора;

8) документи, що передбачають встановлення механізмів внутрішнього контролю, політик, контролів і процедур заявника щодо виявлення, оцінки та управління ризиками, включаючи ризики легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення на виконання Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", а також план забезпечення безперервності бізнесу;

9) технічну документацію програмно-технічних комплексів та опис механізмів захисту;

10) опис порядку розгляду заявником скарг від клієнтів;

11) опис процедури відокремлення віртуальних активів і грошових коштів клієнта;

12) опис операційних правил торговельного майданчика, порядку та системи виявлення зловживань на ринку, якщо заявник планує здійснювати діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів;

13) опис політики зберігання, якщо заявник планує здійснювати зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів;

14) опис недискримінаційної комерційної політики, що регулює відносини з клієнтами, а також опис методології для визначення ціни віртуальних активів, які пропонуються для обміну, у разі якщо заявник планує надавати відповідні послуги щодо обміну;

15) опис політики виконання замовлень, якщо заявник планує виконувати замовлення на віртуальні активи від імені клієнтів;

16) документи, що підтверджують наявність у фізичних осіб, які від імені заявника надаватимуть консультації щодо віртуальних активів або здійснюватимуть управління портфелями віртуальних активів, необхідних знань та компетенції для виконання їхніх обов'язків, якщо заявник планує

надавати консультації щодо віртуальних активів або провадити діяльність з управління портфелем віртуальних активів;

17) інформацію про спосіб, у який надаватимуться послуги з переказу, якщо заявник планує надавати послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів;

18) тип віртуальних активів, яких стосуватиметься послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів.

19) документи, що підтверджують джерела походження коштів, за рахунок яких здійснюється формування статутного капіталу.

Регулятор встановлює вимоги до ділової репутації осіб, зазначених у пунктах 6 та 7 цієї частини, з урахуванням, але не виключно, положень Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Регулятор має право визначати додаткові вимоги до змісту заяв про авторизацію, у тому числі щодо надання іншої інформації, не передбаченої пунктами 1 – 19 цієї частини, що необхідна для розгляду таких заяв.

3. Для цілей пунктів 6 і 7 частини другої цієї статті:

1) документи, що підтверджують ділову репутацію, та їх форма визначаються Регулятором;

2) щодо усіх членів органу управління заявника заявник повинен надати докази володіння ними в сукупності достатніми знаннями, навичками та досвідом для управління постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і того, що ці особи зобов'язуються приділяти достатню кількість часу виконанню своїх обов'язків.

4. Юридична особа, що має намір пройти процедуру авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та подала будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національному банку України або Регулятору, має право не подавати таку інформацію повторно, зазначивши дату подачі таких документів та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною.

Регулятор та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

5. Форма і порядок подання заяви про авторизацію та додаткові вимоги до її змісту встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора за погодженням з Національним банком України.

Стаття 67. Розгляд заяви про авторизацію та рішення про авторизацію чи відмову в авторизації

1. Регулятор протягом двох робочих днів з дня отримання заяви про авторизацію надає заявнику в письмовій формі підтвердження про отримання заяви та повного переліку документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих заявником до Регулятора.

2. Регулятор протягом 25 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною першою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів перевіряє повноту наданої інформації.

3. У разі отримання неповної інформації Регулятор офіційним каналом зв'язку повідомляє заявника про строк, до якого необхідно подати до Регулятора повний обсяг інформації.

У разі неподання заявником у визначений строк повного обсягу інформації Регулятор повідомляє заявника про залишення заяви про авторизацію без розгляду у зв'язку з отриманням неповного обсягу інформації.

Після отримання повного обсягу інформації Регулятор протягом п'яти робочих днів надає заявнику офіційним каналом зв'язку підтвердження отримання повного обсягу інформації.

4. Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Регулятору відповідно до закону інформацію стосовно заявника, яка є необхідною для прийняття рішення про авторизацію чи відмову у авторизації.

5. У разі якщо між заявником та іншими фізичними або юридичними особами існують тісні зв'язки, Регулятор приймає рішення про авторизацію лише якщо такі зв'язки не перешкоджатимуть ефективному виконанню наглядових функцій Регулятором.

6. Регулятор відмовляє в авторизації, у разі якщо законодавство іншої держави, що регулює діяльність однієї чи кількох фізичних чи юридичних осіб, з якими постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані з його дотриманням, перешкоджають ефективному здійсненню її наглядових функцій.

7. Протягом 40 робочих днів з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного обсягу інформації Регулятор оцінює відповідність заявника вимогам цього Закону та приймає обґрунтоване рішення про авторизацію чи відмову у авторизації.

Під час розгляду заяви Регулятор враховує характер, масштаб і складність послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які має намір надавати заявник.

Регулятор повідомляє заявника про результат розгляду заяви офіційним каналом зв'язку протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.

8. Регулятор приймає рішення про відмову в авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо існують підстави вважати, що:

1) члени органу управління заявника не відповідають вимогам, зазначеним у пункті першому частини першої статті 71 цього Закону;

2) власники корпоративних прав або особи, які прямо або опосередковано володіють істотною участю у заявнику, не відповідають вимогам щодо ділової репутації, зазначеним у пункті другому частини другої статті 71 цього Закону;

3) заявник не відповідає будь-яким вимогам цього Закону та/або нормативно-правовим актам Регулятора.

9. Під час розгляду заяви про авторизацію, але не пізніше ніж на 20 робочий день з початку розгляду, Регулятор може вимагати в заявника надання будь-якої додаткової інформації для оцінки відповідності заявника вимогам цього Закону.

Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник.

Строк оцінки відповідності заявника вимогам цього Розділу зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. У разі необхідності отримання іншої додаткової інформації чи уточнення наданої інформації Регулятор може направляти заявнику відповідні додаткові запити, але це не зупинятиме перебігу строку розгляду заяви про авторизацію після спливу строку, зазначеного у цьому абзаці.

10. Регулятор оприлюднює інформацію про здійснення авторизації у реєстрі, передбаченому статтею 106 цього Закону.

11. Регулятор визначає вимоги щодо оцінки відповідності членів органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та фізичних або юридичних осіб, які мають істотну участь у такому постачальнику, вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Регулятора.

Стаття 68. Відкриття авторизації

1. Регулятор відкриває авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо постачальник відповідних послуг:

1) не надавав передбачених авторизацією послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом перших 12 місяців з дати здійснення такої авторизації;

2) подав до Регулятора письмову заяву з проханням відкликати його авторизацію діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) не надавав послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом дев'яти місяців поспіль;

4) пройшов процедуру авторизації внаслідок вчинення протиправних дій, включаючи надання недостовірної інформації у заяві про авторизацію;

5) більше не відповідає вимогам порядку авторизації, згідно з якими було здійснено його авторизацію, та протягом встановленого періоду часу не вжив заходів щодо виправлення ситуації, як цього вимагав Регулятор;

6) не забезпечив належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

7) вчинив грубе порушення вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих Регулятором на виконання цього Закону.

Для цілей пункту 7 грубим порушенням є, зокрема, порушення, вчинене з вини постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, шляхом дії або бездіяльності постачальника, якщо таке порушення завдало матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або порушило цілісність ринку віртуальних активів та належить до грубих порушень згідно з класифікацією порушень на ринках віртуальних активів, встановленою цим Законом.

Факт завдання матеріальної шкоди власнику віртуальних активів/клієнту постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та наявність у його діях вини або бездіяльності повинен бути встановленим судом.

2. Регулятор має право відкликати авторизацію з таких підстав:

1) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, порушив вимоги законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

2) ліцензію на надання фінансових платіжних послуг постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, було відкликано або зупинено відповідно до Закону України "Про платіжні послуги" та, у разі зупинення відповідної ліцензії, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не виправив цієї ситуації протягом 40 робочих днів.

3. Регулятор може відкликати авторизацію в частині окремої послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів.

4. Перед відкликанням авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, Регулятор може провести консультації з регулятором іноземної держави, якщо такий постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів:

1) є дочірньою компанією постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

2) є дочірньою компанією материнської компанії постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

3) контролюється тією ж фізичною чи юридичною особою, яка здійснює контроль над постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, авторизованого в такій іноземній країні;

5. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні встановлювати, впроваджувати та підтримувати належні процедури, що забезпечують своєчасну та впорядковану передачу віртуальних активів та грошових коштів клієнтів іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у разі відкликання їхньої авторизації.

Глава 2. ОБОВ'ЯЗКИ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 69. Обов'язки постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів зобов'язані:

1) діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах клієнтів, а також надавати клієнтам інформацію;

2) дотримуватися пруденційних вимог, встановлених Регулятором;

3) дотримуватися організаційних вимог, встановлених Регулятором;

4) розкривати інформацію в обсязі та порядку, передбаченими цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятором;

5) забезпечувати належне зберігання віртуальних активів та коштів клієнтів;

6) запровадити та підтримувати належні процедури розгляду скарг клієнтів;

7) запровадити та підтримувати механізми виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів;

8) дотримуватися вимог, визначених відповідно до цього Закону, щодо аутсорсингу послуг;

9) дотримуватися вимог, визначених відповідно до цього Закону, щодо організованого припинення діяльності;

10) виконувати інші обов'язки, передбачені законом.

Стаття 70. Зобов'язання діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах клієнтів, а також надавати клієнтам інформацію

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні діяти чесно, справедливо та професійно відповідно до найкращих інтересів своїх клієнтів (потенційних клієнтів).

2. У разі якщо щодо віртуального активу не була оприлюднена біла книга віртуальних активів відповідно до вимог, передбачених цим Законом, або якщо такий віртуальний актив не був допущений до обороту на території України відповідно до цього Закону, постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забороняється:

1) здійснювати маркетинг такого віртуального активу або послуг щодо такого віртуального активу;

2) пропонувати клієнтам такий віртуальний актив або послугу щодо нього;

3) надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, щодо такого віртуального активу.

3. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні надавати своїм клієнтам достовірну та чітку інформацію, яка не вводить в оману, включно з маркетинговими повідомленнями, які повинні бути ідентифіковані як такі. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не повинні навмисно чи з необережності вводити клієнта в оману щодо дійсних або очікуваних переваг будь-яких віртуальних активів.

4. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні попереджати клієнтів про ризики, пов'язані з операціями з віртуальними активами.

При наданні послуг, зазначених у пунктах 4, 5, 18, 20 або 21 частини першої статті 2 цього Закону, постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні надавати клієнтам гіперпосилання на білі книги всіх віртуальних активів, щодо яких вони надають послуги.

5. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні оприлюднювати політики ціноутворення, вартості послуг і комісій шляхом їх розміщення на помітному місці на їхніх веб-сайтах.

6. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні оприлюднювати шляхом розміщення на помітному місці на своїх веб-сайтах інформацію про основні несприятливі екологічні та кліматичні наслідки механізму консенсусу, що використовується для випуску кожного віртуального активу, щодо якого вони надають послуги. Ця інформація може бути взята з білих книг віртуальних активів.

7. Регулятор з урахуванням компетенції, передбаченої цим Законом, має право визначати своїми нормативно-правовими актами обсяг та порядок надання клієнту інформації щодо послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до надання таких послуги та під час користування ними.

Стаття 71. Організаційні вимоги

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний дотримуватися організаційних вимог, які визначено порядком авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема щодо:

1) наявності у членів органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, ділової репутації, вимоги до бездоганності якої встановлюються Регулятором, а також знань, досвіду та навичок для виконання своїх обов'язків, вимоги до яких встановлюються Регулятором;

2) наявності у власників істотної участі в постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, ділової репутації, вимоги до бездоганності якої встановлюються Регулятором;

3) встановлення належних внутрішніх політик та процедур, які є достатніми для забезпечення виконання ним своїх обов'язків, що визначені цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятором;

4) залучення персоналу з навичками, знаннями та досвідом, необхідними для виконання покладених на них обов'язків, а також з урахуванням масштабів, характеру та видів послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) зберігання інформації, необхідної для виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також інформації про всі послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, діяльність, виконані ним замовлення та операції в обсязі, достатньому для забезпечення виконання Регулятором своїх наглядових повноважень та здійснення контролю за виконанням постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своїх обов'язків, включаючи обов'язки щодо клієнтів (потенційних клієнтів) та цілісності ринку;

6) наявності у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, системи корпоративного управління, що відповідає вимогам, встановленим Регулятором.

2. Регулятор розробляє та затверджує перелік заходів, спрямованих на забезпечення регулярності та безперебійності надання послуг постачальниками, а також перелік інформації, що повинна зберігатися постачальниками щодо всіх послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, замовлень та операцій.

Стаття 72. Пруденційні вимоги

1. Постачальники послуг (крім зазначених у частині другій цієї статті), пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинні відповідати пруденційним нормативам, що встановлені Регулятором.

2. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що мають статус фінансової установи, повинні відповідати пруденційним вимогам, встановленим відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" та/або спеціального закону.

Стаття 73. Розкриття інформації

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів зобов'язані негайно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання відповідної події інформувати Регулятора у встановленому ним порядку про:

1) будь-які суттєві зміни у відомостях та/або документах, поданих до Регулятора з метою отримання авторизації, при цьому ознаки та критерії суттєвих змін визначаються нормативно-правовими актами Регулятора;

2) прийняття рішення про припинення діяльності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів або відкриття провадження у справі про банкрутство постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

3) вручення повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення керівнику постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів або фізичній особі - власнику істотної участі;

4) виявлені факти щодо керівників постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які свідчать про їх невідповідність кваліфікаційним вимогам, а також про наявність інформації, яка може свідчити/свідчить про можливий негативний вплив на забезпечення виконання такими особами своїх функцій, а також про конфлікт інтересів у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) виявлені факти стосовно керівника або власника істотної участі, які свідчать про невідповідність такої особи вимогам, встановленим Регулятором щодо бездоганної ділової репутації;

6) зміни в складі свого органу управління, перш ніж його нові члени будуть допущені до здійснення будь-якої діяльності.

Стаття 74. Належне зберігання віртуальних активів та грошових коштів клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який зберігає віртуальні активи, що належать клієнтам, або засоби доступу до таких віртуальних активів, повинен вжити належних заходів для захисту права власності клієнтів, особливо у випадках неплатоспроможності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також для запобігання використанню віртуальних активів клієнта для власних потреб.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен мати належні механізми для захисту прав клієнтів та запобігання використанню грошових коштів клієнтів для власних потреб постачальника, якщо його бізнес-модель або характер послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які він надає, передбачають зберігання грошових коштів клієнтів, крім токенів електронних грошей.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний до кінця робочого дня, наступного за днем отримання грошових коштів, крім токенів електронних грошей, розмістити грошові кошти клієнта на рахунку, відкритому в банку у порядку, встановленому Національним банком України.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоби грошові кошти клієнтів, що зберігаються в Національному банку України або в банку, зберігалися на рахунку або рахунках, відокремлених від будь-яких рахунків, які використовуються для зберігання грошових коштів, що належать постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може самостійно або через третю особу надавати платіжні послуги щодо пропонуваної ним послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, за умови, що він або така третя особа мають право надавати такі послуги відповідно до Закону України "Про платіжні послуги".

5. У разі надання платіжних послуг постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати своїх клієнтів про:

1) характер та умови надання таких послуг, включаючи посилання на чинне законодавство, яким регулюється надання таких послуг, та інформацію щодо прав клієнтів;

2) те, чи надаються ці послуги безпосередньо постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, чи третьою особою.

6. Частина друга і третя цієї статті не застосовуються до постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є емітентом електронних грошей у значенні, наведеному в пункті 16 частини першої статті 1 Закону України "Про платіжні послуги", платіжною установою у значенні, наведеному в пункті 60 частини першої статті 1 Закону України "Про платіжні послуги", або банком.

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може отримувати на власний рахунок та розпоряджатися грошовими коштами клієнтів відповідно до умов договорів, укладених у процесі надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, таким постачальником.

Стаття 75. Процедура розгляду скарг

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен запровадити та підтримувати ефективні та прозорі процедури для швидкого, справедливого та послідовного розгляду скарг, отриманих від клієнтів, та публікувати описи таких процедур.

2. Подача скарг до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, здійснюється клієнтами на безоплатній основі.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен надавати клієнтам стандартну форму скарги та вести облік усіх отриманих скарг та будь-яких заходів, вжитих у відповідь на них.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати клієнтів про їхнє право на подачу скарг.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен своєчасно та справедливо розглядати скарги клієнтів та повідомляти про результати такого розгляду своїм клієнтам у розумний строк, але не більше ніж 15 робочих днів.

6. Регулятор розробляє вимоги до процедур та строків розгляду скарг клієнтів.

Стаття 76. Виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен запровадити та підтримувати ефективну політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, враховуючи масштаби, характер та види послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, між постачальником та:

1) його учасниками (акціонерами) або будь-якою іншою особою, прямо чи опосередковано пов'язаною з ними контролем;

2) його керівниками та працівниками;

3) його клієнтами або між одним клієнтом та іншим клієнтом.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен розкривати своїм клієнтам (потенційним клієнтам) інформацію про загальний характер та джерела конфліктів інтересів, а також про заходи, вжиті для їх вирішення.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний розкривати цю інформацію на своєму веб-сайті на помітному місці.

3. Розкриття інформації, зазначеної в частині другій цієї статті, має здійснюватися в електронному форматі та бути достатньо детальним, враховуючи характеристику кожного клієнта, щоби забезпечити для клієнта можливість прийняти інформоване рішення щодо послуги, стосовно якої виникає конфлікт інтересів.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен оцінювати та принаймні щорічно переглядати свою політику щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів та вживати всіх належних заходів для усунення будь-яких недоліків

5. Регулятор визначає вимоги до політик щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів, враховуючи масштаби, характер та види послуг, що надаються.

Стаття 77. Аутсорсинг

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який для виконання операційних функцій залучає третіх осіб, повинен вжити всіх розумних заходів, щоб уникнути додаткового операційного ризику. Такий постачальник залишається повністю відповідальними за виконання всіх своїх обов'язків, передбачених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора, і повинен забезпечувати постійне дотримання всіх таких умов:

1) аутсорсинг не призводить до делегування відповідальності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) аутсорсинг не змінює відносин між постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та його клієнтами, а також обов'язків постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, перед його клієнтами;

3) аутсорсинг не перешкоджає дотриманню постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вимог, встановлених для такого постачальника відповідно до цього Закону;

4) треті особи, залучені до аутсорсингу, співпрацюють з Регулятором, та аутсорсинг не перешкоджатиме здійсненню Регулятором наглядових функцій;

5) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забезпечує наявність у нього експертизи та ресурсів, необхідних для оцінки якості послуг, що надаються таким постачальником, для ефективного нагляду за послугами, переданими на аутсорсинг, та для управління ризиками, пов'язаними з аутсорсингом, на постійній основі;

6) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має прямий доступ до актуальної інформації про послуги, передані на аутсорсинг;

7) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен забезпечити дотримання третіми особами, які залучаються до надання послуг, вимог щодо захисту персональних даних, встановлених Законом України "Про захист персональних даних", зокрема шляхом включення відповідних зобов'язань у договір, укладений відповідно до частини третьої цієї статті.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен розробити політику щодо аутсорсингу своїх послуг, в тому числі щодо планів на випадок непередбачуваних ситуацій та стратегій виходу з ринку, з урахуванням масштабів, характеру та видів послуг, що надаються.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен укласти з будь-якими третіми особами, що залучаються до аутсорсингу послуг, договір у письмовій формі. Такий договір повинен визначати права та обов'язки постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та відповідних третіх осіб, а також передбачати право постачальника розірвати договір.

4. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та треті особи зобов'язані за запитом Регулятора надавати всю інформацію, необхідну для оцінки відповідності діяльності, переданої на аутсорсинг, вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора.

Стаття 78. Організоване припинення діяльності постачальників

1. Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які надають одну з послуг, зазначених у пунктах 3, 5, 10, 20, 21 або 40 частини першої статті 2 цього Закону, повинні мати план організованого припинення діяльності відповідно до чинного законодавства, який повинен включати питання безперервності або відновлення будь-якої критично важливої діяльності постачальника. Такий план повинен показувати здатність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, організовано припинити діяльність, не завдаючи надмірної економічної шкоди своїм клієнтам.

Стаття 79. Звітування

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен подавати до Регулятора звітні дані у порядку, встановленому законодавством.

2. Перелік звітних даних постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, порядок складання таких звітних даних, строк та форма їх подання встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора.

Стаття 80. Накладення арешту на віртуальні активи

1. Арешт на віртуальні активи, що обліковуються за клієнтом, та засоби доступу до віртуальних активів клієнта накладається (встановлюється) та скасовується (знімається) в порядку, встановленому цією статтею, на підставі судового рішення або рішення уповноваженого законом органу чи його посадовою особою.

У разі накладення арешту на віртуальні активи за зобов'язаннями клієнта суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа зобов'язані подати відповідне рішення постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом

віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування відповідних віртуальних активів від імені клієнтів.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вносить зміни до реєстру позицій клієнта щодо накладення арешту стосовно віртуальних активів до завершення робочого дня, протягом якого отримано відповідне рішення.

У разі якщо до зберігання та адміністрування відповідних віртуальних активів залучений інший постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до частини дев'ятої статті 81 цього Закону, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний до завершення робочого дня, протягом якого отримано відповідне рішення, повідомити такого іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, про накладення арешту на відповідні віртуальні активи та надати йому копію відповідного судового рішення або копію відповідного рішення уповноваженого законом державного органу чи його посадової особи про накладення арешту.

3. Якщо кількість віртуальних активів, що перебувають на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до інформації у реєстрі позицій клієнта дорівнює нулю, відповідне судове рішення або відповідне рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи про накладення арешту на віртуальні активи залишається без виконання.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повідомляє суд або уповноважений законом орган чи його посадову особу про дії, вчинені за результатами отримання відповідного рішення про накладення арешту на віртуальні активи протягом наступного робочого дня після отримання рішення.

Глава 3. ВИМОГИ ДО НАДАННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 81. Зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послугу зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен укласти зі своїми клієнтами договори в письмовій формі, які повинні визначати обов'язки та відповідальність сторін, а також визначати щонайменше:

- 1) ідентифікаційні дані сторін договору;
- 2) характер та опис послуги, що надається;
- 3) засоби зв'язку між постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та клієнтом, включаючи систему автентифікації клієнта;

4) опис систем безпеки, що використовуються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) платежі, витрати та комісії, які справляються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

6) право, що застосовується до договору;

7) політику зберігання.

Регулятор з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом, має право визначати додаткові вимоги до договорів, передбачених цією частиною.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, веде реєстр щодо кожного клієнта відповідно до його прав на віртуальні активи.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен вносити у реєстр, зазначений в абзаці першому цієї частини, інформацію щодо віртуальних активів клієнта, зокрема, прав, пов'язаних з такими віртуальними активами, виконаних та невиконаних доручень клієнта та будь-яких інших змін, спричинених виконанням таких доручень, що впливають на облік віртуальних активів.

У разі внесення зміни, спричиненої виконанням доручення клієнта, така зміна вносяться невідкладно, при цьому внутрішні процедури постачальника послуг повинні забезпечувати супроводження такої зміни внесенням до реєстру відповідного запису, що здійснюється у звичайному порядку.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен запровадити політику зберігання, що передбачає внутрішні правила та процедури для забезпечення зберігання або контролю за віртуальними активами або засобами доступу до віртуальних активів.

Правила та процедури, зазначені в абзаці першому цієї частини, повинні мінімізувати ризик втрати віртуальних активів клієнтів, прав, пов'язаних з такими віртуальними активами, або засобів доступу до віртуальних активів внаслідок шахрайства, кіберзагроз або недбалості.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, надає анотацію політики зберігання в електронному вигляді на запит клієнта.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен сприяти здійсненню прав, обумовлених віртуальними активами. Будь-яка подія, що ймовірно може призвести до виникнення або зміни прав клієнта, повинна негайно відображатися у реєстрі позицій клієнта.

У разі внесення змін до базової технології розподіленого реєстру або настання будь-якої іншої події, що ймовірно може призвести до виникнення

або зміни прав клієнта, клієнт набуває будь-яких віртуальних активів або будь-яких прав, що виникли у зв'язку з такою зміною, на основі та відповідно до обсягу позицій клієнта на момент настання відповідної події, якщо іншого прямо не передбачено чинним договором, укладеним відповідно до частини першої цієї статті до настання такої події.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, принаймні один раз на три місяці та на кожен запит надає своїм клієнтам виписку про позицію віртуальних активів, що обліковуються за відповідним клієнтом. Виписка про позицію надається в електронному вигляді та повинна містити інформацію про відповідні віртуальні активи, їхні баланс та вартість, а також про перекази віртуальних активів протягом відповідного періоду.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, якнайшвидше надає своїм клієнтам будь-яку інформацію про операції з віртуальними активами, які потребують відповіді від таких клієнтів.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, забезпечує запровадження процедур, необхідних для якомога швидшого повернення клієнтам віртуальних активів, що зберігаються від їхнього імені, або засобів доступу до віртуальних активів.

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен відокремити віртуальні активи своїх клієнтів від власних віртуальних активів та забезпечити, щоби засоби доступу до віртуальних активів його клієнтів були чітко ідентифіковані. Такий постачальник повинен забезпечити зберігання віртуальних активів його клієнтів на інших адресах розподіленого реєстру, ніж ті, на яких зберігаються власні віртуальні активи такого постачальника.

8. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, несе відповідальність перед своїми клієнтами за втрату будь-яких віртуальних активів або засобів доступу до віртуальних активів у результаті інциденту, пов'язаного з наданням відповідної послуги або діяльністю постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Відповідальність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, обмежується ринковою вартістю втрачених віртуальних активів на момент відповідної втрати.

Для цілей цієї частини не вважається інцидентом, зазначеним в абзаці першому цієї частини, подія, щодо якої постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може довести, що вона відбулася незалежно від надання відповідної послуги або від діяльності постачальника послуг,

пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема якщо такою подією є внутрішня проблема у функціонуванні розподіленого реєстру, яка знаходиться поза контролем відповідного постачальника.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, має право залучати до зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів інших постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо такі постачальники були авторизовані відповідно до статті 62 цього Закону.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, у порядку, встановленому Регулятором, має право залучати до зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів юридичних осіб – нерезидентів, які авторизовані як постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 2023/1114 від 31 травня 2023 року про ринки криптоактивів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів, повинен повідомити своїх клієнтів про залучення інших постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до зберігання та адміністрування їхніх віртуальних активів.

10. Віртуальні активи, що перебувають на зберіганні, є відокремленими від майна постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. На віртуальні активи, що перебувають на зберіганні, не накладається арешт та/або не звертається стягнення за зобов'язаннями постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема у разі неплатоспроможності такого постачальника.

11. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен забезпечити операційне відокремлення віртуальних активів, що перебувають на зберіганні, від власного майна.

Стаття 82. Діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен встановити, підтримувати та впровадити чіткі та прозорі правила функціонування торговельного майданчика. Ці правила функціонування повинні щонайменше:

1) встановлювати процеси погоджень, включаючи належну перевірку особи, яка подала заяву про допуск до торгів, відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню

розповсюдження зброї масового знищення" з урахуванням ризик-профілю клієнта, що застосовуються перед допуском до торгів;

2) визначати (за потреби), щодо яких видів віртуальних активів не здійснюється допуск до торгів;

3) встановлювати політики та процедури допуску до торгів та (за потреби) розмір платежів, що справляються за такий допуск;

4) встановлювати об'єктивні та недискримінаційні правила, а також пропорційні критерії для участі в торгах, які сприяють справедливому та відкритому доступу клієнтів, які бажають брати участь у торгах, до торговельного майданчика для віртуальних активів;

5) встановлювати недискреційні правила та процедури для забезпечення чесних та організованих торгів, а також об'єктивні критерії для ефективного виконання замовлень;

6) встановлювати умови, за яких віртуальні активи залишаються доступними для торгів, включаючи порогові значення ліквідності та вимоги до періодичного розкриття інформації;

7) встановлювати умови, за яких торги віртуальними активами можуть бути призупинені;

8) встановлювати процедури для забезпечення ефективних розрахунків з використанням віртуальних активів та грошових коштів.

Для цілей пункту 1 правила функціонування повинні чітко передбачати, що віртуальний актив не допускається до торгів для віртуальних активів, якщо біла книга такого віртуального активу не була оприлюднена у випадках, передбачених цим Законом.

Перед допуском віртуального активу до торгів для віртуальних активів постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен переконатися, що віртуальний актив відповідає правилам функціонування торговельного майданчика, та оцінити придатність такого віртуального активу. Під час оцінки придатності віртуального активу постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, оцінює, зокрема, надійність використаних рішень та потенційний зв'язок з незаконною або шахрайською діяльністю, враховуючи досвід, попередні досягнення та репутацію емітента та його команди розробників. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також оцінює придатність віртуальних активів, на які поширюється виняток, передбачений частиною третьою статті 13 цього Закону.

Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів повинні забороняти допуск до торгів віртуальних активів, що мають вбудовану функцію анонімізації, крім як якщо власники віртуальних активів та історія їхніх операцій можуть бути ідентифіковані постачальниками послуг,

пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснюють діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів.

2. Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів (крім правил функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів юридичних осіб або інших суб'єктів, створених за законодавством іноземної держави) оформлюються щонайменше державною мовою України. Правила функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів юридичної особи або іншого суб'єкта, створеного за законодавством іноземної держави, повинні відповідати вимогам щодо мови документів, встановленим статтею 98 цього Закону.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, не має права вчиняти правочини щодо віртуальних активів від свого імені та за власний рахунок на торговельному майданчику для віртуальних активів, оператором якого він є, навіть якщо такий постачальник надає послуги обміну віртуальних активів на валютні цінності або інші віртуальні активи.

4. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, дозволяється брати участь у торгівлі зі зведенням принципалів виключно за згодою клієнта. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен надавати Регулятору інформацію щодо його участі у торгівлі зі зведенням принципалів.

Регулятор здійснює нагляд за участю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у торгівлі зі зведенням принципалів та контролює, щоби така торгівля здійснювалася в межах визначення торгівлі зі зведенням принципалів та щоби участь постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у такій торгівлі не призводила до виникнення конфліктів інтересів між такими постачальниками та їхніми клієнтами.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен забезпечити наявність та функціонування ефективних систем, процедур та механізмів, що відповідають вимогам, встановленим Регулятором, та в порядку, визначеному Регулятором, забезпечують відповідність торгових систем постачальника таким вимогам:

- 1) стійкість;
- 2) достатня спроможність для оброблення пікових обсягів заявок та повідомлень;
- 3) здатність забезпечити впорядковані торги в умовах сильного ринкового стресу;

4) проходження повного випробування щодо перевірки здатності виконання вимог, передбачених пунктами 1 - 3 цієї частини;

5) здатність відхиляти заявки, що перевищують заздалегідь визначені порогові значення обсягу та/або ціни чи є явно помилковими;

6) наявність ефективних механізмів забезпечення безперервності надання послуг у випадку будь-якого збою торгової системи;

7) здатність запобігати зловживанням на ринку або виявляти їх;

8) здатність забезпечувати належну організацію та проведення первинного фінансового моніторингу відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен надавати Регулятору інформацію про випадки або спроби зловживань на ринку, що відбуваються в його торгових системах або з їх використанням.

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, оприлюднює на власному веб-сайті усі ціни заявок і котирувань та глибину ринку за цими цінами, які розміщуються щодо віртуальних активів через системи торговельного майданчика для віртуальних активів. Такий постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен оприлюднювати таку інформацію протягом торговельних сесій на постійній основі.

8. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, оприлюднює на своєму веб-сайті ціну, обсяг і час операцій, виконаних щодо віртуальних активів, щодо яких проводяться торги на його торговельному майданчику. Інформація про операції повинна оприлюднюватися в режимі реального часу, наскільки це технічно можливо.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, надає доступ до інформації, що підлягає оприлюдненню відповідно до частин сьомої та восьмої цієї статті, на розумній комерційній основі та забезпечує недискримінаційний доступ до неї. Доступ до такої інформації надається безкоштовно через 15 хвилин після її оприлюднення у машинозчитувальному форматі, і така інформація повинна залишатися у публічному доступі протягом не менше двох років.

10. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних

активів, повинен ініціювати остаточний розрахунок за операцією щодо віртуальних активів:

1) протягом 24 годин після виконання операції на торговельному майданчику, якщо операція здійснюється з використанням технології розподіленого реєстру;

2) до кінця торговельного дня, якщо операція здійснюється поза межами технології розподіленого реєстру.

11. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен забезпечити прозорість, чесність та недискримінаційність структури його винагороди, а також щоби така винагорода не створювала стимулів для розміщення, зміни або скасування замовлень або виконання операцій у спосіб, який сприяє непорядкованим умовам торгівлі або зловживанням на ринку відповідно до Розділу VII цього Закону.

12. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен підтримувати наявність ресурсів та резервних засобів, які забезпечують постійну можливість звітувати Регулятору.

13. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, повинен зберігати протягом строку, визначеного відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", інформацію, необхідну для виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також інформацію про всі замовлення щодо віртуальних активів, розміщені через його торгові системи, для її надання на запит Регулятора або надати Регулятору доступ до книги заявок для моніторингу торгів. Інформація повинна містити дані про параметри замовлення, включаючи ті, що пов'язують замовлення з операцією, виконаною за таким замовленням.

14. Регулятор розробляє та затверджує вимоги до надання інформації щодо передторгової та післяторгової прозорості, включаючи рівень дезагрегації даних, які повинні оприлюднюватися відповідно до частин першої, сьомої та восьмої цієї статті, а також вимоги до форми та змісту записів книги заявок, які мають вестися відповідно до частини тринадцятої цієї статті.

Стаття 83. Обмін віртуальних активів на валютні цінності або обмін віртуальних активів на інші віртуальні активи

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на валютні цінності або інші віртуальні активи, повинен впровадити недискримінаційну комерційну

політику, що визначає, зокрема, тип клієнтів, яким такий постачальник надає послуги, та умови, яким повинні відповідати клієнти.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на валютні цінності або інші віртуальні активи, повинен оприлюднити фіксовану ціну на віртуальні активи або інформацію про спосіб визначення ціни віртуальних активів, які пропонуються ними до обміну на валютні цінності або інші віртуальні активи, а також будь-які обмеження щодо обсягу обміну, визначені постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на валютні цінності або інші віртуальні активи, повинен виконувати замовлення клієнтів за цінами, що відображаються у момент остаточного замовлення. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен інформувати своїх клієнтів про умови, коли замовлення вважається остаточним.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги обміну віртуальних активів на валютні цінності або інші віртуальні активи, повинен оприлюднювати інформацію про здійснені ним операції, включаючи обсяги та ціни.

Порядок та строки оприлюднення інформації, передбаченої цією частиною, встановлюються нормативно-правовим актом Національного банку України.

5. Національний банк України має право своїми нормативно-правовим актом:

1) встановлювати додаткові вимоги до діяльності, передбаченої цією статтею, у тому числі в частині поєднання з іншими видами діяльності, що підлягають авторизації відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції";

2) запроваджувати заходи захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції", зокрема ліміти на операції з обміну віртуальних активів на валютні цінності на території України та транскордонні перекази за такими операціями.

Стаття 84. Виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен при виконанні замовлення вжити всіх необхідних заходів для отримання найкращого можливого результату для його клієнтів, враховуючи найкращі ціну, витрати, швидкість, ймовірність виконання та розрахунку, розмір, характер, умови зберігання віртуальних активів та будь-які інші міркування, пов'язані з виконанням замовлення, за винятком виконання конкретних вказівок щодо виконання замовлення, отриманих від клієнта.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен впровадити та підтримувати ефективні механізми виконання замовлень для забезпечення дотримання вимог, передбачених частиною першою цієї статті, зокрема шляхом розроблення та впровадження політики виконання замовлень для отримання найкращого можливого результату щодо замовлень клієнтів. Зокрема, ця політика виконання замовлень повинна передбачати точне, справедливе та швидке виконання замовлень клієнтів і запобігати неналежному використанню будь-якої інформації, що стосується замовлень клієнтів, працівниками постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен надавати належну та чітку інформацію своїм клієнтам про політику виконання замовлень та будь-які істотні зміни до неї. Така інформація повинна чітко, достатньо детально та у легко зрозумілій для клієнта спосіб пояснювати, яким чином замовлення клієнта буде виконане постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен отримати попередню згоду своїх клієнтів з політикою виконання замовлень.

4. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен на запит клієнта продемонструвати, що замовлення виконувалися відповідно до політики виконання замовлень, та на запит Регулятора продемонструвати дотримання ним вимог цієї статті.

5. Якщо політика виконання замовлень передбачає можливість виконання замовлень клієнтів поза торговельним майданчиком, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен повідомити своїх клієнтів про таку можливість та перед виконанням таких замовлень отримати чітку попередню згоду клієнтів щодо всіх або щодо окремих операцій.

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен контролювати ефективність своїх механізмів виконання замовлень та політики виконання замовлень з метою виявлення та, за необхідності, виправлення будь-яких недоліків. Такий постачальник повинен регулярно оцінювати, чи забезпечують майданчики/місця торгівлі, передбачені політикою виконання замовлень, найкращий можливий результат для клієнта та чи існує необхідність внесення змін до механізму виконання, враховуючи, зокрема, інформацію, що оприлюднюється відповідно до частини другої цієї статті. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен повідомляти своїх поточних клієнтів про будь-які істотні зміни в механізмах виконання замовлень або політиці виконання замовлень.

Стаття 85. Розміщення віртуальних активів

1. Перед укладенням договору з оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів або будь-якою третьою особою, що діє від їхнього імені, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги розміщення віртуальних активів, повідомляє відповідній особі інформацію про:

- 1) тип розміщення, зокрема чи гарантується мінімальний розмір купівлі;
- 2) розмір комісійних платежів, пов'язаних із наданням послуги щодо запропонованої операції;
- 3) строки, процес і ціну виконання запропонованої операції;
- 4) цільових покупців.

Перед розміщенням відповідного віртуального активу постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги розміщення віртуальних активів, повинен отримати згоду емітента або будь-якої третьої особи, яка діє від його імені, щодо інформації, передбаченої пунктами 1 - 4 частини першої цієї статті.

Регулятор з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом, має право визначити додаткові вимоги до інформації, передбаченої цією частиною та порядку її повідомлення.

2. Правила щодо конфлікту інтересів, передбачені статтею 76 цього Закону, повинні передбачати чіткі та достатні процедури для запобігання, моніторингу, управління та потенційного розкриття будь-яких конфліктів інтересів, що виникають у зв'язку з:

- 1) розміщенням віртуальних активів серед власних клієнтів постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 2) завищеним або заниженим розрахунком запропонованої ціни розміщення віртуальних активів;
- 3) сплатою або наданням заохочень, в тому числі у негрошовій формі, оферентом постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Стаття 86. Отримання і передача замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, повинен затвердити та запровадити процедури та заходи, які забезпечують швидку та належну передачу замовлень клієнта для виконання на торговельному майданчику для віртуальних активів або до іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, не повинен отримувати жодної винагороди, знижки чи негрошової вигоди за спрямування замовлень, отриманих від клієнтів, до конкретного

торговельного майданчика для віртуальних активів або до конкретного постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

3. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів, заборонено неналежним чином використовувати інформацію про замовлення клієнтів, що очікують на виконання. Такий постачальник повинен вживати всіх розумних заходів для запобігання неналежного використання такої інформації будь-якими його працівниками.

Стаття 87. Надання консультацій щодо віртуальних активів та діяльність з управління портфелем віртуальних активів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен оцінювати придатність послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або віртуальних активів для клієнта (потенційного клієнта), враховуючи його знання, досвід інвестування у віртуальні активи, інвестиційні цілі, включаючи рівень допустимого ризику, а також фінансовий стан, включаючи здатність нести збитки.

2. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів, зобов'язаний заздалегідь перед наданням консультації щодо віртуальних активів повідомити потенційному клієнту про таке:

1) чи базується консультація щодо віртуальних активів, що надається, на незалежній позиції постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

2) чи базується консультація на широкому чи більш обмеженому аналізі різних віртуальних активів, зокрема чи аналіз обмежений віртуальними активами, які випускаються або пропонуються особою, з якою постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має тісні зв'язки або будь-які інші юридичні (у тому числі договірні) чи економічні відносини, які є настільки тісними, що це негативно впливає на здатність формування незалежної позиції для цілей консультації.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також надає потенційним клієнтам інформацію про всі витрати та пов'язані платежі, включаючи вартість консультації, вартість віртуальних активів, що рекомендуються або пропонуються клієнту, та можливий спосіб оплати за такі віртуальні активи, включаючи будь-які платежі на користь третіх осіб.

У разі повідомлення клієнта про те, що консультація базується на незалежній позиції, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язаний:

3) оцінити достатньо широкий перелік віртуальних активів, доступних на ринку, який повинен бути достатньо різноманітним для належного досягнення інвестиційних цілей клієнта та не повинен обмежуватися віртуальними активами, що були емітовані або надаються самим постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або особою, з якою такий постачальник, має тісні зв'язки або будь-які інші юридичні (у тому числі договірні) чи економічні відносини, які є настільки тісними, що це негативно впливає на здатність формування незалежної позиції для цілей консультації;

4) не приймати та не утримувати платежів, комісій, будь-яких грошових або негрошових вигод, що сплачуються або надаються будь-якою третьою особою або особою, що діє від імені третьої особи, у зв'язку з наданням послуги клієнтам.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має право отримувати незначні негрошові вигоди, які можуть підвищити якість послуги, що надається клієнту, якщо такі вигоди, враховуючи їхній розмір та характер, не можуть бути розцінені як такі, що впливають на дотримання обов'язку такого постачальника діяти в найкращих інтересах клієнта. Інформація про такі незначні негрошові вигоди повинна чітко розкриватися постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, не повинен приймати та утримувати платежів, комісій, будь-яких грошових чи негрошових вигод, що сплачуються або надаються емітентом, оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, будь-якою третьою особою або особою, що діє від імені третьої особи, у зв'язку з наданням послуги своїм клієнтам.

У разі повідомлення клієнта про те, що консультація не базується на незалежній позиції, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, може отримувати винагороду за умови, що платіж або вигода:

5) спрямована на підвищення якості відповідної послуги, що надається клієнту; та

6) не впливає на виконання обов'язку постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах своїх клієнтів.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен перед наданням відповідної послуги чітко розкрити клієнту у повний, точний та зрозумілий для клієнта спосіб інформацію про наявність, характер та розмір платежу або вигоди, передбачених у абзаці дев'ятому цієї частини, або метод розрахунку відповідного розміру, якщо розмір не може бути встановлений.

3. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів, повинен забезпечити, щоби фізичні особи, які від імені такого постачальника надають консультації або інформацію щодо віртуальних активів або послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, мали необхідні знання та компетенцію.

4. Для проведення оцінювання, передбаченого частиною першою цієї статті, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, зобов'язаний отримати від клієнта (потенційного клієнта) інформацію стосовно знань та досвіду в інвестуванні, зокрема у віртуальні активи, його інвестиційних цілей, включаючи рівень допустимого ризику, його фінансового стану, зокрема здатності нести збитки, та його базового розуміння ризиків, пов'язаних з придбанням віртуальних активів, необхідну постачальнику для надання такому клієнту (потенційному клієнту) рекомендації щодо того, чи віртуальні активи є придатними для такого клієнта, зокрема з урахуванням його рівня допустимого ризику та здатності нести збитки.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен попередити клієнтів (потенційних клієнтів) про те, що:

- 1) вартість віртуальних активів може коливатися у зв'язку з їхньою природою;
- 2) віртуальні активи можуть бути призвести до збитків у повному або частковому обсязі;
- 3) віртуальні активи можуть не бути ліквідними;
- 4) чітке застереження про ризик, що до віртуального активу не застосовуються положення про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен встановлювати, підтримувати та впроваджувати політики та процедури для збору та оцінки всієї інформації, необхідної для проведення оцінювання щодо кожного клієнта. Такий постачальник вживає розумних заходів, щоби переконатися в надійності зібраної інформації про його клієнтів (потенційних клієнтів).

6. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, не має права рекомендувати віртуальні активи чи послугу, пов'язану з оборотом віртуальних активів, або розпочинати надання послуги з управління портфелем віртуальних активів, якщо клієнт (потенційний клієнт) не надав інформації, передбаченої частиною четвертою цієї статті, або якщо такий постачальник вважає, що відповідний

віртуальний актив чи послуга, пов'язана з оборотом віртуальних активів, не є придатними для клієнта (потенційного клієнта).

7. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів або здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен регулярно, щонайменше раз на два роки після здійснення початкового оцінювання відповідно до частини першої цієї статті, переглядати оцінювання придатності щодо кожного клієнта.

8. За результатами оцінювання відповідно до частини першої цієї статті або перегляду такого оцінювання відповідно до частини сьомої цієї статті постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає консультації щодо віртуальних активів, повинен надати своєму клієнту звіт про придатність із зазначенням інформації про надану консультацію та пояснення, яким чином така консультація відповідає побажанням, цілям та іншим характеристикам клієнта. Такий звіт формується та надається клієнтам в електронній формі та повинен інформацію щонайменше про:

1) оновлену інформацію про оцінку придатності відповідно до частини першої цієї статті;

2) основний зміст наданої консультації.

Звіт повинен чітко відображати, що консультація базується на знаннях клієнта, його досвіді інвестування у віртуальні активи, його інвестиційних цілях, включаючи рівень допустимого ризику, та його фінансовому стані, включаючи його здатність нести збитки.

9. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює діяльність з управління портфелем віртуальних активів, повинен надавати клієнту регулярні звіти в електронному вигляді про діяльність з управління портфелем, що здійснюється від імені такого клієнта. Регулярні звіти повинні містити справедливий та збалансований огляд здійсненої діяльності та ефективності портфеля протягом звітного періоду, оновлене пояснення, яким чином здійснена діяльність відповідає побажанням, цілям та іншим характеристикам клієнта, а також оновлену інформацію про оцінювання придатності відповідно до частини першої цієї статті або її перегляд відповідно до частини сьомої цієї статті.

Такий регулярний звіт надається кожні три місяці, крім як якщо клієнт має доступ до онлайн-системи, яка містить актуальну інформацію про вартість портфеля віртуальних активів клієнта та оновлену інформацію про оцінювання придатності відповідно до частини першої цієї статті, та за умови, що постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, має докази того, що клієнт ознайомлювався із відповідною інформацією принаймні один раз протягом відповідного кварталу.

10. Регулятор встановлює порядок визначення віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які є придатними для

клієнтів (потенційних клієнтів), перелік інформації відповідно до частини четвертої цієї статті, критерії для оцінки відповідності знань та компетенції фізичних осіб відповідно до частини третьої цієї статті, а також вимоги до форми та змісту регулярних звітів відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

Стаття 88. Надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів

1. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів, повинен укласти зі своїми клієнтами договори в письмовій формі, які повинні чітко визначати обов'язки та відповідальність сторін, а також визначати щонайменше:

- 1) ідентифікаційні дані сторін договору;
- 2) умови надання послуг з переказу віртуальних активів та опис цих послуг;
- 3) опис систем безпеки, що використовуються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів,
- 4) платежі, які справляються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;
- 5) право, що застосовується до договору.

Положення пункту 5 цієї частини не застосовуються до обов'язків постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що надає послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів, як суб'єкта первинного фінансового моніторингу, визначених законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

2. Регулятор за погодженням із Національним банком України розробляє керівні принципи щодо процедур та політик постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, стосовно послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів, зокрема щодо прав клієнтів.

Регулятор з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом, у разі виявлення практики надання послуг, що порушує права клієнтів, має право встановлювати додаткові вимоги до інформаційного забезпечення клієнтів про такі послуги, а також додаткові вимоги до договорів про надання послуги з переказу віртуальних активів від імені клієнтів.

Глава 4. НАБУТТЯ ІСТОТНОЇ УЧАСТІ В ПОСТАЧАЛЬНИКАХ ПОСЛУГ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБОРОТОМ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 89. Погодження набуття істотної участі в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Будь-яка фізична або юридична особа або особи, що діють спільно, які мають намір прямо чи опосередковано набути істотну участь у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або збільшити свою істотну участь, в результаті чого вони будуть володіти або контролювати 10, 25, 50 або 75 і більше відсотків статутного (складеного) капіталу такого постачальника чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або такий постачальник стане їхньою дочірньою компанією, зобов'язана письмово повідомити про це Регулятора із зазначенням розміру планованої участі та іншої інформації, що вимагається нормативно-правовими актами Регулятора.

2. Будь-яка фізична або юридична особа, яка має намір прямо чи опосередковано передати істотну участь у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зобов'язана попередньо письмово повідомити Регулятора про такий намір із зазначенням розміру такої участі. Така особа також зобов'язана повідомити Регулятора, якщо вона має намір зменшити істотну участь настільки, що її частка у статутному (складеному) капіталі чи прав голосу придбаних акцій (часток) в органах постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, виявиться нижчою за 10, 25, 50 або 75 відсотків або такий постачальник перестане бути їхньою дочірньою компанією.

3. Порядок розгляду заяви із повідомленням, зазначеним у частині першій або другій цієї статті та порядок надання згоди на набуття (передання) істотної участі в постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини, визначається Регулятором з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом.

Порядок надання згоди на набуття (передання) істотної участі у постачальнику послуг з обміну віртуальних активів на валютні цінності встановлюється Національним банком України.

4. Регулятор зобов'язаний невідкладно але не пізніше ніж двох робочих днів після отримання повідомлення, що подається відповідно до частини першої цієї статті, письмово повідомити особу, яка має намір набути або збільшити участь, про отримання повного переліку документів із зазначенням дати закінчення розгляду документів або про залишення документів без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Регулятор залишає заяву із повідомленням, зазначеним у частині першій або другій цієї статті, без розгляду, у разі якщо заявник подав неповний пакет документів, необхідних для погодження набуття або збільшення істотної участі або така заява подана з порушенням вимог, передбачених законодавством.

Повідомлення про залишення документів без розгляду має містити перелік документів, не поданих особою, яка має намір набути або збільшити участь, до Регулятора.

5. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані подати Регулятору заяву про отримання погодження наміру набути або збільшити участь (далі — заява про намір) разом із повним переліком документів (у тому числі документів, що містять інформацію з обмеженим доступом), визначеним нормативно-правовими актами Регулятора.

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, які подали будь-яку інформацію, передбачену цією статтею, Національному банку України або Регулятору на виконання вимог цього або іншого закону, мають право не подавати інформацію повторно, зазначивши дату подачі такої інформації та ідентифікаційні дані супровідного документа, за умови надання заяви, що раніше подана інформація є актуальною станом на дату подачі заяви про намір.

Регулятор та Національний банк України зобов'язані у визначеному ними порядку здійснювати обмін інформацією, копіями документів та результатами проведення оцінки ділової репутації щодо осіб, державне регулювання діяльності яких вони здійснюють.

6. Регулятор розглядає заяву про намір та додані до неї документи протягом 60 робочих днів з дня направлення повідомлення про отримання повного переліку документів, передбаченого частиною четвертою цієї статті.

7. Під час розгляду заяви про намір та доданих до неї документів Регулятор може вимагати в заявників надання будь-якої додаткової інформації, необхідної для завершення розгляду. Такий запит може бути направлений до завершення розгляду, але не пізніше ніж на 50 робочий день з дня направлення передбаченого частиною третьою цієї статті повідомлення про отримання повного переліку документів. Відповідний запит надається заявнику у письмовій формі та повинен чітко визначати, яку саме додаткову інформацію повинен надати заявник.

Строк розгляду заяви про намір та доданих до неї документів зупиняється до моменту надання заявником додаткової інформації, але не більше ніж на 20 робочих днів. Подальші запити про надання додаткової інформації чи про уточнення наданої інформації не зупиняють перебігу строку розгляду заяви про намір.

Регулятор може продовжити зупинку строку розгляду заяви про намір до 30 робочих днів, якщо заявник є іноземною юридичною особою, створеною за законодавством іншої держави.

8. У разі якщо Регулятор за результатами розгляду заяви про намір та доданих до неї документів прийняв рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, він повідомляє про це заявника протягом двох робочих днів, але до спливу строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті). Таке повідомлення повинно містити обґрунтування прийнятого рішення.

9. У разі якщо Регулятор у строк, визначений частиною п'ятою цієї статті (з урахуванням його можливого продовження відповідно до частини сьомої цієї статті), не прийняв рішення про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь, такий намір вважається погодженим.

10. Регулятор може встановити максимальний строк для здійснення набуття чи збільшення істотної участі, а також подовжити такий максимальний строк у разі обґрунтованої необхідності.

11. Порядок погодження набуття істотної участі в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Регулятором.

12. Інформація про погодження Регулятором наміру набути або збільшити участь або про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь оприлюднюється у порядку, встановленому Регулятором.

Розділ VII. ПРОТИДІЯ ЗЛОВЖИВАННЯМ НА РИНКАХ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 90. Застосування вимог щодо протидії зловживанням на ринках віртуальних активів

1. Дія цього Розділу поширюється на:

1) дії будь-якої особи стосовно віртуальних активів, допущених до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, оператором якого є постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або стосовно віртуальних активів, щодо яких була подана заявка про допуск до торгів;

2) будь-яку операцію, замовлення або діяльність, що стосується віртуальних активів, передбачених пунктом 1 цієї частини, незалежно від того, чи такі операція, діяльність чи замовлення відбуваються на торговельному майданчику;

3) дії або бездіяльність стосовно віртуальних активів, передбачених пунктом 1 цієї частини, в Україні та за її межами.

Стаття 91. Інсайдерська інформація

1. Для цілей цього Закону інсайдерська інформація включає такі види інформації:

1) неоприлюднену інформацію точного характеру, що прямо чи опосередковано стосується одного або кількох емітентів, оферентів або осіб, які подають заявку на допуск до торгів, чи одного або кількох віртуальних активів, яка у разі оприлюднення імовірно могла би мати значний вплив на ціни таких віртуальних активів або на ціну пов'язаних віртуальних активів.

2) для осіб, що виконують замовлення щодо віртуальних активів від імені клієнтів, інсайдерською інформацією також є інформація точного характеру, отримана від клієнтів щодо їхніх замовлень щодо віртуальних

активів, які очікують на виконання, якщо така інформація відповідає критеріям, передбаченим пунктом 1 цієї частини.

2. Для цілей частини першої цієї статті інформацією точного характеру є інформація про низку обставин, які існують або настання яких можна об'єктивно очікувати, або про подію, що сталася або настання якої можна об'єктивно очікувати, якщо така інформація є достатньо конкретною, щоби можна було зробити висновок про імовірний вплив таких обставин або події на ціни віртуальних активів. Якщо існує тривалий процес, який спрямований на настання або призводить до настання певних обставин чи події, такі майбутні обставини чи подія, а також проміжні етапи такого тривалого процесу, які спрямовані на настання або призводять до настання таких майбутніх обставин чи події, можуть вважатися точною інформацією.

3. Проміжний етап тривалого процесу вважається інсайдерською інформацією, якщо він сам по собі відповідає критеріям інсайдерської інформації, передбаченим цієї статтею.

4. Для цілей частини першої цієї статті інформацією, яка у разі оприлюднення імовірно могла би мати значний вплив на ціни віртуальних активів, є інформація, яку розсудливий власник віртуальних активів імовірно врахував би при прийнятті рішення.

5. Інформація щодо оцінки вартості віртуальних активів та/або фінансово-господарського стану емітента, оферента або особи, яка подає заявку на допуск до торгів, якщо вона отримана виключно на основі оприлюдненої інформації або інформації з інших публічних джерел, не заборонених законодавством, не є інсайдерською інформацією.

Інформація не вважається інсайдерською з моменту її оприлюднення відповідно до закону.

Стаття 92. Оприлюднення інсайдерської інформації

1. Емітенти, оференти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, зобов'язані невідкладно оприлюднити інсайдерську інформацію, яка прямо їх стосується, у спосіб, що забезпечує швидкий доступ та повну, правильну та своєчасну оцінку цієї інформації громадськістю.

Емітентам, оферентам та особам, які подають заявку на допуск до торгів, забороняється поєднувати оприлюднення інсайдерської інформації з маркетингом своєї діяльності.

Емітенти, оференти та особи, які подають заявку на допуск до торгів, повинні оприлюднювати та зберігати на помітному місці на своєму веб- сайті всю інсайдерську інформацію, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню, протягом щонайменше п'яти років.

2. Емітенти, оференти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, можуть під свою відповідальність відкласти оприлюднення інсайдерської інформації за наявності всіх таких умов:

1) негайне оприлюднення імовірно може завдати шкоди законним інтересам емітентів, оферентів або осіб, які подають заявку на допуск до торгів;

2) відкладення оприлюднення інсайдерської інформації імовірно не призведе до введення громадськості в оману;

3) емітенти, оференти або особи, які подають заявку на допуск до торгів, можуть забезпечити конфіденційність такої інформації.

3. Якщо емітент, оферент або особа, яка подає заявку на допуск до торгів, відкладає оприлюднення інсайдерської інформації відповідно до частини другої цієї статті, така особа повинна повідомити Регулятора про відкладення оприлюднення інсайдерської інформації та надати письмові пояснення щодо наявності умов, передбачених частиною другою цієї статті, негайно після оприлюднення інсайдерської інформації.

4. Порядок оприлюднення інсайдерської інформації та порядок відкладення оприлюднення інсайдерської інформації затверджуються нормативно-правовими актами Регулятора.

Стаття 93. Заборона інсайдерської торгівлі

1. Інсайдерською торгівлею є використання особою інсайдерської інформації від свого імені або від імені іншої особи при прямому чи опосередкованому вчиненні правочинів щодо віртуальних активів, яких стосується така інсайдерська інформація. Інсайдерською торгівлею також визнається використання особою інсайдерської інформації шляхом скасування або зміни замовлення щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, якщо замовлення було розміщене до моменту отримання такої інформації відповідною особою.

Використання інсайдерської інформації включає в себе також подання, зміну або відкликання замовлення особою від свого імені або від імені іншої особи.

2. Забороняється участь або спроба участі в інсайдерській торгівлі чи використання інсайдерської інформації про віртуальні активи при прямому чи опосередкованому вчиненні правочинів щодо віртуальних активів від свого імені або від імені іншої особи, а також надання рекомендацій будь-якій іншій особі взяти участь в інсайдерській торгівлі чи заохочення іншої особи до участі в інсайдерській торгівлі.

3. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією щодо віртуальних активів, забороняється:

1) рекомендувати будь-якій іншій особі на основі такої інсайдерської інформації вчинити правочин щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, або заохочувати іншу особу до вчинення такого правочину;

2) рекомендувати будь-якій іншій особі на основі такої інсайдерської інформації скасувати або змінити замовлення щодо віртуальних активів, яких стосується інсайдерська інформація, або заохочувати іншу особу до таких скасування або зміни.

4. Використання рекомендацій або заохочень, передбачених частиною третьою цієї статті, є інсайдерською торгівлею, якщо особа, яка використовує рекомендацію або заохочення, знає або повинна знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

5. Ця стаття поширюється, зокрема, на будь-яку особу, яка володіє інсайдерською інформацією у результаті:

1) виконання управлінських функцій в емітенті, оференті чи особі, яка подає заявку на допуск до торгів;

2) володіння часткою статутного капіталу емітента, оферента чи особи, яка подає заявку на допуск до торгів;

3) виконання посадових або професійних обов'язків чи у зв'язку зі своєю роллю у функціонуванні технології розподіленого реєстру чи подібної технології;

4) здійснення протиправної діяльності.

Ця стаття також поширюється на будь-яку особу, яка володіє інсайдерською інформацією внаслідок будь-яких інших обставин, якщо така особа знає або повинна знати, що відповідна інформація є інсайдерською інформацією.

У випадку юридичних осіб ця стаття також поширюється на фізичних осіб, які беруть участь у прийнятті рішення щодо придбання, продажу віртуальних активів, скасування або внесення змін до замовлення щодо віртуальних активів від імені відповідної юридичної особи.

Стаття 94. Заборона незаконного розкриття інсайдерської інформації

1. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією, забороняється незаконно розкривати інсайдерську інформацію будь-якій іншій особі, крім як якщо така інформація розкривається в межах звичайного виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законодавством.

2. Подальше розголошення рекомендацій або заохочень, передбачених частиною третьої статті 93 цього Закону, є незаконним розкриттям інсайдерської інформації, якщо особа, яка розголошує рекомендацію або заохочення, знає або повинна знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

Стаття 95. Заборона маніпулювань на ринку віртуальних активів

1. Забороняється здійснювати маніпулювання або спроби маніпулювання на ринку віртуальних активів. Маніпулюванням на ринку віртуальних активів є:

1) здійснення операції, розміщення замовлення щодо віртуальних активів або участь у будь-якій іншій діяльності, пов'язаній з віртуальними активами (крім як якщо відповідна операція, замовлення або поведінка мали законну мету), яка:

а) призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу; або

б) призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні;

2) здійснення операції, розміщення замовлень щодо віртуальних активів або участь у будь-якій іншій діяльності, яка впливає або ймовірно може вплинути на ціну одного чи кількох віртуальних активів, із використанням фіктивних схем або будь-якої іншої форми обману, махінації чи інших неправомірних дій;

3) поширення через медіа, у тому числі інтернет, або будь-яким іншим способом інформації, яка призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу чи призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні, включаючи поширення чуток, якщо у разі коли особа, яка була залучена до поширення такої інформації, знала або повинна була знати про те, що така інформація була недостовірною або такою, що могла ввести в оману;

2. Маніпулюванням на ринку віртуальних активів є, зокрема, такі дії:

1) досягнення домінуючого становища над пропозицією віртуального активу чи попитом на нього, що призводить чи ймовірно може призвести до прямого чи опосередкованого встановлення певної ціни купівлі чи продажу віртуальних активів або створює чи ймовірно може створити інші несправедливі умови торгів;

2) розміщення замовлень на віртуальні активи на торговельному майданчику, включаючи будь-яке скасування або зміну таких замовлень, за допомогою будь-яких доступних засобів торгівлі, що призводить до одного з наслідків, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, шляхом:

а) порушення або затримки функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів або здійснення будь-якої іншої діяльності, яка ймовірно може призвести до цього;

б) ускладнення ідентифікації іншими особами справжніх замовлень на торговельному майданчику для віртуальних активів або здійснення будь-якої

діяльності, яка ймовірно може призвести до цього, в тому числі шляхом розміщення замовлень, що призводять до порушення нормального функціонування торговельного майданчика для віртуальних активів;

в) поширення інформації, що не відповідає дійсності або вводить в оману, щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу, у тому числі шляхом розміщення замовлень для створення чи посилення тренду, або здійснення будь-якої діяльності, яка ймовірно може призвести до цього;

3) використання будь-якого нерегулярного чи постійного доступу до медіа, у тому числі електронних медіа, для висловлення точки зору про віртуальний актив, щодо якого попередньо була відкрита позиція, та подальшого отримання вигоди від впливу висловлених точок зору на ціну такого віртуального активу без одночасного публічного розкриття конфлікту інтересів належним та ефективним способом.

3. Регулятор визначає:

1) орієнтовний невичерпний перелік показників, пов'язаних із вчиненням дій із застосуванням обману, махінації чи інших неправомірних дій;

2) орієнтовний невичерпний перелік показників, пов'язаних із діяльністю, що призводить або ймовірно може призвести до виникнення хибного або такого, що вводить в оману, уявлення щодо пропозиції, попиту або ціни віртуального активу чи призводить або ймовірно може призвести до встановлення ціни на один або декілька віртуальних активів на аномальному або штучному рівні;

3) прийнятні ринкові практики, які не є маніпулюванням на ринках віртуальних активів.

Особливості показників та прийнятних ринкових практик, передбачених пунктами 1 – 3 цієї частини, щодо токенів електронних грошей розробляються та оприлюднюються Регулятором за погодженням з Національним банком України.

Стаття 96. Виявлення та запобігання зловживанням на ринку віртуальних активів

1. Будь-яка особа, яка на професійній основі організовує або виконує операції щодо віртуальних активів, повинна забезпечити наявність та функціонування ефективних систем, процедур і заходів для здійснення моніторингу та виявлення зловживань на ринку. Така особа повинна негайно повідомити Регулятора про будь-яку обґрунтовану підозру щодо замовлень та операцій щодо віртуальних активів, включаючи будь-які їх скасування або зміну, а також щодо інших аспектів функціонування технології розподіленого реєстру, зокрема механізму консенсусу, про те, що можуть існувати обставини, які вказують на те, що відбулося, відбувається або ймовірно відбудеться зловживання на ринку.

2. Порядок виявлення та запобігання зловживанням, а також вимоги до систем, процедур і заходів для здійснення моніторингу та виявлення зловживань щодо віртуальних активів, які належать до сфери регулювання цього Закону (крім токенів електронних грошей) встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора, а щодо токенів електронних грошей – нормативно-правовими актами Регулятора за погодженням з Національним банком України.

Розділ VIII. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД НА РИНКУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Глава 1. ПОВНОВАЖЕННЯ РЕГУЛЯТОРА ТА НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Стаття 97. Регулятори, їх співпраця та координація діяльності

1. Державне регулювання та нагляд на ринку віртуальних активів здійснюються:

1) Регулятором – щодо емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділів III та IV цього Закону, авторизації та нагляду за здійсненням діяльності емітентами токенів з прив'язкою до активів та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протидії зловживанням щодо також токенів з прив'язкою до активів та віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

2) Національним банком України – щодо емісії, публічної пропозиції та допуску до торгів віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу V цього Закону, а у випадках, передбачених цим Законом, віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу IV, авторизації та нагляду за здійсненням діяльності емітентами токенів електронних грошей, протидії зловживанням щодо токенів електронних грошей.

Якщо емітент токенів з прив'язкою до активів чи емітент віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, здійснює емісію токенів електронних грошей, нагляд за емісією таких токенів електронних грошей здійснює Національний банк України.

Якщо емітент токенів електронних грошей надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, або здійснює емісію токенів з прив'язкою до активів чи інших віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, нагляд за наданням таких послуг та емісією таких інших токенів з прив'язкою до активів чи інших віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, здійснює Регулятор.

2. Національний банк України своїми нормативно-правовими актами визначає:

1) вимоги до операцій з купівлі-продажу віртуальних активів за грошові кошти під час надання послуги з обміну віртуальних активів на валютні цінності з урахуванням запроваджених заходів захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції";

2) переліки валютних цінностей, які можуть включатися до складу резерву активів, що є забезпеченням токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей, емітованих в Україні;

3) орієнтовний невичерпний перелік показників, параметрів, критеріїв та інших вимог до віртуальних активів та діяльності на ринках віртуальних активів з метою забезпечення стабільної роботи платіжних систем, трансмісії монетарної політики та монетарного суверенітету.

3. Регулятор та Національний банк України забезпечують співпрацю між собою відповідно до цього Закону, у тому числі:

1) своєчасно повідомляють один одного про спостереження та висновки, а також обмінюються інформацією щодо здійснення державного регулювання та нагляду, які є необхідними для виконання покладених на них повноважень;

2) мають право на отримання інформації, необхідної для здійснення повноважень, передбачених законом, з баз даних один одного, які ведуться з метою державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

3) співпрацюють між собою щодо забезпечення захисту прав клієнтів та власників віртуальних активів, у тому числі обмінюються інформацією щодо скарг клієнтів та власників віртуальних активів, правопорушень на ринку віртуальних активів, осіб, притягнутих до відповідальності;

4. Організаційні та процедурні питання взаємодії Регулятора та Національного банку України визначаються порядками інформаційної взаємодії, встановленими Регулятором та Національним банком України.

5. У процесі здійснення інформаційної взаємодії Регулятор та Національний банк України забезпечують захист та конфіденційність отриманої інформації з урахуванням вимог законів та міжнародних договорів України.

Стаття 98. Мова документів, що створюються, оприлюднюються та/або подаються юридичними особами, створеними за законодавством іноземної держави, та фізичними особами – іноземцями

1. Документи, що у порядку, передбаченому цим Законом, створюються, оприлюднюються та/або подаються до Регулятора та Національного банку України юридичними особами, створеними за законодавством іноземної держави, та фізичними особами - іноземцями, складаються англійською мовою та/або державною мовою України.

У разі оформлення білої книги віртуальних активів англійською мовою анотація перекладається на державну мову України.

2. На документах, створених іноземною особою, іншою, ніж зазначена в частині першій цієї статті, що оприлюднюються та/або подаються до Регуляторів у порядку, передбаченому цим Законом, компетентним органом держави, в якій документ був створений, повинен бути проставлений апостиль, якщо це передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Якщо проставлення апостилля не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі документи підлягають легалізації органами Міністерства закордонних справ України.

Якщо такі документи створені іншою мовою, ніж зазначена в частині першій цієї статті, вірність перекладу таких документів повинна бути засвідчена у встановленому законодавством порядку.

Для цілей цієї статті термін "іноземна особа" вживається у значенні, наведеному у статті 73 Закону України "Про міжнародне приватне право".

Стаття 99. Повноваження Регулятора та Національного банку України

1. Для забезпечення виконання повноважень, передбачених Розділами III, IV, V, VI та VII цього Закону, Регулятор та Національний банк України мають право:

1) вимагати від будь-якої фізичної або юридичної особи чи від будь-яких інших суб'єктів надання інформації та документів, що можуть мати значення для здійснення державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

2) зупиняти або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зупинити надання послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, не більше ніж на 30 робочих днів підряд, у разі якщо існують обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону було порушено;

3) заборонити надання послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, у разі порушення вимог цього Закону;

4) розкривати або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, розкрити всю істотну інформацію, яка може мати вплив на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, з метою забезпечення захисту інтересів клієнтів, зокрема роздрібних власників, або безперебійної роботи ринку, а також визначати додаткові вимоги до такої інформації;

5) оприлюднити інформацію про факт невиконання постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своїх зобов'язань;

6) зупинити або вимагати від постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зупинити надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, якщо, на думку Регулятора, надання послуги,

пов'язаної з оборотом віртуальних активів, завдасть шкоди інтересам клієнтів, зокрема роздрібних власників;

7) у разі відкликання авторизації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, вимагати від такого постачальника передати права та обов'язки за чинними договорами іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за згодою клієнтів та постачальника послуг, на чю користь здійснюється передача;

8) у разі наявності обґрунтованих підстав вважати, що особа надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, без авторизації, вимагати негайного припинення такої діяльності;

9) вимагати від оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей внести зміни до їхньої білої книги віртуальних активів або нової редакції білої книги віртуальних активів, якщо ці документи не містять інформації, передбаченої статтями 14, 27 або 55 цього Закону;

10) вимагати від оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей, постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, внести зміни до своїх маркетингових повідомлень, якщо такі маркетингові повідомлення не відповідають статтям 14, 36 або 57 цього Закону;

11) вимагати від оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей включати додаткову інформацію до своїх білих книг віртуальних активів, якщо це необхідно для забезпечення фінансової стабільності або захисту інтересів власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

12) зупинити здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів віртуальних активів не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

13) заборонити здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів віртуальних активів, якщо вимоги цього Закону були порушені або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вони будуть порушені;

14) зупиняти або вимагати від оператора торговельного майданчика зупинити торги віртуальними активами, включаючи торги токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

15) заборонити торги віртуальними активами на торговельному майданчику для віртуальних активів, якщо вимоги цього Закону були порушені або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вони будуть порушені;

16) зупиняти або забороняти оформлення та/або оприлюднення маркетингових повідомлень, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

17) вимагати від оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та токенів електронних грошей або постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, припинити або зупинити рекламування таких віртуальних активів не більше ніж на 30 робочих днів підряд, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що вимоги цього Закону були порушені;

18) оприлюднити інформацію про невиконання своїх обов'язків оферентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, емітентом токенів з прив'язкою до активів або токенів електронних грошей;

19) розкривати або вимагати від оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, емітента токенів з прив'язкою до активів або токенів електронних грошей розкрити всю істотну інформацію, яка може вплинути на оцінку віртуальних активів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція або які були допущені до торгів на торговельному майданчику, з метою забезпечення захисту інтересів власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників, або для забезпечення безперебійної роботи ринку;

20) зупинити або вимагати від оператора відповідного торговельного майданчика зупинити торги віртуальними активами на торговельному майданчику, якщо існують обґрунтовані підстави вважати, що фінансово-господарський стан оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або емітента свідчить про те, що торги такими віртуальними активами можуть завдати шкоди інтересам власників віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

21) заборонити емісію та/або вимагати негайного припинення діяльності особи на ринках віртуальних активів без попередження або встановлення строку для припинення такої діяльності, у разі якщо є підстави вважати, що особа здійснює емісію без відповідної авторизації, або особа здійснює публічну пропозицію чи подає заявку на допуск до торгів без оформлення білої книги віртуальних активів та повідомлення про неї в порядку, передбаченому статтею 16 цього Закону, а також у разі якщо така емісія може призвести до порушення прав власників віртуальних активів чи клієнтів або інших зловживань на ринках віртуальних активів та/або становить загрозу цілісності ринків віртуальних активів;

22) вживати заходів для забезпечення дотримання вимог цього Закону оферентами, особами, які подають заявки на допуск до торгів, емітентами токенів з прив'язкою до активів або токенів електронних грошей та постачальниками послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема вимагати припинення будь-якої практики або поведінки, що порушують вимоги цього Закону;

23) проводити виїзні інспекції або розслідування та отримувати доступ до приміщень, крім житла чи іншого володіння фізичної особи, для отримання доступу до документів та іншої інформації у будь-якій формі;

24) вимагати виключення фізичної особи зі складу органу управління емітента віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, емітента токенів з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

25) вимагати від будь-якої особи вжити заходів для зменшення розміру її позиції у віртуальних активах або прийнятих нею ризиків у зв'язку з віртуальними активами;

26) за відсутності інших ефективних засобів для припинення порушення цього Закону та з метою уникнення ризику завдання серйозної шкоди інтересам клієнтів або власників віртуальних активів:

а) вимагати видалення змісту або обмеження доступу до онлайн-інтерфейсу чи вимагати розміщення чіткого попередження про наявність порушення для клієнтів та власників віртуальних активів під час доступу до онлайн-інтерфейсу;

б) вимагати видалення, блокування або обмеження доступу до онлайн-інтерфейсу постачальником послуг хостингу; або

в) вимагати від реєстрів та реєстраторів доменних імен видалення повністю визначеного доменного імені та реєстрації такого доменного імені на ім'я Регулятора, у тому числі шляхом звернення до третіх осіб або іншого державного органу з метою здійснення таких заходів;

27) вимагати від емітента токенів з прив'язкою до активів або токенів електронних грошей ввести мінімальний номінал або обмежити обсяг емісії таких токенів відповідно частини третьої статті 31 цього Закону;

28) здійснювати інші заходи, спрямовані на захист прав клієнтів, відповідно до законодавства.

2. Повноваження щодо нагляду за діяльністю емітентів, оферентів, осіб, які подають заявку на допуск до торгів, та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, не впливають на здійснення повноважень щодо нагляду за такими особами відповідно до Закону України "Про платіжні послуги" та здійсненням пруденційного нагляду за банками.

3. Для забезпечення виконання повноважень, передбачених Розділом VII цього Закону, Регулятор та Національний банк України додатково до повноважень, передбачених частиною першою цієї статті, мають право:

1) запитувати інформацію від будь-якої особи, включаючи осіб, які залучені до надання послуги передачі замовлень на віртуальні активи або здійснення відповідних операцій, а також їх клієнтів, а також, за потреби, викликати та проводити інтерв'ю з будь-якою особою з метою отримання інформації;

2) звертатися до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства України про віртуальні активи, надсилати до правоохоронних органів матеріали стосовно фактів правопорушень, за які передбачено кримінальну відповідальність;

3) вимагати надання тимчасового доступу до записів трафіку, що зберігаються оператором електронних комунікацій, якщо є обґрунтована підозра вважати, що вимоги цього Закону було порушено та такі речі і документи можуть мати значення для розслідування порушення вимог статей 92, 93, 94, 95 цього Закону;

4) вимагати замороження активів та/або накладення арешту на майно та/або грошові кошти;

5) накладати тимчасову заборону на здійснення професійної діяльності на ринку віртуальних активів;

6) вживати всіх необхідних заходів для забезпечення повідомлення громадськості достовірної інформації, зокрема шляхом виправлення недостовірної чи такої, що вводить в оману, оприлюдненої інформації, включаючи зобов'язання емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або іншої особи, яка опублікувала або поширила недостовірну або таку, що вводить в оману, інформацію, опублікувати заяву про виправлення такої інформації.

3. Повноваження, передбачені пунктами 3 і 4 частини другої цієї статті, здійснюються виключно за наявності відповідного судового рішення.

4. Під час здійснення повноважень, передбачених цією статтею, Регулятор має право застосовувати професійне судження.

5. Особа, яка надає інформацію до Регулятора та/або до Національного банку України відповідно до цього Закону, не вважається такою, що порушує будь-які обмеження щодо розкриття інформації, встановлені договором або будь-яким нормативно-правовим актом, та не може бути притягнута до відповідальності за надання такої інформації.

Стаття 100. Взаємодія з іншими органами державної влади

1. Регулятор та Національний банк України взаємодіють з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами відповідно до законодавства.

У разі виявлення ознак порушення законодавства, притягнення до відповідальності за яке належить до компетенції іншого державного органу, органу місцевого самоврядування або правоохоронного органу, Регулятор або Національний банк України повідомляє відповідний державний орган про виявлені ознаки порушення законодавства. Такий державний орган інформує Регулятора або Національний банк України на його запит про результат розгляду повідомлення, отриманого від нього.

2. Обмін інформацією, необхідною для виконання повноважень, передбачених цим Законом, здійснюється з урахуванням вимог, встановлених законодавством, між Регулятором, Національним банком України, іншими державними органами та правоохоронними органами шляхом інформаційної взаємодії на підставі меморандуму, договору про обмін інформацією або іншого документа, затвердженого Регулятором, Національним банком України та відповідним органом.

3. Регулятор та Національний банк України з питань, віднесених до його компетенції, з урахуванням обмежень, встановлених законом, надає на запити інших державних органів, органів місцевого самоврядування або правоохоронних органів документи, в тому числі, статистичну та іншу інформацію, необхідні для виконання такими органами їхніх повноважень.

З урахуванням обмежень, встановлених законом, інші державні органи, органи місцевого самоврядування та правоохоронні органи відповідно до компетенції та повноважень, визначених законом, на запит Регулятора або Національний банк України надають документи, у тому числі, податкову звітність, статистичну та/або іншу інформацію щодо питань, віднесених до компетенції Регулятора або Національного банку України.

4. Регулятор та Національний банк України мають право надавати інформацію, що становить охоронювану законом таємницю, суду для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником яких він є.

5. У разі якщо оферент, особа, яка подає заявку на допуск до торгів, емітент токенів з прив'язкою до активів чи токенів електронних грошей або постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, також здійснює діяльність, що належить до сфери регулювання іншого регулятора або до сфери, державну політику у якій формує інший центральний орган виконавчої влади, Регулятор або Національний банк України під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з такими іншими регуляторами та центральними органами виконавчої влади.

Стаття 101. Професійна таємниця

1. Професійною таємницею на ринках віртуальних активів (далі - професійна таємниця) є інформація про діяльність та/або фінансовий стан або будь-яка інша інформація особистого характеру, що стала відомою:

1) емітенту, оференту, особі, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, у процесі обслуговування клієнта під час провадженні діяльності на ринках віртуальних активів;

2) третім особам під час провадження ними діяльності, пов'язаної з ринками віртуальних активів;

3) третім особам, які надають послуги чи виконують роботи відповідно до договорів, укладених з особами, зазначеними у пунктах 1 і 2 цієї частини;

4) Регулятору або Національному банку України під час здійснення його повноважень, зокрема отримана в порядку обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав;

5) іншим органам державної влади відповідно до їх повноважень. Професійна таємниця є конфіденційною інформацією.

Регулятор та Національний банк України зобов'язані забезпечити збереження такої інформації та не розголошувати її, крім випадків, якщо про можливість розголошення такої інформації зазначено під час обміну інформацією між Регулятором та Національним банком України, або у разі якщо таке розголошення здійснюється на підставі рішення суду або в інших випадках, передбачених законом.

2. Професійною таємницею, зокрема, є інформація та дані:

1) про рахунки клієнтів та власників віртуальних активів;

2) про операції на ринку віртуальних активів, проведені на користь чи за дорученням клієнта, про вчинені клієнтом правочини;

3) про клієнтів та власників віртуальних активів, крім отриманої з публічних джерел;

4) що містяться у системі клірингового обліку;

5) звітні дані емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім тих, що підлягають оприлюдненню відповідно до законодавства;

6) про засоби, що використовуються для захисту інформації;

7) про емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та їхніх клієнтів, отримана органами державної влади від таких осіб;

8) про емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та їхніх клієнтів, операції, що ними здійснюються, отримана Регулятором відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від компетентного органу іноземної держави.

3. Положення цієї статті не поширюються на інформацію, що підлягає оприлюдненню відповідно до вимог закону, з моменту оприлюднення такої інформації.

4. Будь-яка фізична особа, яка працює або працювала за трудовим договором (контрактом) у Регуляторі або Національному банку України, зобов'язана не розголошувати та не використовувати у своїх інтересах або інтересах третіх осіб інформацію, що становить професійну таємницю та стала відома їй під час виконання її обов'язків. Розголошення професійної таємниці дозволяється виключно у випадках, передбачених законом.

5. Регулятор за погодженням з Національним банком України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та розкриття інформації, що становить професійну таємницю.

Стаття 102. Захист персональних даних

1. Обробка персональних даних, отриманих Регулятором під час здійснення його повноважень, здійснюється відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

Стаття 103. Тимчасові заходи впливу

1. Тимчасові заходи впливу здійснюються:

1) Регулятором – щодо віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділів III та IV цього Закону;

2) Національним банком України – щодо віртуальних активів, регулювання яких здійснюється відповідно до Розділу V цього Закону.

2. Регулятор або Національний банк України може тимчасово заборонити або обмежити:

1) маркетинг, розповсюдження або продаж віртуальних активів або віртуальних активів, яким притаманні певні характеристики, визначені Регулятором або Національним банком України;

2) здійснення певного виду діяльності або практики щодо віртуальних активів.

Порядок застосування тимчасових заходів, передбачених цієї частини, встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора або відповідно Національного банку України.

Регулятор або Національний банк України застосовує тимчасові заходи впливу, передбачені частиною другою цієї статті, якщо відповідний захід впливу допоможе уникнути завдання істотної шкоди інтересам клієнтів та власників віртуальних активів або загрози організованому функціонуванню та цілісності ринку віртуальних активів чи стабільності фінансової системи чи її частини в Україні.

3. Під час застосування тимчасових заходів впливу Регулятор та Національний банк України повинні забезпечити, щоби відповідний захід впливу не мав негативного впливу на функціонування ринку віртуальних активів або на власників віртуальних активів чи клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який був би неспівмірним із очікуваним позитивним ефектом відповідного заходу впливу.

4. Регулятор та Національний банк України оприлюднюють на своїх офіційних веб-сайтах повідомлення про будь-яке рішення про застосування заходів впливу, передбачених частиною другою цієї статті.

У повідомленні зазначаються деталі заборони або обмеження та вказується дата набрання чинності рішення про застосування заходу впливу та

докази, на підставі яких було прийнято рішення про застосування заходів впливу. Заборона або обмеження застосовуються виключно до діяльності, що здійснюється після набрання чинності відповідним рішенням Регулятора або відповідно Національного банку України.

5. Регулятор та Національний банк України повинні регулярно, але не рідше одного разу на три місяці, переглядати рішення про застосування заходів впливу, передбачених частиною другою цієї статті. Після принаймні двох послідовних поновлень такого рішення та на основі аналізу впливу таких заходів на споживача Регулятор або відповідно Національний банк України може прийняти рішення про щорічне поновлення заборони або обмеження.

6. Регулятор за погодженням з Національним банком України встановлює порядок та критерії визначення істотної шкоди інтересам клієнтів та власників віртуальних активів або загрози організованому функціонуванню та цілісності ринку віртуальних активів або стабільності фінансової системи чи її частини в Україні.

7. Порядок та строки застосування заходів впливу, передбачених цієї статтею, визначається нормативно-правовими актами Регулятора або Національного банку України з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом.

Стаття 104. Співпраця з органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями

1. Регулятор та Національний банк України укладають за потреби угоди про співробітництво з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями для обміну інформацією та здійснення повноважень, передбачених цим Законом. Ці угоди про співробітництво щонайменше повинні забезпечувати ефективний обмін інформацією з метою забезпечення виконання Регулятором та Національним банком України своїх обов'язків, передбачених цим Законом.

Регулятор та Національний банк України повідомляють один одного про укладення угод про співробітництво з компетентним органом іноземної держави.

2. Регулятор та Національний банк України укладають угоди про співробітництво щодо обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями, виключно у разі якщо на інформацію, що підлягає обміну, поширюються вимоги щодо захисту професійної таємниці, які є не менш суворими, ніж вимоги, передбачені статтею 101 цього Закону.

Обмін інформацією, передбачений цією частиною, проводиться виключно для виконання повноважень, передбачених цим Законом.

3. Регулятор та Національний банк України взаємодіють з податковими органами, а також з органами нагляду іноземних держав та/або їхніми

об'єднаннями з метою здійснення державного регулювання та нагляду, передбаченого цим Законом.

4. Регулятор та Національний банк України мають право в рамках міжнародного співробітництва обмінюватися в установленому законодавством порядку інформацією, отриманою під час виконання ним своїх повноважень, зокрема такою, що становить охоронювану законом таємницю, з компетентними органами іноземних держав та/або їхніми об'єднаннями, судовими, правоохоронними та/або контролюючим органами іноземних держав, а також отримувати таку інформацію від органу регулювання та/або нагляду іноземної держави.

5. Інформація, яка отримана або передана Регулятором або Національним банком України та компетентними органами іноземних держав та/або їх об'єднаннями на підставі відповідного запиту на отримання інформації, використовується відповідно до угоди про співробітництво, в тому числі, для:

- 1) цілей, зазначених у запиті на отримання інформації, у тому числі, забезпечення дотримання вимог законодавства, пов'язаних із таким запитом;
- 2) здійснення заходів державного регулювання та нагляду (зокрема, здійснення правозастосування) відповідно до запиту;
- 3) сприяння органам досудового розслідування;
- 4) проведення розслідування, пов'язаного із порушеннями законодавства, зазначеного у запиті.

У разі необхідності використання інформації, отриманої за запитом для цілей інших, ніж передбачених пунктами 1 – 4 цієї частини, таке використання можливе виключно за умови отримання відповідної згоди на таке використання від суб'єкта, який надав таку інформацію.

6. Інформація щодо наявності запиту, проведення консультацій з таким регулятором, інформація, що міститься в такому запиті, а також відомості, одержані під час здійснення заходів відповідно до такого запиту, є професійною таємницею на ринку віртуальних активів.

7. Розкриття інформації про наявність запиту компетентного органу іноземної держави іншим особам можливе виключно за умови, що виконання такого запиту є неможливим без розкриття інформації про його наявність, а також лише після проведення консультацій з таким компетентним органом та отримання його письмової згоди на розкриття такої інформації.

8. Інформація, отримана за запитом Регулятора або Національного банку України відповідно до цієї статті, також розкривається Регулятором або відповідно Національним банком України за рішенням суду невідкладно після повідомлення про таке рішення суб'єкта, що надав таку інформацію.

9. Регулятор або Національний банк України може відмовити у виконанні заходів відповідно до запиту компетентного органу іноземної

держави та/або об'єднання компетентних органів іноземних держав у разі наявності щонайменше однієї з таких обставин:

1) виконання таких заходів суперечить інтересам суспільства та держави;

2) запит оформлений з порушенням положень угоди про співробітництво;

3) запит подано щодо обставин, за фактом яких в Україні вже розпочато кримінальне провадження, окрім випадків, коли суб'єкт, що подав такий запит, зможе довести, що заходи впливу, що будуть застосовані таким компетентним органом, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, що можуть бути застосовані судом у кримінальному провадженні;

4) запит подано стосовно особи, яка була засуджена в Україні за тими самими обставинами, що зазначені у такому запиті, окрім випадків, коли суб'єкт, що подав запит, зможе довести, що заходи впливу, що будуть застосовані таким компетентним органом, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, що були застосовані судом у кримінальному провадженні;

5) виконання таких заходів призведе до порушення вимог закону.

Стаття 105. Розгляд скарг Регулятором та Національним банком України

1. У разі виникнення спору між клієнтом, власником віртуальних активів або іншою зацікавленою особою та оферентом, емітентом, особою, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, щодо виконання норм цього Закону та/або нормативно-правових актів Регулятора або Національного банку України, клієнт, власник віртуальних активів або інша зацікавлена особа, включаючи об'єднання споживачів, має право звернутися зі скаргою до Регулятора або відповідно Національного банку України.

Такі скарги подаються в усній або письмовій формі відповідно до вимог статті 98 цього Закону.

2. Регулятор або відповідно Національний банк України організовує розгляд скарг щодо виконання норм цього Закону та/або нормативно-правових актів з урахуванням норм законодавства у сфері захисту прав споживачів.

3. Інформація про порядок розгляду скарг оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора або відповідно Національного банку України.

4. Положення цієї статті не обмежують права клієнта, власника віртуальних активів або іншої зацікавленої особи на звернення до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів у порядку, передбаченому законодавством України, незалежно від подання скарги до Регулятора або відповідно Національного банку України чи результатів розгляду скарги.

Глава 2. РЕЄСТРИ НА РИНКАХ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Стаття 106. Реєстр білих книг віртуальних активів, емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Регулятор забезпечує створення та ведення реєстру:

- 1) білих книг віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;
- 2) емітентів токенів з прив'язкою до активів;
- 3) постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

Реєстр, передбачений цією частиною, (далі у цій статті – Реєстр) розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Регулятора та регулярно оновлюється.

2. У разі внесення до Реєстру нової редакції білої книги віртуальних активів, що не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, попередні редакції білої книги віртуальних активів зберігаються в окремому архіві з помітним застереженням про те, що вони є старими версіями.

3. До Реєстру повинна вноситися, зокрема, інформація про застосування заходів, передбачених пунктами 2, 3, 6, 12, 13, 14, 15, 20 частини першої статті 99 цього Закону, або тимчасових заходів впливу відповідно до статті 103 цього Закону, що стосуються надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або емісії, публічної пропозиції чи використання віртуальних активів.

44. Інформація про відкликання авторизації діяльності емітента токена з прив'язкою до активів відповідно до статті 33 цього Закону, відкликання авторизації діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті 68 цього Закону та вжиття заходів, передбачених частиною третьою цієї статті, залишається оприлюдненою в Реєстрі протягом п'яти років.

5. Регулятор розробляє та затверджує вимоги до змісту та формату подання інформації, необхідної для внесення білих книг віртуальних активів до Реєстру.

6. Порядок ведення Реєстру перелік інформації, що вноситься до нього, порядок внесення такої інформації та її виключення з Реєстру встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

7. Регулятор забезпечує своєчасне внесення та оновлення відомостей у Реєстрі та несе відповідальність за достовірність та актуальність інформації, що міститься Реєстрі.

Стаття 107. Реєстр емітентів токенів електронних грошей

1. Національний банк України забезпечує створення та ведення реєстру емітентів токенів електронних грошей (далі у цій статті – Реєстр).

Реєстр розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Національного банку України та регулярно оновлюється.

2. До Реєстру вноситься, зокрема, інформація про застосування заходів, передбачених пунктами 2, 3, 6, 12, 13, 14, 15, 20 частини першої статті 99 цього Закону, або тимчасових заходів впливу відповідно до статті 103 цього Закону, які стосуються надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або емісії, публічної пропозиції чи використання токенів електронних грошей.

3. Інформація про відкликання авторизації діяльності емітента токена електронних грошей та вжиття заходів, передбачених частиною третьою цієї статті, залишається оприлюдненою в Реєстрі протягом п'яти років.

4. Національний банк України розробляє та затверджує вимоги до змісту та формату подання інформації, необхідної для внесення білих книг віртуальних активів до Реєстру.

5. Порядок ведення Реєстру, перелік інформації, що вноситься до нього, порядок внесення такої інформації та її виключення з Реєстру встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

6. Національний банк України забезпечує своєчасне внесення та оновлення інформації у Реєстрі та несе відповідальність за достовірність та актуальність інформації, що міститься у Реєстрі.

Стаття 108. Реєстр осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог законодавства

1. Регулятор затверджує порядок ведення та веде реєстр осіб, які надають послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог статей 62 та 64 цього Закону (далі у цій статті – Реєстр).

2. До Реєстру, вноситься щонайменше інформація про комерційне найменування, дату початку або, якщо така дата не відома на момент повідомлення Регулятора, дату запланованого початку надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та/або веб-сайт особи, яка надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, з порушенням вимог законодавства.

3. Реєстр розміщується в електронній формі на офіційному веб-сайті Регулятора в машинозчитувальному форматі та регулярно оновлюється для відображення будь-яких змін обставин щодо постачальників, що включені до відповідного реєстру, або будь-якої нової інформації, що була отримала Регулятором.

Регулятор включає до реєстру відомості про порушення на основі інформації, виявленої під час здійснення нею нагляду або отриманої від інших органів державної влади, в тому числі від компетентних органів іноземних держав.

Глава 3. ЗАХОДИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 109. Заходи правозастосування та їх класифікація

1. Регулятор відповідно до вимог цього Закону та з урахуванням компетенції, визначеної цим Законом, може застосовувати заходи правозастосування, до яких належать коригувальні заходи, заходи раннього втручання та заходи впливу контрольного характеру.

2. Коригувальні заходи застосовуються у вигляді надання рекомендації за результатами проведення інспекції та/або за результатами здійснення нагляду за дотриманням вимог цього Закону.

3. Заходи раннього втручання застосовуються у вигляді направлення запитів про вжиття заходів.

4. Заходи впливу контрольного характеру застосовуються за вчинення порушень законодавства з урахуванням обставин, визначених частиною другою статті 110 цього Закону. Такими заходами є:

1) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;

2) накладення штрафу;

3) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;

3) письмове застереження з вимогою про усунення виявленого порушення та/або вжиття заходів для недопущення такого порушення у подальшій діяльності;

5) відкликання авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

6) зупинення авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

7) тимчасове відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

8) тимчасова заборона використання права голосу власником істотної участі у емітенті віртуальних активів або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

9) вимога щодо заміни керівника емітента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

10) тимчасова заборона виконання управлінських функцій у емітенті токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токена з прив'язкою до активів, токена електронних грошей та постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом

строку, що не перевищує 10 років, особі, яка виконує такі управлінські функції;

11) тимчасова заборона здійснення операцій з віртуальними активами.

5. Основними заходами впливу контрольного характеру є заходи, передбачені пунктами 1 – 6, 10 частини четвертої цієї статті.

6. Заходи впливу контрольного характеру, передбачені пунктами 7 і 8 частини четвертої цієї статті, можуть застосовуватися як основні або як додаткові заходи впливу контрольного характеру.

7. Додатковими заходами впливу контрольного характеру є заходи, передбачені пунктами 9 і 11 частини четвертої цієї статті.

8. За одне правопорушення може бути призначено лише один основний захід впливу контрольного характеру. До основного заходу впливу контрольного характеру може бути приєднано один чи декілька додаткових заходів впливу контрольного характеру, при цьому призначення основного та додаткових заходів впливу контрольного характеру оформлюється однією постановою про застосування заходів впливу контрольного характеру.

Стаття 110. Порядок застосування заходів впливу

1. Порядок застосування заходів впливу, встановлених статтею 122 цього Закону, та періодичних штрафних платежів, передбачених статтею 123 цього Закону, визначаються нормативно-правовими актами Регулятора за погодженням з Національним банком України. Зокрема, такий порядок повинен встановлювати порядок оскарження рішень Регулятора, порядок стягнення штрафів та періодичних штрафних платежів.

2. При визначенні заходів впливу контрольного характеру, які підлягають застосуванню за наслідками встановлення вчинення порушення законодавства, Регулятор зобов'язаний взяти до уваги такі обставини:

1) тяжкість і тривалість порушення;

2) умисність або необережність вчинення порушення;

3) ступінь відповідальності особи, яка вчинила порушення;

4) фінансовий стан порушника, який визначається із урахуванням загального річного обороту юридичної особи або річного доходу та чистих активів фізичної особи, щодо яких застосовується захід впливу, та прогнозовані наслідки для його фінансового стану, спричинені застосуванням до такого порушника штрафів за порушення законодавства;

5) вигода (отриманий прибуток або збитки, яких вдалося уникнути), одержана порушником внаслідок вчинення порушення (якщо сума вигоди може бути визначена);

6) збитки третіх осіб, спричинені внаслідок вчинення порушення, якщо розмір таких збитків може бути визначений;

7) рівень співпраці особи, щодо якої застосовується захід впливу, з Регулятором, із урахуванням необхідності вилучення незаконно отриманого прибутку або відшкодування збитків, спричинених внаслідок вчинення порушення;

8) інші порушення цього Закону та нормативно – правових актів, прийнятих на його виконання, вчинені особою, яка притягається до відповідальності, протягом останніх десяти років, що передують дню винесення відповідної постанови;

9) заходи, вжиті особою, яка притягається до відповідальності, з метою запобігання повторному вчиненню порушення;

10) вплив порушення на інтереси власників віртуальних активів та клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зокрема роздрібних власників;

11) наслідки вчинення порушення для фінансової системи та/або ринку віртуальних активів, зокрема виникнення системних ризиків для функціонування ринку віртуальних активів внаслідок вчиненого такого порушення;

12) виявлення внаслідок вчинення порушення значних або системних проблем у процедурах, політиках або заходах управління ризиками емітента токена з прив'язкою до активів або емітента токена електронних грошей;

13) обставини, що обтяжують відповідальність;

14) обставини, що пом'якшують відповідальність;

15) інші обставини, що мають значення для об'єктивного визначення заходів впливу контрольного характеру.

Порушення вважається вчиненим умисно, якщо Регулятор встановить наявність об'єктивних обставин, що свідчать про те, що особа, щодо якої застосовується захід впливу, усвідомлювала наслідки своїх дій та/або бездіяльності та передбачала їх, а також бажала або свідомо припускала їх настання.

3. Якщо порушниками є особи, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, або посадові особи таких юридичних осіб, уповноважений на розгляд справ Регулятора також повинен брати до уваги інформацію, отриману від Національного банку України щодо діяльності зазначених осіб, зокрема про їхній фінансовий стан та прогнозовані для їхньої діяльності наслідки, спричинені застосуванням штрафів за порушення законодавства.

4. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу обов'язково має містити:

1) відомості про встановлені обставини;

2) кількісні та якісні оцінки, висновки Регулятора, включаючи обґрунтування адекватності застосування відповідного заходу впливу на підставі встановлених обставин;

3) відомості про результати розгляду пояснень/заперечень особи, щодо якої прийнято рішення про застосування заходів впливу.

5. Заходи впливу, встановлені статтею 122 цього Закону, можуть застосовуватися протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше як через три роки з дня його вчинення. У разі вчинення триваючого правопорушення заходи впливу можуть бути застосовані не пізніше як через два місяці з дня його виявлення.

6. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу за порушення законодавства, зазначеного у статті 122 цього Закону, або періодичних штрафних платежів, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. Якщо рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу або періодичних штрафних платежів протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню Регулятором відповідно до вимог Закону України "Про виконавче провадження" та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

Рішення Регулятора про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу або періодичних штрафних платежів може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. Якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України "Про виконавче провадження".

Стаття 111. Заміна за рішенням Регулятора керівника та тимчасовий керівник виконавчого органу емітента, постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. За умови настання негативних наслідків для клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та/або власників віртуальних активів Регулятор має право звернутися офіційним каналом зв'язку до постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів або емітентів віртуальних активів, та до їх власника з пропозицією про заміну керівника (керівників) виконавчого органу таких постачальників послуг або емітентів віртуальних активів.

2. Негативні наслідки, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути спричинені:

1) наявністю фінансової нестабільності відповідно до критеріїв, визначених Регулятором;

2) наявністю публічного корпоративного конфлікту в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітентах віртуальних активів;

3) арештом або набранням законної сили обвинувальним вироком щодо керівника постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітента віртуальних активів, що робить неможливим виконання таким керівником своїх посадових обов'язків;

4) порушенням вимог законодавства, передбачених для припинення здійснення діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, такими постачальниками послуг або щодо скасування публічної пропозиції, припинення емісії віртуальних активів.

3. У разі якщо протягом п'яти робочих днів офіційним каналом зв'язку не була отримана відповідь на звернення Регулятора, передбачене частиною першої цієї статті, або у разі отримання необґрунтованої відмови на таке звернення Регулятор може винести постанову про призначення тимчасового керівника виконавчого органу постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, емітента віртуальних активів (далі - тимчасовий керівник).

4. Тимчасовий керівник може бути призначений на строк до 12 місяців. Зазначений строк може бути продовжений на строк до шести місяців виключно у разі, якщо умови, за яких тимчасового керівника було призначено, зберігаються.

5. Інформація про призначення тимчасового керівника оприлюднюється у день його призначення на офіційному веб-сайті Регулятора.

6. З дня винесення Регулятором постанови про призначення тимчасового керівника повноваження органів управління (крім загальних зборів акціонерів (учасників) та осіб, які виконують управлінські функції в особі, в якій призначено тимчасового керівника, переходять до тимчасового керівника.

Повноваження органів управління особи, у якій призначено тимчасового керівника, поновлюються з дня припинення повноважень тимчасового керівника.

7. Правочини, вчинені від імені або в інтересах особи, у якій призначено тимчасового керівника, після такого призначення керівником, який був замінений таким призначенням, або іншою особою, яка виконує управлінські функції у такій особі, є нікчемними.

8. Регулятор має право у будь-який момент усунути тимчасового керівника від виконання обов'язків.

9. Порядок призначення та вимоги до тимчасового керівника, умови та порядок його діяльності визначаються нормативно-правовими актами

Регулятора, а для емітентів токенів електронних грошей та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом токенів електронних грошей – актами Національного банку України.

Стаття 112. Запит про надання інформації

1. Регулятор може вимагати надання інформації та/або документів, необхідних для здійснення нагляду, шляхом направлення письмового запиту до таких осіб:

1) емітента токенів з прив'язкою до активів або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

2) будь-якої третьої особи, з якою емітент токенів з прив'язкою до активів має договірні відносини щодо управління резервом активів, інвестування та зберігання резервних активів, та, якщо застосовно, публічного розповсюдження токенів з прив'язкою до активів;

3) банку, інвестиційної фірми або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, які забезпечують зберігання резервних активів відповідно до статті 45 цього Закону;

4) емітента токенів електронних грошей або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

5) будь-якого надавача платіжних послуг відповідно до Закону України "Про платіжні послуги", який надає платіжні послуги щодо токенів електронних грошей;

6) будь-якої фізичної або юридичної особи, яка уповноважена розповсюджувати токени електронних грошей від імені емітента токенів електронних грошей;

7) емітента віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, або особи, яка контролює такого емітента або прямо чи опосередковано контролюється ним;

8) будь-якого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який надає послуги щодо токенів з прив'язкою до активів, токенів електронних грошей або віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

9) будь-якого оператора торговельного майданчика для віртуальних активів, який допустив віртуальний актив до торгів на такому торговельному майданчику;

10) будь-якої третьої особи, яка залучається постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до статті 77 цього Закону;

11) оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів віртуальними активами;

12) будь-якої фізичної або юридичної особи чи від будь-яких інших суб'єктів надання інформації та документів, які, на думку Регулятора, можуть

мати значення для здійснення державного регулювання та нагляду на ринку віртуальних активів;

13) органів управління осіб, передбачених пунктами 1) – 12) цієї частини.

2. Письмовий запит Регулятора про надання інформації повинен містити:

- 1) посилання на правову підставу для надання запиту;
- 2) мету запиту;
- 3) інформацію та/або документи, що повинні бути надані;
- 4) строк для надання інформації, який не може бути менше 5 робочих днів;

5) вказівку про штрафні санкції, передбачені цим Законом за ненадання інформації у визначений строк;

6) вказівку про штрафні санкції, передбачені цим Законом за надання неправдивої інформації або відомостей, що вводять в оману.

3. Особи, передбачені частиною першою цієї статті, їхні представники або особи, уповноважені на представництво відповідно до закону, зобов'язані надавати Регулятору всю необхідну інформацію та/або документи.

Стаття 113. Проведення інспекцій на ринках віртуальних активів

1. Регулятор проводить інспекції з метою забезпечення дотримання вимог законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності діяльності осіб, щодо яких проводяться інспекції, таким вимогам, а також зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків.

2. Порядок проведення інспекцій, у тому числі винесення постанови про проведення позапланової інспекції, встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора за погодженням з Національним банком України.

3. Строк проведення інспекції не може перевищувати 30 робочих днів з дня початку проведення інспекції. За наявності обґрунтованих підстав такий строк може бути продовжений не більше ніж на 15 робочих днів.

4. Інспекції можуть бути планові та позапланові. Інспекції можуть бути безвиїзними (безвиїзний нагляд) та виїзними (інспекційна перевірка).

Виїзні інспекції проводяться у приміщеннях осіб, які є об'єктом нагляду.

Безвиїзна інспекція проводиться у приміщеннях Регулятора.

5. Особа, щодо якої проводиться виїзна інспекція, зобов'язана забезпечити посадовій особі Регулятора, яка проводить інспекцію, умов для проведення такої інспекції та вільний доступ у робочий час до приміщень, у яких проводиться інспекція.

Посадові особи Регулятора, які проводять інспекцію, мають право на доступ до приміщень, зазначених в абзаці першому цієї частини, у робочий час (з 9.00 до 18.00) лише у разі наявності відповідної постанови Регулятора про проведення інспекції, а також документів, що посвідчують їх особу.

Постанова про проведення інспекції пред'являється особі, яка є об'єктом інспекції, та повинна містити інформацію про предмет та мету інспекції, штрафні платежі, передбачені цим Законом за невиконання вимог щодо проведення інспекції, порядок оскарження постанови про проведення інспекції.

Посадові особи Регулятора, які проводять інспекцію, перед початком проведення виїзної інспекції зобов'язані, окрім випадків проведення контрольованої послуги відповідно до статті 115 цього Закону, пред'явити особі, щодо якої чи у приміщенні якої проводиться інспекція, службове посвідчення та надати копію постанови Регулятора про проведення інспекції, відповідно до якої їм доручено здійснити інспекцію, а також у випадках, визначених законодавством, інші визначені Регулятором документи. У разі непред'явлення документів, визначених першим реченням цього абзацу, посадові особи Регулятора не мають права проводити виїзну інспекцію.

6. Періодичність здійснення планових інспекцій визначається Регулятором. Планова інспекція здійснюється не частіше одного разу на рік.

Регулятор затверджує план інспекцій на наступний календарний рік не пізніше 25 грудня поточного року та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті не пізніш ніж у десятиденний строк після його затвердження.

Регулятор зобов'язаний офіційним каналом зв'язку повідомити особу, щодо якої проводиться планова інспекція, про проведення такої інспекції не пізніше, ніж за десять календарних днів до її початку.

7. Регулятор має право на проведення позапланової інспекції без попереднього повідомлення щодо осіб, які є об'єктом нагляду, з таких підстав:

1) виявлення у звітних даних, що подаються до Регулятора, інформації, що вказує на недотримання особою вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, та/або надання такою особою недостовірної інформації;

2) наявність інформації, що може свідчити про порушення особою вимог цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, – у разі, якщо така особа не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на запит про надання інформації, в якому зазначаються такі можливі порушення та який надісланий у встановленому цим Законом порядку;

3) перевірка виконання особою запиту про вжиття заходів або розпорядження про усунення порушення законодавства;

4) неподання особою у встановлений законодавством строк звітних даних, інших документів та інформації, подання яких вимагається законодавством та/або відповідно до письмової вимоги Регулятора у випадках, передбачених цим Законом;

5) наявність фактів, що свідчать про погіршення фінансового стану особи та/або підвищення ступеню ризику від здійснюваної такою особою діяльності;

6) результати аналізу звернень з інформацією, підтвердженою відповідними документами (їх копіями), щодо порушень законодавства про захист прав власників віртуальних активів, що були вчинені особою та спричинили шкоду правам та законним інтересам власників віртуальних активів;

7) інші обґрунтовані підстави, визначені нормативно-правовими актами Регулятора за погодженням з Національним банком України.

8. Під час проведення позапланової інспекції з'ясовуються лише ті питання, що є предметом такої інспекції та необхідність перевірки яких стала підставою для її проведення. При цьому у постанові Регулятора про проведення позапланової інспекції такі питання обов'язково зазначаються у предметі інспекції разом із зазначенням підстави (підстав) для проведення такої інспекції. У разі виявлення необхідності з'ясування інших питань, ніж ті, які були зазначені у предметі позапланової інспекції у відповідній постанові Регулятора зміни до такої постанови не вносяться, а для з'ясування таких питань Регулятором виноситься постанова про проведення нової позапланової інспекції.

За винятком випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення інспекції забороняється у разі, якщо питання, що мають бути предметом такої інспекції, були перевірені під час раніше проведеної інспекції. Регулятор може винести постанову про проведення повторної інспекції виключно у разі, якщо стосовно посадової особи Регулятора, яка раніше проводила зазначену інспекцію, розпочато дисциплінарне провадження або такій особі повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

9. Особа, яка є об'єктом інспекції, зобов'язана:

1) забезпечувати посадовій особі Регулятора доступ у робочий час до всіх своїх приміщень та забезпечити умови для проведення інспекції;

2) надавати в порядку, встановленому нормативно-правовим актом Регулятора, його посадовій особі у режимі перегляду до всіх інформаційних систем, необхідних для проведення інспекції, для проведення вибірки та вивантаження необхідної інформації для її подальшого аналізу, а також консультативну підтримку з питань функціонування таких систем;

3) безоплатно надавати на запит Регулятора будь-яку інформацію, документи, письмові пояснення з питань своєї діяльності

4) виконувати інші вимоги відповідно до нормативно-правових актів Регулятора.

10. Посадові особи Регулятора у процесі проведення інспекції мають право:

1) після вручення постанови особі, щодо якої проводиться виїзна інспекція, вимагати визначення такою особою контактної особи - координатора, який здійснюватиме координацію взаємодії уповноважених на проведення інспекції з особами, які братимуть участь у проведенні інспекції;

2) приймати рішення про проведення виїзної інспекції;

3) надавати особам, щодо яких проводиться інспекція, іншим особам, пов'язаним з проведенням операції на ринку віртуальних активів, попередній перелік інформації, що буде запитана у ході проведення інспекції, з метою здійснення такими особами підготовки до надання відповідної інформації;

4) отримувати від осіб, щодо яких проводиться інспекція, будь-яку інформацію, документи, письмові пояснення щодо віртуальних активів;

5) вимагати надання доступу до пов'язаних з предметом інспекції інформації та речей (в тому числі носіїв інформації);

6) вимагати надання будь-якої інформації (незалежно від способу її збереження або відображення), пов'язаної з предметом інспекції, в тому числі копії документів, що засвідчені особою, щодо якої проводиться інспекція (або її уповноваженою особою), або іншою особою, пов'язаною зі здійсненням операції на ринку віртуальних активів;

7) вимагати надання письмових пояснень щодо запитань, пов'язаних з предметом інспекції;

8) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення інспекції;

9) вимагати від особи, щодо якої проводиться інспекція, продовження строку збереження будь-якої інформації, що може бути пов'язана з предметом інспекції, на строк, що не перевищує період інспекції та шести місяців після її завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

10) долучати до матеріалів інспекції документи та інші матеріали, що пов'язані з предметом інспекції;

11) у разі встановлення у ході інспекції фактів, що можуть свідчити про наявність порушень законодавства, з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків направляти запити про вжиття заходів;

12) проводити інтерв'ю (зокрема, з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) із керівниками, посадовими особами та іншими працівниками особи, щодо якої проводиться інспекція, за їхньої згоди та з попереднім повідомленням контактної особи – координатора, визначеної відповідно до пункту 1 цієї частини, а також проводити інтерв'ю (зокрема, з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) з будь-якою іншою особою, яка висловила згоду на проведення такого інтерв'ю.

Передбачене цим пунктом інтерв'ю проводиться на добровільній основі щодо питань, пов'язаних з предметом інспекції, та може бути проведено за бажанням осіб у письмовій формі;

13) організовувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті 115 цього Закону;

14) залучати інших працівників Регулятора до заходів, які проводяться у процесі проведення інспекції;

15) звертатись до компетентного органу з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, в яких має проводитись виїзна інспекція з урахуванням вимог, передбачених частиною п'ятою цієї статті, та/або перешкоджання проведенню виїзної інспекції у приміщенні особи, щодо якої проводиться інспекція;

16) здійснювати інші повноваження, визначені законодавством.

11. Особа, щодо якої проводиться інспекція, має право на:

1) отримання правової допомоги;

2) отримання копії постанови Регулятора про проведення інспекції та інших документів, визначених Регулятором;

3) ненадання допуску до приміщення, в якому проводитиметься виїзна інспекція, у разі ненадання документів, передбачених пунктом 2 цієї частини, та/або неперед'явлення посадовою особою Регулятора, яка проводить інспекцію, його службового посвідчення;

4) отримання інформації про заплановану тривалість проведення інспекції. У разі якщо під час проведення інспекції виникла вірогідність завершення інспекції у строки інші, ніж були повідомлені особі, щодо якої проводиться інспекція, посадова особа Регулятора, яка проводить інспекцію, зобов'язана повідомити таку особу про таку вірогідність;

5) отримання пояснень щодо того, яким чином інформація, що запитується у процесі інспекції, пов'язана з предметом інспекції;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо інформації, що передається уповноваженим на проведення інспекції;

7) надання доказів з питань, пов'язаних з предметом інспекції;

8) отримання проекту звіту про результати проведення інспекції;

9) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень до проекту звіту про результати проведення інспекції;

10) отримання копії постанови Регулятора про завершення проведення інспекції;

11) здійснення аудіо-, фото- та/або відеофіксації проведення виїзної інспекції;

12) здійснення інших прав, передбачених законом.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, набуває прав, передбачених цією частиною, з моменту її повідомлення про проведення щодо неї інспекції.

12. Особи, з якими у процесі проведення інспекції відповідно до пункту 12 частини десятої цієї статті проводяться інтерв'ю, мають право на:

1) отримання правової допомоги;

2) отримання пояснень щодо того, яким чином запитання, поставлені під час інтерв'ю, пов'язані з предметом інспекції;

3) ознайомлення протягом розумного строку з документами, наданими посадовою особою Регулятора під час інтерв'ю;

4) вимогу щодо організації проведення інтерв'ю у письмовій формі;

5) ознайомлення із зафіксованою під час (за результатами) інтерв'ю інформацією;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо зафіксованої під час (за результатами) інтерв'ю інформації;

7) виправлення (за потреби) стенограми чи протоколу інтерв'ю;

8) відмову від інтерв'ю або від продовження вже розпочатого інтерв'ю на його будь-якому етапі. Зазначена у цьому пункті відмова не тягне за собою відповідальності для особи, яка її вчинила.

9) здійснення інших прав, передбачених законом.

13. Посадова особа Регулятора фіксує в порядку, встановленому Регулятором, результати заходів, здійснених в процесі проведення інспекції, шляхом складення відповідних документів (зокрема, постанов, стенограм, протоколів), які підписуються усіма учасниками проведення таких заходів. У разі відмови особи від такого підписання відомості про таку відмову включаються до тексту відповідного документу.

14. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні інспекції шляхом:

1) ненадання відповідно до вимог цієї статті інформації, пов'язаної з предметом інспекції, або надання такої інформації не в повному обсязі, або надання недостовірної інформації;

2) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможлиблює або ускладнює її використання;

3) знищення документів, інформації, в тому числі, що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що пов'язані з предметом інспекції;

4) перешкоджання в процесі виїзної інспекції у доступі до приміщень, який здійснюється з урахуванням вимог та обмежень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

15. За результатами проведення інспекції оформлюється звіт про результати проведення інспекції, вноситься постанова Регулятора про завершення проведення інспекції та можуть надаватися рекомендації та/або вживатися інші заходи за наслідками інспекції.

У разі якщо в процесі інспекції виявлено ознаки порушення вимог законодавства, звіт про результати проведення інспекції повинен містити детальний опис фактів, що підтверджують вчинення такого правопорушення.

Форма звіту про результати проведення інспекції, вимоги до нього та порядок його оформлення встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора за погодженням з Національним банком України.

16. За результатами проведення інспекції посадова особа Регулятора, яка проводила інспекцію, складає проект звіту про результати проведення інспекції.

Проект звіту про результати проведення інспекції не пізніше, ніж за чотирнадцять днів до завершення строку проведення інспекції надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція. У супровідному листі до такого проекту звіту зазначається строк, протягом якого особа, щодо якої проводиться інспекція, може надати свої коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення до такого проекту звіту.

Посадова особа Регулятора, яка проводить інспекцію, розглядає коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, подані до проекту звіту про проведення інспекції особою, щодо якої проводиться інспекція, враховує такі коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення або вмотивовано відхиляє їх, про що зазначає у тексті проекту звіту про результати проведення інспекції. У разі внесення змін до тексту проекту звіту про результати проведення інспекції такий проект повторно надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція, для повторного надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для такого надання. Повторно отримані коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення опрацьовуються в порядку, передбаченому першим реченням цього абзацу, для складання остаточного тексту звіту про проведення інспекції.

17. За результатом проведення процедур, передбачених частиною шістнадцятою цієї статті, уповноважений на проведення інспекції оформлює

остаточний текст звіту про результати проведення інспекції та передає його на розгляд Регулятора.

18. Протягом трьох робочих днів з дня передачі уповноваженим на проведення інспекції звіту про результати проведення інспекції Регулятора за результатом розгляду такого звіту може:

- 1) винести постанову Регулятора про завершення проведення інспекції;
- 2) за наявності обґрунтованих підстав з урахуванням максимального строку проведення інспекції, встановленого відповідно до частини третьої цієї статті, продовжити проведення інспекції, зокрема, з метою належного реагування на коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, отримані від особи, щодо якої проводиться інспекція.

19. У разі якщо в процесі інспекції виявлено ризики невідповідності діяльності особи, щодо якої проводиться інспекція, вимогам законодавства, з метою зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків уповноважені на проведення інспекції надають рекомендації щодо усунення цих ризиків із зазначенням строків реалізації (виконання) таких рекомендацій. Такі рекомендації у разі їх надання надсилаються особі, щодо якої проводиться інспекція разом з проектом звіту.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, у встановлені уповноваженими на проведення інспекції строки в межах загального максимального строку проведення інспекції, повідомляє уповноважених на проведення інспекції про згоду з наданими рекомендаціями та строками їх виконання або повідомляє про незгоду з такими рекомендаціями разом з відповідним обґрунтуванням.

20. Після винесення постанови Регулятора про завершення проведення інспекції Регулятор може вжити один або декілька з таких заходів:

- 1) направлення особі, щодо якої проводилася інспекція, запиту про вжиття заходів;
- 2) направлення матеріалів інспекції правоохоронним органам та/або іншим державним органам відповідно до їх компетенції;
- 3) передання матеріалів інспекції уповноваженому на супроводження;
- 4) передання матеріалів інспекції уповноваженому на проведення розслідування;
- 5) направлення матеріалів інспекції компетентним органами іноземних держав, у разі виявлення у таких матеріалах ознак вчинення правопорушень особами, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснюється такими регуляторами.

Заходи, передбачені цією частиною, можуть бути вжиті протягом року з дня винесення постанови Регулятора про завершення проведення інспекції.

21. У разі виявлення інформації, що свідчить про порушення вимог законодавства, якщо цього вимагають обставини справи, для захисту інтересів

держави та/або учасників ринку віртуальних активів заходи, передбачені пунктами 2 - 5 частини двадцятої цієї статті, можуть бути вжиті уповноваженими на проведення інспекції невідкладно після виявлення ознак відповідного правопорушення.

У разі виявлення інформації, що свідчить про наявність ознак вчинення кримінального правопорушення, посадова особа Регулятора невідкладно після виявлення такої інформації повинна направити матеріали інспекції, що містять таку інформацію, до правоохоронних органів.

Вимоги щодо заборони розголошення інформації, встановлені частиною двадцять другою цієї статті, не поширюються на випадки, передбачені цією частиною.

22. Посадовій особі Регулятора, крім випадків, передбачених цим Законом, забороняється розголошувати будь-яку інформацію, пов'язану з проведенням інспекції, та/або щодо заходів, що вживаються Регулятором за наслідками розгляду звіту про результати проведення інспекції.

23. Проведення інспекції або вчинення окремих дій у процесі проведення інспекції може бути оскаржено до суду.

24. У процесі проведення інспекції Регулятор має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмету інспекції. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом інспекції, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення інспекції повідомляється Регулятором про склад та зміст зібраних в процесі проведення інспекції персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України "Про захист персональних даних", та мету збору персональних даних.

25. Матеріали інспекції зберігаються у Регулятора протягом 10 років, якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом.

Стаття 114. Проведення розслідувань на ринках віртуальних активів

1. Регулятор після отримання інформації про фактичне або потенційне порушення цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, або після самостійного виявлення інформації, що може свідчити про вчинення такого порушення, протягом шести місяців з дня такого отримання (виявлення) зобов'язаний проаналізувати таку інформацію та у разі, якщо існує обґрунтована підозра про вчинення порушення, виносить постанову про проведення розслідування.

Регулятор може проводити розслідування також у разі отримання запиту компетентного органу іншої держави у рамках міжнародного співробітництва.

2. Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом першим частини першої цієї статті, є підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення цього Закону та/або нормативно -

правових актів, прийнятих на його виконання, а також встановлення особи, яка вчинила таке правопорушення.

Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, є надання компетентному органу іншої держави відповідно до запиту, отриманому Регулятором, допомоги, передбаченої положеннями міжнародного договору, у спосіб, передбачений таким договором.

3. Порядок проведення розслідування, зокрема порядок винесення постанов про проведення розслідувань, встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора.

7. Посадова особа Регулятора, яка проводить розслідування, має право:

1) отримувати доступ до приміщення емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі винесеної Регулятором відповідної постанови та з дотриманням вимог частини восьмої цієї статті;

2) отримувати доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб на підставі рішення адміністративного суду, передбаченого частиною одинадцятою статті 289-7 Кодексу адміністративного судочинства України;

3) отримувати доступ до пов'язаних з предметом розслідування інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, документів, носіїв інформації, інших речей та інформації, яка може у них міститися, будь-яких інших матеріалів, пов'язаних з предметом розслідування, незалежно від носія, на якому вони зберігаються, на підставі винесеної ним відповідної постанови із обґрунтуванням їх зв'язку з предметом розслідування;

4) отримувати від осіб копії документів, що містять інформацію, пов'язану з предметом розслідування, та/або копії інформації, пов'язаної з предметом розслідування, що зберігається на носіях інформації, в інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, а також самостійно копіювати такі документи та/або інформацію;

5) збирати та долучати до матеріалів розслідування докази, зібрані таким уповноваженим у процесі проведення розслідування, а також долучати пов'язані з предметом розслідування докази, надані будь-якою іншою особою. Забороняється долучати до матеріалів розслідування докази, отримані з порушенням вимог, встановлених цим Законом, та/або зібрані чи отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини;

б) вимагати надання будь-якої інформації, пов'язаної з предметом розслідування, зокрема, інформації з обмеженим доступом (окрім інформації,

що становить адвокатську таємницю), незалежно від способу її зберігання або відображення, в тому числі копій документів, засвідчених особою, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, або її уповноваженою особою. Інформація з обмеженим доступом надається уповноваженому на проведення розслідування у порядку та обсягах, встановленими законом для доступу до такої інформації;

7) вимагати надання пояснень з питань, пов'язаних з предметом розслідування, а також отримувати такі пояснення. Така вимога повинна містити обґрунтування зв'язку таких питань з предметом відповідного розслідування;

8) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення розслідування;

9) вимагати продовження строку збереження будь-якої інформації, що може бути пов'язана із предметом розслідування, на строк, що не перевищує період розслідування та шести місяців після його завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

10) викликати та вимагати від будь-якого емітента, оферента, особи, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, їх органів управління або працівників надати усні чи письмові пояснення щодо фактів чи документів, що стосуються предмета та мети розслідування, та записувати такі пояснення;

11) проводити інтерв'ю з будь-якою іншою фізичною особою або представниками юридичної особи за їхньою згодою з метою збору інформації, що стосується предмета розслідування;

12) проводити, в тому числі з використанням відео- та/або аудіофіксації, опитування фізичних осіб відповідно до вимог, визначених частиною десятою цієї статті, та підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Регулятора або Головою Національного банку України постанови про проведення опитування;

13) отримувати в порядку, встановленому статтею 289-6 Кодексу адміністративного судочинства України, доступ до інформації про електронні комунікаційні послуги за рішенням адміністративного суду на підставі поданої уповноваженим на проведення розслідування заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

14) залучати інших працівників Регулятора до заходів, які проводяться у процесі проведення розслідування;

15) залучати аудиторів, експертів та перекладачів до заходів, які проводяться у процесі проведення розслідування, та доручати зазначеним особам здійснення окремих заходів у встановленими Регулятором порядку;

16) за письмовим погодженням з Головою Регулятора звертатися відповідно до статті 289-5 Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про накладення з урахуванням обмежень, встановлених законом, арешту на майно, зокрема, віртуальні активи та кошти;

17) зупиняти вчинення правочинів, здійснення операцій на ринку віртуальних активів відповідно до вимог та на строки, визначені частиною дев'ятою цієї статті, на підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Регулятора постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів з наступним зверненням відповідно до статті 289-5 Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів;

18) у разі встановлення у процесі проведення розслідування фактів, що можуть свідчити про наявність порушень цього Закону та/або нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, направляти запити про вжиття заходів з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків;

19) організовувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті цього Закону;

20) звертатись до компетентного органу з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, в яких має проводитись розслідування з урахуванням вимог, передбачених частиною восьмою цієї статті, та/або перешкоджання проведенню розслідування у приміщенні, в якому здійснюються заходи в процесі проведення розслідування;

21) мати доступ до всіх документів та інформації, отриманих Регулятором під час здійснення нагляду;

22) здійснювати інші повноваження, визначені цим Законом.

8. У разі пред'явлення відповідної постанови Регулятора про проведення розслідування та постанови, передбаченої пунктом першим частини сьомої цієї статті, або рішення, передбаченого частиною одинадцятою статті 289-7 Кодексу адміністративного судочинства України, а також пред'явлення службового посвідчення посадова особа Регулятора має право на доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням), в яких може знаходитися інформація (незалежно від способу її збереження або відображення), речі чи документи, які стосуються предмету розслідування, виключно у робочий час (з 9 до 18 години).

У процесі проведення розслідування у разі отримання запиту регулятора ринку віртуальних активів іноземної держави відповідно до абзацу другого частини першої цієї статті для отримання права на доступ до приміщень постанова Регулятора про проведення розслідування не пред'являється.

Проведення уповноваженим на проведення розслідування дій в приміщеннях фізичних або юридичних осіб здійснюється у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Регулятора.

Вимоги цієї частини не застосовуються у разі проведення контрольованої послуги відповідно до статті 115 цього Закону.

9. Порядок набрання та втрати чинності постанови про попереднє зупинення вчинення правочинів, здійснення операцій на ринку віртуальних активів та порядок повідомлення про таку постанову, зокрема про набрання та втрату нею чинності, встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора.

10. Посадова особа Регулятора, яка проводить розслідування, має право у порядку, встановленому Регулятором, проводити опитування свідка на підставі відповідної постанови Регулятора, порядок винесення якої встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора.

11. Особа, щодо якої чи у приміщенні якої (зокрема, особа-належний користувач приміщення, будівлі чи території) у процесі розслідування проводяться дії, передбачені частиною сьомою цієї статті, має право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) давати пояснення з питань, пов'язаних з предметом розслідування, в тому числі у процесі проведення опитування;
- 3) збирати і подавати посадовій особі Регулятора, яка проводить розслідування, докази, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів розслідування;
- 4) заявляти посадовій особі Регулятора, яка проводить розслідування, клопотання про проведення дій, передбачених частиною сьомою цієї статті;
- 5) брати участь у проведенні дій, передбачених частиною сьомою цієї статті, зокрема, звертатися із запитаннями до уповноваженого на проведення розслідування, подавати щодо порядку проведення таких дій зауваження та/або заперечення, які підлягають обов'язковому занесенню до документу, що фіксує проведення процедурної дії, а також вчиняти інші дії відповідно до законодавства;
- 6) ознайомлюватися з матеріалами розслідування, виготовляти з них копії (окрім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);
- 7) оскаржувати в судовому порядку постанову про проведення розслідування;
- 8) звертатися до суду з клопотанням про повне або часткове скасування арешту, накладеного на її майно, чи про повне або часткове скасування зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів;
- 9) здійснювати інші права, визначені законом.

12. Свідки мають право:

- 1) отримувати правову допомогу;
- 2) ознайомлюватися протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженими на проведення розслідування;
- 3) отримувати пояснення щодо того, яким чином питання, що поставлені у процесі опитування, пов'язані з предметом розслідування;
- 4) ознайомлюватися протягом розумного строку з документом, що фіксує проведення (результати проведення) опитування;
- 5) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення щодо зафіксованої під час (за результатами) опитування інформації;
- 6) виправляти (за потреби) стенограму чи протокол опитування;
- 7) здійснювати інші права, передбачені законом.

13. Свідки та особи, які зазначені в абзаці першому частини одинадцятої цієї статті, мають право:

- 1) не визнавати свою винуватість у вчиненні порушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент відмовитись відповідати на окремі запитання, у разі якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для складання щодо них проекту акту про вчинення порушення;
- 2) відмовитись давати пояснення, показання, які можуть стати підставами для складання проекту акту про вчинення порушення щодо їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей;
- 3) бути негайно повідомленими уповноваженим на проведення розслідування про свої права, передбачені цією статтею.

14. Особа, що є об'єктом розслідування, зобов'язана виконувати вимоги уповноваженого на розслідування під час проведення розслідування.

15. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні розслідування шляхом:

- 1) ненадання або надання не в повному обсязі інформації, пов'язаної з предметом розслідування, крім випадків, передбачених пунктами 1 і 2 частини тринадцятої цієї статті;
- 2) надання недостовірної інформації;
- 3) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможлиблює або ускладнює її використання;
- 4) знищення документів, інформації, в тому числі, що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що можуть бути доказами;
- 5) неприбуття без поважних причин для проведення опитування або неповідомлення про причини такого неприбуття;

б) перешкоджання в доступі до приміщень у разі дотримання вимог, зазначених у частині восьмій цієї статті.

16. Особи, щодо яких проводиться розслідування, мають право на захист своїх прав та законних інтересів під час розслідування. Такі особи мають право доступу до матеріалів розслідування, із урахуванням обмежень, необхідних для захисту комерційної таємниці інших осіб.

Право доступу до матеріалів розслідування не поширюється на конфіденційну інформацію та внутрішні документи Регулятора.

17. Посадова особа Регулятора, яка проводить розслідування, повинна забезпечити особі, яка є об'єктом розслідування, можливість надати пояснення щодо результатів розслідування.

Постанова про результати проведення розслідування готується виключно на підставі тих обставин, щодо яких особі, яка є об'єктом розслідування, була можливість надати пояснення.

18. На підставі результатів розслідування та після надання особами, які були об'єктом розслідування, пояснень Регулятор приймає одне з таких рішень:

1) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 122 цього Закону — у разі встановлення факту вчинення такими особами порушень;

2) про припинення розслідування — у разі відсутності фактів та обставин, що свідчать про такі порушення.

19. За винятком випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення розслідування забороняється у разі, якщо питання, що є предметом такого розслідування, вже були предметом раніше проведеного розслідування. Регулятор може винести постанову про проведення повторного розслідування виключно у разі, якщо щодо уповноваженого на проведення розслідування, який раніше проводив зазначене розслідування, розпочато дисциплінарне провадження або такій особі повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

20. Якщо у процесі проведення розслідування встановлено ознаки вчинення кримінального правопорушення на ринку віртуальних активів, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення направляється відповідному правоохоронному органу разом з копіями матеріалів розслідування.

Порядок зупинення проведення розслідування на період кримінального провадження визначається нормативно-правовим актом Регулятора.

21. Постанови про проведення розслідування та/або чинення посадовими особами Регулятора окремих дій чи допущення бездіяльності у процесі проведення розслідування можуть бути оскаржені до суду.

22. У процесі проведення розслідування Регулятор має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмету розслідування. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом розслідування, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення розслідування повідомляється Регулятором про склад та зміст зібраних в процесі проведення розслідування персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України "Про захист персональних даних", та мету збору персональних даних.

23. Матеріали розслідування зберігаються в Регулятора протягом 10 років з дня винесення постанови про завершення розслідування, якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом.

Стаття 115. Контрольована послуга

1. Контрольована послуга – інструмент контролю за здійсненням діяльності на ринку віртуальних активів, який полягає в імітації отримання фізичними особами послуги, пов'язаної з оборотом віртуальних активів, та/або імітації придбання, отримання в осіб, щодо яких проводиться інспекція або розслідування на ринках віртуальних активів, віртуального активу або імітації здійснення прав, обумовлених відповідним віртуальним активом, відносно таких осіб.

2. Метою контрольованої послуги є:

1) під час проведення інспекції – документування процесу виконання вимог законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності цим вимогам та негативних наслідків виникнення таких ризиків для клієнтів та власників віртуальних активів;

2) під час проведення розслідування – підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення вимог законодавства, а також встановлення особи, яка вчинила таке порушення.

3. Контрольована послуга може бути проведена Регулятором у процесі проведення інспекції або розслідування виключно на підставі постанови про проведення контрольованої послуги, винесеної уповноваженим на проведення інспекції або уповноваженим на проведення розслідування.

4. Порядок проведення контрольованих послуг встановлюється нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Уповноважений на проведення інспекції або уповноважений на проведення розслідування виносить постанову про залучення для проведення конкретної контрольованої послуги працівника Регулятора, який призначений на посаду контролера.

6. Вимоги до контролерів, порядок призначення особи на посаду контролера та залучення контролера для проведення контрольованої послуги встановлюється нормативно-правовими актами Регулятора.

7. Процес проведення контрольованої послуги в обов'язковому порядку фіксується за допомогою аудіо-, фото-та/або відеофіксації без використання спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку та інших технічних засобів негласного отримання інформації. При цьому згода особи, щодо якої проводиться контрольована послуга, чи працівників такої особи або інших осіб, залучених до обслуговування клієнтів такою особою, на проведення зазначеної фіксації не вимагається.

8. Матеріали аудіо-, фото-та/або відеофіксації долучаються до матеріалів інспекції або розслідування та можуть бути доказами під час фіксації факту вчинення порушення законодавства та розгляду справи про порушення.

9. У процесі проведення контрольованої послуги не можуть вчинятися правочини щодо розміщення, обороту та погашення віртуальних активів.

10. Договори, укладені в процесі проведення контрольованої послуги, є нікчемними.

11. Вся інформація, пов'язана з процесом проведення контрольованої послуги, зокрема, про осіб, які є контролерами, є професійною таємницею. Особи, щодо яких проводилась контрольована послуга, працівники таких осіб та інші особи, залучені до обслуговування клієнтів такими особами, зобов'язані не розголошувати інформацію, пов'язану з процесом проведення контрольованої послуги та несуть відповідальність за недотримання цієї вимоги.

12. Витрати, понесені особою, щодо якої проводилась контрольована послуга, пов'язані із наданням послуг, зокрема, з ідентифікацією клієнта, проведенням операцій та укладенням договорів в процесі контрольованої послуги, не є заподіянням шкоди такій особі за умови, що процес контрольованої послуги проводився в межах та в спосіб, визначених законодавством.

Стаття 116. Фіксація факту вчинення порушення на ринках віртуальних активів

1. Фіксація кожного факту вчинення порушення на ринках віртуальних активів здійснюється в порядку, встановленому нормативно-правовим актом Регулятора, та оформлюється актом, форма якого затверджується Регулятором.

2. Уповноважений на супроводження у процесі фіксації факту вчинення порушення законодавства має право:

1) ініціювати укладення, укладати та подавати на затвердження угоду про врегулювання;

2) ініціювати проведення розслідування відповідно до статті 114 цього Закону;

3) у процесі проведення розгляду справи про порушення законодавства, що здійснюється відповідно до статті 118 цього Закону, надавати інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, зокрема, щодо залучення експертів та/або свідків, уповноваженому на розгляд справи;

4) здійснювати інші права, передбачені законодавством.

3. Особа, щодо якої складається акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, має право:

1) отримувати правову допомогу;

2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим на супроводження;

3) ознайомлюватися з матеріалами, на підставі яких здійснюється підготовка проекту акту про правопорушення, виготовляти (окрім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом) копії з таких матеріалів;

4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення у відповідь на отримані від уповноваженого на супроводження пропозиції або документи та заявляти клопотання у процесі фіксації факту вчинення порушення. Такі коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення підлягають обов'язковому долученню до матеріалів, на підставі яких здійснюється підготовка акту про правопорушення;

5) ініціювати укладення та укладати угоду про врегулювання;

6) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї постанови уповноваженого на супроводження;

7) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент відмовитись відповідати на окремі запитання, у разі якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для притягнення її до відповідальності;

8) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставами для притягнення її близьких родичів або членів її сім'ї до відповідальності;

9) бути негайно повідомленими уповноваженими на супроводження про свої права, передбачені цією статтею;

10) здійснювати інші права, передбачені законом.

Стаття 117. Угода про врегулювання наслідків вчинення порушення на ринках віртуальних активів

1. Угода про врегулювання - це укладений між Регулятором та особою, щодо якої складено акт про правопорушення або проект такого акту, договір у письмовій формі, за яким така особа зобов'язується виконати умови, передбачені частиною третьою цієї статті, а Регулятор зобов'язується

припинити притягнення такої особи до відповідальності за порушення на ринку віртуальних активів.

2. Порядок укладення угоди про врегулювання встановлюється нормативно-правовим актом Регулятора.

3. Обов'язковими умовами угоди про врегулювання є:

1) визнання особою, з якою укладено угоду, вчинення нею порушення;
2) зменшення розміру штрафу, зазначеного уповноваженим на супроводження в акті про правопорушення або у проекті такого акту;

3) добровільна сплата особою, з якою укладено угоду, застосованої до неї штрафу відповідно до строків, погоджених сторонами угоди, вжиття такою особою заходів для усунення та/або недопущення в її подальшій діяльності порушень тощо.

4. У разі якщо особа, з якою укладено угоду про врегулювання, не виконала умов такої угоди або оскаржила постанову про її затвердження в судовому порядку, така угода вважається розірваною.

Невиконання умов угоди про врегулювання особою, з якою укладено таку угоду, належить до обставин, що обтяжують відповідальність, окрім наявності підстав звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання, визначених статтею 617 Цивільного кодексу України.

5. Контроль за належним виконанням умов затвердженої угоди про врегулювання здійснюється уповноваженим на супроводження.

6. У разі якщо угода про врегулювання вважається розірваною уповноваженим на супроводження зобов'язаний завершити складання акту про правопорушення або скласти новий акт про правопорушення, зазначити інформацію щодо розірвання угоди про врегулювання у такому акті та подати його на розгляд Регулятора.

7. Регулятор оприлюднює інформацію про укладені угоди про врегулювання на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 118. Розгляд справи про порушення на ринках віртуальних активів

1. Розгляд справи про порушення на ринках віртуальних активів здійснюється в порядку, встановленому нормативно-правовим актом Регулятора, рішення за результатом такого розгляду справи приймається відповідно до повноважень Регулятора, передбачених цим Законом, та оформлюється актом, форма якого затверджується Регулятором.

2. Метою розгляду справ про порушення законодавства (далі – справи про правопорушення) є:

1) захист осіб, які не вчиняли порушень законодавства, від притягнення до відповідальності;

2) притягнення до відповідальності осіб, які вчинили порушення законодавства;

3) застосування належних правових процедур врегулювання наслідків вчинення порушень законодавства.

3. Регулятор за результатами здійснення нагляду, проведення інспекцій або розслідувань на ринках віртуальних активів має право притягати до відповідальності осіб, які вчинили порушення на ринку віртуальних активів.

4. У процесі проведення розгляду справи про правопорушення посадова особа Регулятора повинна надати особі, щодо якої складається акт про правопорушення, можливість надати коментарі, пояснення та/або заперечення щодо акту про правопорушення у строк, не менший ніж десять робочих днів.

5. Під час проведення розгляду справи посадова особа Регулятора зобов'язана всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини можливого вчинення порушення. Встановлення факту вчинення такого порушення не може відбуватися на підставі доказів, отриманих з порушенням вимог, встановлених цим Законом.

6. Усі сумніви щодо доведеності вчинення особою порушення тлумачаться на користь такої особи.

7. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, у процесі розгляду справи про правопорушення має право:

1) отримувати правову допомогу;

2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим на розгляд справ;

3) ознайомлюватися з матеріалами справи, виготовляти з них копії (крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);

4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів справи;

5) надавати інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, в тому числі щодо залучення експертів, свідків;

6) ініціювати укладення та укладати угоду про врегулювання;

7) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ постанови, видані розпорядження та інші документи;

8) здійснювати інші права, передбачені законом.

8. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та свідки мають право:

1) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитись давати пояснення, показання та/або у будь-яких момент

відмовитись відповідати на окремі запитання у разі, якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставами для притягнення їх до відповідальності;

2) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставами для притягнення їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей до відповідальності;

3) бути негайно повідомленими уповноваженими на розгляд справ про свої права, передбачені цією статтею.

9. Розгляд справи про правопорушення здійснюється у присутності особи, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або у присутності уповноваженого представника такої особи.

У разі якщо особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або її уповноважений представник були належним чином повідомлені про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення, але без поважних причин не з'явилися, такий розгляд може бути здійснений за її (його) відсутності. У такому разі Регулятор повинен мати докази, які підтверджують факт отримання такої особою (її уповноваженим представником) повідомлення про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення.

10. У разі якщо у процесі проведення розгляду справи про правопорушення були виявлені ознаки вчинення кримінального правопорушення у сфері ринку віртуальних активів, Регулятор направляє повідомлення про вчинення кримінального правопорушення відповідним правоохоронним органам з копіями матеріалів справи, а також у разі, якщо за таким повідомленням розпочато кримінальне провадження, проведення розгляду справи про правопорушення зупиняється на період кримінального провадження.

Стаття 119. Оскарження рішень Регулятора

1. Емітенти, оференти, особи, які подають заявку на допуск до торгів, постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів та інші особи, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Регулятор відповідно до цього Закону, мають право оскаржити в судовому порядку рішення, дії або бездіяльність Регулятора чи його посадових осіб.

2. У разі якщо рішення (дії чи бездіяльність) Регулятора та/або його посадової особи визнано судом незаконним (незаконною) суб'єкт оскарження має право на відшкодування суми збитків, фактично понесених таким суб'єктом (без врахування упущеної вигоди), за рахунок Регулятора або за рахунок інших джерел, передбачених законодавством.

Стаття 120. Оприлюднення рішення про застосування заходу впливу

1. Інформація про застосування Регулятором штрафів та інших заходів впливу за порушення цього Закону та нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора невідкладно після повідомлення про таке рішення фізичної або юридичної особи, щодо якої застосовується захід впливу. Така інформація про застосування заходів впливу повинна щонайменше включати вид та характер порушення та дані про особу порушника. Вимоги цієї частини щодо оприлюднення не поширюються на заходи, що стосуються проведення інспекцій та розслідувань.

2. Якщо Регулятор вважає, що оприлюднення даних про особу порушника у конкретному випадку не відповідає принципу пропорційності або якщо таке оприлюднення може поставити під загрозу розслідування, що триває, Регулятор приймає одне з таких рішень:

1) відкласти оприлюднення рішення про застосування заходів впливу до моменту, коли причини для неоприлюднення перестануть існувати;

2) оприлюднити рішення про застосування заходів впливу без зазначення даних про особу порушника, у знеособленому вигляді, якщо таке знеособлення забезпечить ефективний захист відповідних персональних даних;

3) не оприлюднювати рішення про застосування заходів впливу, якщо Регулятор вважає, що рішення, передбачені пунктами 1) і 2) вище, є недостатніми для забезпечення стабільності фінансових ринків або пропорційності публікації рішення про застосування заходів впливу відносно вжитих заходів з огляду на їхню малозначність.

У разі прийняття рішення про оприлюднення інформації про застосування Регулятором штрафів та інших заходів впливу без зазначення даних про особу порушника відповідно до пункту 2) вище оприлюднення відповідної інформації може бути відкладене на розумний строк, якщо очікується, що протягом цього строку причини для оприлюднення у знеособленому вигляді перестануть існувати.

3. Інформація про оскарження рішення про застосування Регулятором штрафів чи інших заходів впливу, а також про результати такого оскарження негайно оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора. Інформація про рішення, якими скасовуються попередні рішення про застосування штрафів чи інших заходів впливу, також підлягає оприлюдненню.

4. Інформація, оприлюднена відповідно до цієї статті, повинна залишатися доступною для перегляду на офіційному веб-сайті Регулятора протягом не менш ніж п'яти років з дня оприлюднення.

Стаття 121. Повідомлення про порушення та захист інформаторів

1. Повідомлення про порушення цього Закону та захист інформаторів здійснюються у порядку, встановленому Законом України "Про державне

регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Повідомлення про порушення може надаватися Регулятору або Національному банку України відповідно до розподілу їхніх повноважень, передбаченого статтею 97 цього Закону.

3. Вимоги та винятки щодо здійснення внутрішнього повідомлення учаснику ринків капіталу, передбачені Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків", поширюються на оферента, емітента, особу, яка подає заявку на допуск до торгів, або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

4. Порядки отримання Регулятором повідомлень про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства про віртуальні активи та вжиття заходів реагування на такі повідомлення затверджуються нормативно-правовим актом Регулятора за погодженням з Національним банком України.

Стаття 122. Заходи впливу

1. Регулятор або Національний банк України відповідно до компетенції, визначеної цим Законом, має право адекватно вчиненому порушенню застосувати до порушника заходи впливу за такі порушення вимог цього Закону:

1) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, сьомою або восьмою статті 13 цього Закону щодо публічної пропозиції віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей;

2) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною другою статті 13 цього Закону щодо допуску віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів.

3) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або третьою – одинадцятою статті 14 цього Закону щодо маркетингових повідомлень;

4) за порушення вимог (вимоги) частини першою або другою статті 14 цього Закону щодо маркетингових повідомлень;

5) порушення вимог (вимоги), передбачених частинами другою – четвертою або шостою - восьмою статті 16 цього Закону щодо повідомлень про білу книгу віртуальних активів та маркетингових повідомлень;

6) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті 17 цього Закону щодо оприлюднення білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень;

7) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 18 цього Закону щодо результатів публічної пропозиції та заходи захисту;

8) за порушення вимог частини першої статті 19 цього Закону щодо прав офферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів;

9) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, третьою – п'ятою, сьомою - десятою статті 20 цього Закону щодо внесення змін до білої книги віртуальних активів та маркетингових повідомлень після їх оприлюднення;

10) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті 21 цього Закону щодо права на відмову;

11) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті 22 цього Закону щодо обов'язків офферента та особи, яка подає заявку на допуск віртуальних активів, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, до торгів;

12) за порушення вимог (вимоги) абзаців першого – четвертого частини першої, частини другої, абзаців четвертого, п'ятого частини третьої, частини п'ятої статті 24 цього Закону щодо авторизації здійснення публічної пропозиції токенів з прив'язкою до активів та подання заявки на допуск токенів з прив'язкою до активів до торгів;

13) за порушення пунктів 1 або 2 частини першої, абзацу четвертого частини четвертої або частини сьомої статті 25 цього Закону щодо вимог до банків;

14) за порушення частини першої або третьої – одинадцятої статті 27 цього Закону щодо змісту і форми білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів;

15) за порушення вимог (вимоги) частини першої або третьої статті 30 цього Закону щодо звітування емітентів токенів з прив'язкою до активів;

16) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, абзацом першим або другим частини третьої, пунктом 1 або 2 частини четвертої статті 32 цього Закону щодо внесення змін до білої книги віртуальних активів щодо токена з прив'язкою до активів;

17) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті 34 цього Закону щодо зобов'язання діяти чесно, справедливо, професійно та якнайкраще в інтересах власників токенів з прив'язкою до активів;

18) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті 35 цього Закону щодо оприлюднення білої книги віртуальних активів;

19) за порушення вимог (вимоги), передбачених статтею 36 цього Закону щодо маркетингових повідомлень;

20) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті 37 цього Закону щодо поточної інформації для власників токенів з прив'язкою до активів;

21) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – п'ятою статті 38 цього Закону щодо процедури розгляду скарг;

22) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 39 цього Закону щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів;

23) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 40 цього Закону щодо повідомлення про зміни в органі управління;

24) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – дев'ятою, абзацом першим частини десятої, абзацом першим частини одинадцятої або частиною дванадцятою статті 41 цього Закону щодо організаційних вимог;

25) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або четвертою статті 42 цього Закону щодо вимоги до власних коштів;

26) за невиконання обов'язків, передбачених частиною першою статті 43 цього Закону щодо додаткових обов'язків емітентів токенів з прив'язкою до активів;

27) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, третьою, четвертою, шостою – восьмою, абзацами першим або третім частини дев'ятої статті 44 цього Закону щодо резерву активів, складу та управління резервом активів;

28) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – сьомою, абзацом першим частини восьмої статті 45 цього Закону щодо зберігання резервних активів;

29) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті 46 цього Закону щодо інвестування резерву активів;

30) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті 47 цього Закону щодо права погашення;

31) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті 48 цього Закону щодо заборони нарахування процентів;

32) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацом першим частини четвертої статті 49 цього Закону щодо погодження набуття істотної участі в емітентах токенів з прив'язкою до активів;

33) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, абзацами першим, третім або п'ятим частини другої або за невиконання обов'язків, передбачених частиною третьою статті 50 цього Закону щодо плану відновлення діяльності;

34) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою, другою або абзацами першим, третім частини третьої статті 51 цього Закону щодо плану погашення;

35) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, четвертою, шостою, восьмою або дев'ятою статті 52 цього Закону щодо вимоги до публічної пропозиції токенів електронних грошей або подання заявки на допуск токенів електронних грошей до торгів;

36) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами третьою – сьомою статті 53 цього Закону щодо емісії та погашення токенів електронних грошей;

37) за порушення заборон (заборони), передбачених першою або другою статті 54 цього Закону щодо заборони нарахування процентів;

38) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, четвертою – одинадцятою, тринадцятою або чотирнадцятою статті 55 цього Закону щодо змісту і форми білої книги віртуальних активів щодо токена електронних грошей;

39) за порушення вимог (вимоги), передбачених статтею 57 цього Закону щодо маркетингових повідомлень;

40) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті 58 цього Закону щодо інвестування грошових коштів, отриманих в обмін на токени електронних грошей;

41) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, третьою або абзацами першим, третім частини четвертої, або за невиконання обов'язків, передбачених частиною п'ятою статті 59 цього Закону щодо плану відновлення діяльності;

42) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацами першим, третім частини третьої статті 50 цього Закону щодо плану погашення;

43) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 61 цього Закону щодо звітування емітентів токенів електронних грошей;

44) за порушення вимог (вимоги), передбачених абзацами першим – четвертим, шостим, сьомим частини першої або частиною другою статті 62 цього Закону щодо авторизації;

45) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою, п'ятою, шостою – дванадцятою статті 63 цього Закону щодо надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

46) за порушення вимог, передбачених частинами першою або другою статті 64 цього Закону щодо надання послуг виключно з власної ініціативи клієнта;

47) за порушення вимоги, передбаченої частиною п'ятою статті 68 цього Закону щодо порядку відкликання авторизації;

48) за порушення вимог, передбачених частинами першою – шостою статті 70 цього Закону щодо зобов'язання діяти чесно, справедливо та професійно в найкращих інтересах клієнтів, а також надавати клієнтам інформацію;

49) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті 71 цього Закону щодо організаційних вимог;

50) за порушення вимог (вимоги), передбачених статтею 73 цього Закону щодо розкриття інформації;

51) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 74 цього Закону щодо належного зберігання віртуальних активів та грошових коштів клієнтів;

52) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – п'ятою статті 75 цього Закону щодо процедури розгляду скарг;

53) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 76 цього Закону щодо виявлення, запобігання, управління та розкриття конфліктів інтересів;

54) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 77 цього Закону щодо аутсорсингу;

55) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 78 цього Закону щодо організованого припинення діяльності постачальників;

56) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 79 цього Закону щодо звітування;

57) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою, абзацом першим частини четвертої, частинами п'ятою – сьомою, абзацом другим частини дев'ятої, частиною одинадцятою статті 81 цього Закону щодо зберігання та адміністрування віртуальних активів від імені клієнтів;

58) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою, абзацом першим частини четвертої, частинами п'ятою – тринадцятою статті 82 цього Закону щодо діяльності оператора торговельного майданчика для віртуальних активів;

59) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – четвертою статті 83 цього Закону щодо обміну віртуальних активів на валютні цінності або обміну віртуальних активів на інші віртуальні активи;

60) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – шостою статті 84 цього Закону щодо виконання замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;

61) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою статті 85 цього Закону щодо розміщення віртуальних активів;

62) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою або другою, або заборони, передбаченої частиною третьою статті 86 цього Закону щодо отримання і передачі замовлень на віртуальні активи від імені клієнтів;

63) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – дев'ятою статті 87 цього Закону щодо надання консультацій щодо віртуальних активів та діяльність з управління портфелем віртуальних активів;

64) за порушення вимог (вимоги), передбачених частиною першою статті 88 цього Закону щодо надання послуг з переказу віртуальних активів від імені клієнтів;

65) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою, другою або абзацом першим частини четвертої статті 89 цього Закону щодо погодження набуття істотної участі в постачальниках послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

66) за порушення вимог (вимоги), передбачених частинами першою – третьою статті 92 цього Закону щодо оприлюднення інсайдерської інформації;

67) за порушення заборон, передбачених частинами другою або третьою статті 93 цього Закону щодо заборони інсайдерської торгівлі;

68) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 94 цього Закону щодо заборони незаконного розкриття інсайдерської інформації;

69) за порушення заборони, передбаченої частиною першою статті 95 цього Закону щодо заборони маніпулювань на ринку віртуальних активів;

70) за порушення вимоги, передбаченої частиною першою статті 96 цього Закону щодо виявлення та запобігання зловживанням на ринку віртуальних активів;

71) за невиконання або несвоєчасне виконання рішення Регулятора щодо застосування заходу впливу контрольного характеру, передбаченого пунктом 7 частини шостої цієї статті щодо тимчасової заборони особі торгувати віртуальними активами від власного імені;

72) за невиконання або несвоєчасне виконання постанови Регулятора або рішення Національного банку України про зупинення або заборону реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, передбачених частиною дев'ятою статті 25-3 Закону України "Про рекламу".

2. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1 – 65 частини першої цієї статті, Регулятор має право застосувати такі заходи впливу:

1) письмове застереження з вимогою про усунення виявленого порушення та/або вжиття заходів для недопущення такого порушення у подальшій діяльності;

2) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;

3) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;

4) накладення штрафів у розмірі, що не перевищує подвійного розміру одержаного внаслідок вчиненого порушення прибутку або збитків, яких вдалося уникнути внаслідок вчиненого порушення, у разі якщо розмір такого прибутку (збитків) може бути визначений. При цьому обмеження, передбачені пунктом 5 цієї частини та частиною третьою цієї статті, не застосовуються;

5) накладення штрафів на фізичних осіб у розмірі, що не перевищує 28 мільйонів гривень.

3. Розмір штрафу за порушення, що було вчинене юридичною особою, становить:

1) до 200 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1 – 65 частини першої цієї статті; або

2) до 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1 – 11 частини першої цієї статті; або

3) до 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 44 – 65 частини першої цієї статті; або

4) до 12,5 відсотків загального річного обороту юридичної особи у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 12 – 43 частини першої цієї статті, залежно від того, яка сума буде більшою.

4. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 44 – 65 частини першої цієї статті, Регулятор має право додатково застосовувати заходи впливу у вигляді тимчасового відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або у вигляді тимчасової заборони використання права голосу власника істотної участі у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів.

5. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 1 – 65 частини першої цієї статті, Регулятор має право додатково застосовувати заходи впливу у вигляді вимоги щодо заміни керівника емітента віртуальних активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів в порядку, передбаченому статтею 111 цього Закону.

6. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 66 – 70 частини першої цієї статті, Регулятор має право застосовувати такі заходи впливу:

1) зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність) та утримуватися від такого діяння у майбутньому;

2) письмове застереження з вимогою про усунення виявленого порушення та/або вжиття заходів для недопущення такого порушення у подальшій діяльності;

3) публічне повідомлення про вчинення порушення відповідною фізичною або юридичною особою та суть порушення;

4) відкликання або зупинення авторизації емітентів віртуальних активів, діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

5) тимчасова заборона використання права голосу власником істотної участі у емітенті віртуальних активів або у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

б) тимчасове відсторонення будь-якого члена органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення, від виконання управлінських функцій у постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

7) у разі вчинення повторного порушення, передбаченого пунктами 67, 68, 69, 70 частини першої цієї статті, - заборона будь-якому члену органу управління емітента токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токеном з прив'язкою до активів, токеном електронних грошей та постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якій іншій фізичній особі, відповідальній за порушення, здійснювати управлінські функції у емітенті токена, який не є токеном з прив'язкою до активів чи токеном електронних грошей, токена з прив'язкою до активів, токена електронних грошей та постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, протягом строку, що не перевищує 10 років;

8) тимчасова заборона будь-якому члену органу управління постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або будь-якій іншій фізичній особі, відповідальній за порушення, торгувати віртуальними активами від власного імені;

9) накладення штрафу у розмірі, що не перевищує потрійного розміру одержаного внаслідок вчиненого порушення прибутку або збитків, яких вдалося уникнути внаслідок вчиненого порушення, у разі якщо розмір такого прибутку (збитків) може бути визначений. При цьому обмеження, передбачені підпунктами "а" і "б" цієї частини, не застосовуються;

а) щодо фізичної особи – накладення штрафу у розмірі, що не перевищує 40 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 66 частини першої цієї статті, та 200 мільйонів гривень у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 67 – 69, 70 частини першої цієї статті;

б) щодо юридичної особи – накладення штрафу у розмірі, що не перевищує 10 мільйонів гривень або 2 відсотків загального річного обороту відповідно до останнього звіту про рух грошових коштів у разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 66 частини першої цієї статті, та 600 мільйонів гривень або 15 відсотків загального річного обороту відповідно до останнього звіту про рух грошових коштів у разі вчинення порушення, передбаченого пунктами 67 – 69, 70 частини першої цієї статті.

7. Для цілей цього Закону під загальним річним оборотом юридичної особи розуміється загальний сукупний дохід, який отримано юридичною особою (окрім банку) або групою юридичних осіб (окрім банківської групи), що розраховується на основі річної фінансової звітності або річної консолідованої фінансової звітності, вимоги щодо якої встановлюються нормативно-правовим актом Регулятора, а для емітентів токенів електронних грошей – Національного банку України, та складається з суми чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), суми інших операційних доходів, суми інших фінансових доходів, суми інших доходів.

У разі складення особою, яку притягнуто до відповідальності, консолідованої фінансової звітності загальний річний оборот розраховується за даними такої консолідованої фінансової звітності.

Порядок розрахунку загального річного обороту для юридичних осіб (крім банків), які складають і подають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності, встановлюється Регулятором.

Регулятор може встановлювати алгоритм або порядок розрахунку загального річного обороту юридичної особи (крім банків) . на основі показників фінансової звітності із визначенням рядків форм фінансової звітності або показників таксономії фінансової звітності.

Національний банк України за погодженням з Регулятором може встановлювати алгоритм або порядок розрахунку загального річного обороту для банків та банківських груп на основі показників фінансової звітності із визначенням рядків форм фінансової звітності або показників таксономії фінансової звітності.

8. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 71 частини першої цієї статті, Регулятор має право застосовувати до фізичних осіб штраф у розмірі від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

9. У разі вчинення порушення, передбаченого пунктом 72 частини першої цієї статті, Регулятор може застосовувати штрафи:

до фізичних осіб — у розмірі до 21 мільйона гривень;

до юридичних осіб — у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

10. У разі надання неправдивої інформації або відомостей, що вводять в оману, та/або знищення документів, інформації, інших матеріалів, що можуть бути доказами, Регулятор може застосовувати до фізичних та юридичних осіб штрафи у розмірі від тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

11. Порядок та строки застосування заходів впливу, передбачених цією статтею, встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора або Національного банку України відповідно до компетенції, визначеної цим Законом.

Стаття 123. Періодичні штрафні платежі

1. Регулятор приймає рішення про накладення періодичних штрафних платежів з метою забезпечення:

1) виконання особою зобов'язання припинити протиправне діяння (дії або бездіяльність);

2) виконання особами, визначеними частиною першою статті 112 цього Закону, обов'язків щодо:

а) надання повної інформації на письмовий запит відповідно до статті 112 цього Закону або на вимогу Регулятора відповідно до у процесі проведення інспекції, розслідування або розгляду справи про порушення на ринках віртуальних активів;

б) надання інформації у формі або у спосіб, що не унеможливує або ускладнює її використання на письмовий запит відповідно до статті 112 цього Закону або на вимогу Регулятора відповідно до у процесі проведення інспекції, розслідування або розгляду справи про порушення на ринках віртуальних активів;

в) виконання вимог під час проведення інспекцій на ринках віртуальних активів відповідно до статті 113 цього Закону.

г) виконання вимог під час проведення розслідування на ринках віртуальних активів відповідно до статті 114 цього Закону;

г) виконання вимог під час розгляду справи про порушення на ринках віртуальних активів, що проводиться відповідно до статті 118 цього Закону;

2. Розмір періодичних штрафних платежів повинен бути пропорційним та достатнім для забезпечення виконання особами вимог та обов'язків.

Періодичні штрафні платежі сплачуються за кожен день прострочення з дня, вказаного у рішенні Регулятора про застосування таких платежів.

3. Періодичні штрафні платежі накладаються за кожен день прострочення виконання вимог або обов'язків, передбачених частиною першою цієї статті:

1) на юридичних осіб – у розмірі трьох відсотків середньоденного обороту за останній звітний рік, що передував року, в якому накладаються такі платежі;

2) на фізичних осіб – у розмірі двох відсотків середньоденного доходу за останній звітний рік, що передував року, в якому накладаються такі платежі.

Для цілей цієї статті середньоденний оборот юридичних осіб за останній звітний рік обчислюється шляхом ділення загального річного обороту, що розраховується відповідно до частини сьомої статті 122 цього Закону, на кількість календарних днів у попередньому році.

Для цілей цієї статті середньоденний оборот фізичних осіб за останній звітний рік обчислюється шляхом поділу загального річного доходу, що розраховується на підставі відомостей з Державного реєстру фізичних осіб - платників податків про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків, на кількість календарних днів у попередньому році. Загальний річний дохід фізичної особи включає в себе доходи, отримані такою фізичною особою як самозайнятою особою від провадження підприємницької діяльності, а також іншої незалежної професійної діяльності.

Нарахування періодичних штрафних платежів припиняється через шість місяців з дня оприлюднення відповідного рішення Регулятора. Після спливу цього строку Регулятор може прийняти нове рішення про застосування періодичних штрафних платежів.

Стаття 124. Плата за надання адміністративних послуг

1. Порядок визначення розміру плати за надання адміністративних послуг емітентам токенів з прив'язкою до активів та постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Регулятором.

2. Порядок визначення розміру плати за надання Регулятором адміністративних послуг повинен встановлювати розмір плати та випадки щодо звільнення від плати за надання відповідних адміністративних послуг.

3. Розмір плати за надання Регулятором адміністративних послуг розраховується виходячи з принципу відшкодування фізичними або юридичними особами витрат Регулятора, пов'язаних із наданням таких послуг.

4. Розмір плати за надання Регулятором адміністративних послуг не може збільшуватись протягом бюджетного періоду.

Зміни до будь-яких елементів (розмір плати, перелік осіб, яким надається послуга) адміністративних послуг не можуть вноситися менш як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому діятимуть нові елементи, крім випадку зменшення чи звільнення від плати за надання адміністративної послуги.

Плата за надання адміністративної послуги сплачується до спеціального фонду Державного бюджету України.

Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2026 року, крім пунктів 2 і 3 цього Розділу.

2. Кабінету Міністрів України:

протягом одного місяця з дня опублікування цього Закону прийняти рішення, передбачене статтею 4 цього Закону, щодо визначення Регулятора ринків віртуальних активів;

вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Національному банку України до дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Тимчасово, протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом токени з прив'язкою до активів, токени електронних грошей та віртуальні активи, які не є токенами з прив'язкою до активів та токенами електронних грошей, емісія яких здійснена на території будь-якої з довірених країн прирівнюються до віртуальних активів, емісія яких здійснена на території України.

Для цілей цього пункту під довіреною країною вважається держава – член Європейського Союзу, Сполучене королівство Великобританії та Північної Ірландії, Норвегія, Швейцарія, Канада, Сполучені Штати Америки, Сінгапур, Республіка Корея, Австралія, Нова Зеландія, Японія.

Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, зазначених в абзаці першому цього пункту, можуть протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом здійснювати маркетинг щодо таких віртуальних активів або маркетинг послуг щодо таких віртуальних активів, пропонувати клієнтам такі віртуальні активи або послуги щодо таких віртуальних активів надавати послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, щодо таких віртуального активу на території України.

5. Частина перша статті 98 цього Закону до дня набуття Україною статусу держави – члена Європейського Союзу застосовується у такій редакції:

"Документи, що у порядку, передбаченому цим Законом, створюються, оприлюднюються та/або подаються до Регулятора іноземними юридичними особами та фізичними особами - іноземцями, іншими іноземними особами, складаються державною мовою України. Якщо такі документи створені іншою

мовою, правильність перекладу таких документів українською мовою повинна бути засвідчена у встановленому законодавством порядку".

6. Розділ III цього Закону не застосовується до публічних пропозицій віртуальних активів, строк дії яких закінчився до набрання чинності цим Законом.

7. Установити, що розміри штрафів, зазначених у частині другій, третій та шостій статті 122 цього Закону, тимчасово, з 1 січня 2026 року до 1 січня 2030 року, застосовуються:

протягом 2026 року з коефіцієнтом 0,1;

протягом 2027 року з коефіцієнтом 0,2;

протягом 2028 року з коефіцієнтом 0,4;

протягом 2029 року з коефіцієнтом 0,6;

протягом 2030 року з коефіцієнтом 0,8.

8. Установити, що тимчасово, до 31 грудня 2027 року Регулятор ринків віртуальних активів та Національний банк України можуть застосовувати до фізичних та юридичних осіб штрафи за вчинення порушення, передбаченого пунктом 72 частини першої статті 122 у розмірі від трьохсот до шестисот відсотків вартості розміщеної реклами.

9. Суб'єкту державного фінансового моніторингу, який здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, щодо постачальників послуг, пов'язаних з обігом віртуальних активів, протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, що встановлюють особливості та надійні джерела для здійснення належної перевірки клієнтів для відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу та передбачають порядок перевірки джерела коштів, пов'язаних з операціями з віртуальними активами, введеними в обіг до набрання чинності цим Законом.

10. Кабінету Міністрів України у 2027 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону";

2) У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

частину першу статті 21 викласти в такій редакції:

"Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД,

сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому громадському об'єднанні, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їхніх прав, повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції", повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи, а також сприяння особі у здійсненні будь-якого з таких повідомлень, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання";

частини першу і четверту статті 235 викласти в такій редакції:

"У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір";

"У разі наявності підстав для поновлення на роботі працівника, який був звільнений у зв'язку із здійсненням ним або його близькою особою повідомленням про можливі фактичні корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства України про віртуальні активи, та за його відмови від такого поновлення орган, який розглядає трудовий спір, приймає рішення про виплату йому грошової компенсації у розмірі шестимісячного середнього заробітку, а у випадку неможливості поновлення – у розмірі дворічного середнього заробітку";

3) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

статтю 56 доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. З метою захисту прав інформатора, встановлених Законом України "Про ринки віртуальних активів", Регулятор ринків віртуальних активів, визначений відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів", за зверненням інформатора може звертатися до суду з позовом (заявою) в інтересах інформатора, брати участь у розгляді справ за такими позовами (заявами), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за позовами (заявами) інформаторів, подавати апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими чи виключними обставинами, у тому числі у справі, провадження в якій відкрито за позовом (заявою) інформатора";

статтю 150 доповнити частиною сімнадцятою такого змісту:

"17. Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринку віртуальних активів";

частину другу статті 293 доповнити пунктом 12 такого змісту:

"12) розкриття професійної таємниці на ринку віртуальних активів";

розділ IV доповнити главою 14 такого змісту:

"Глава 14. Розгляд судом справ про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках віртуальних активів

Стаття 350-9. Підсудність

1. Заява про розкриття особами, визначеними пунктами 1–3 частини першої статті 103 Закону України "Про ринки віртуальних активів", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи у випадках, встановлених законом, подається до суду за місцезнаходженням особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, а у разі якщо такою особою є нерезидент – за місцезнаходженням Регулятора ринків віртуальних активів, визначеного відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів".

Стаття 350-10. Зміст заяви

1. У заяві до суду про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи повинно бути зазначено:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я (найменування) заявника та особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках віртуальних активів, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, якщо заява подається представником;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку вимагається розкрити;

4) обґрунтування необхідності та обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, та/або прав та інтересів, які порушено;

5) обсяги (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо особи та мету використання такої інформації.

Стаття 350-11. Розгляд справи

1. Справа про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття такої інформації, та особи, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, а в разі якщо справа розглядається з метою охорони державних інтересів та національної безпеки – з повідомленням лише заявника.

2. Неявка в судове засідання без поважних причин заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, та/або особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, чи представників зазначених осіб не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав їхню участь обов'язковою.

3. У разі якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спорі, який розглядається в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

Стаття 350-12. Рішення суду

1. У рішенні про розкриття особою, визначеною пунктами 1–3 частини першої статті 101 Закону України "Про ринки віртуальних активів", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи зазначаються:

1) ім'я (найменування) одержувача інформації, його місце проживання або місцезнаходження чи ім'я представника одержувача, якщо інформація надається представникові;

2) ім'я (найменування), місце проживання або місцезнаходження особи, щодо якої особа, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю, має розкрити таку інформацію;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація щодо особи, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку необхідно розкрити;

4) обсяги (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яка має бути надана особою, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, її одержувачу, а також мета використання такої інформації.

2. У разі якщо під час судового розгляду буде встановлено, що заявник вимагає розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи без підстав і повноважень, визначених законом, суд ухвалює рішення про відмову в задоволенні заяви.

3. Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню. Копії рішення суд надсилає особі, в розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, яку необхідно розкрити, заявнику та особі, щодо якої розкривається така інформація.

Особа, щодо якої розкривається інформація, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання";

7) частину першу статті 430 доповнити пунктом 6-2 такого змісту:

"6-2) розкриття особою, визначеною пунктами 1–3 частини першої статті 101 Закону України "Про ринки віртуальних активів", інформації, що становить професійну таємницю на ринку віртуальних активів, щодо юридичної або фізичної особи";

4) статтю 137 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) доповнити частиною сімнадцятою такого змісту:

"17. Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринках віртуальних активів";

5) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) параграф 2 глави 11 розділу II доповнити статтями 289-5 – 289-7 такого змісту:

"Стаття 289-5. Особливості провадження у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів

1. Провадження у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів, що визначений відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів" про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів.

2. Арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою суду права на розпорядження та користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи.

Для цілей цієї статті майно є доказом, якщо воно було об'єктом протиправних дій або було набуто протиправним шляхом, або було знаряддям вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи, або зберегло на собі сліди чи містить відомості про вчинення протиправних дій, а також може бути використано як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час розслідування, що проводиться Регулятором ринків віртуальних активів.

Не допускається накладення арешту з інших підстав, ніж з метою запобігання можливості приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження майна, яке є предметом арешту.

Вартість майна, яке належить арештувати, повинна бути співмірною розміру шкоди, завданої правопорушенням.

3. Зупиненням виконання договорів на ринку віртуальних активів є тимчасова, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, заборона вчинення дій, які сторони договору на ринках віртуальних активів зобов'язалися вчинити на виконання таких договорів.

Зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів допускається виключно з підстав недопущення вчинення порушення законодавства України про віртуальні активи або недопущення (зменшення) негативних наслідків такого порушення.

Невиконання сторонами договору на ринку віртуальних активів дій, передбачених договором внаслідок дії заборони суду не є порушенням зобов'язання та не може бути підставою для застосування правових наслідків порушення зобов'язання.

4. Із заявами, передбаченими частиною першою цієї статті, мають право звертатися посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його центрального апарату, заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його територіального органу, заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Заяви про зупинення виконання договорів на ринках віртуальних активів подаються невідкладно після винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, але не пізніше завершення наступного робочого дня після винесення таких постанов.

Заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються у письмовій формі та повинні містити:

- 1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Регулятора ринків віртуальних активів (територіального органу), а також номери засобу зв'язку його посадових осіб;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частинами другою та/або третьою цієї статті;

4) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Регулятора ринків віртуальних активів, у тому числі строк, протягом якого такі вимоги підлягають застосуванню;

5) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів";

6) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Регулятора ринків віртуальних активів про проведення розслідування;

7) підпис посадової особи Регулятора ринків віртуальних активів.

5. У разі недотримання вимог частини четвертої цієї статті суд повідомляє про це Регулятора ринків віртуальних активів та надає йому строк, але не пізніше ніж 24 години, для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій строк тягне за собою повернення Регулятору ринків віртуальних активів заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви про накладення арешту на майно не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

Повернення заяви про зупинення виконання договорів на ринках віртуальних активів не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків, але не пізніше, ніж протягом 48 годин з моменту винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів.

6. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про накладення арешту на майно за заявою Регулятора ринків віртуальних активів у разі, якщо заявлено вимогу щодо майна, не пов'язаного з проведенням розслідування Регулятором ринків віртуальних активів.

Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів за заявою Регулятора ринків віртуальних активів, якщо договір, щодо якого заявлено вимогу, не пов'язаний з предметом розслідування.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Регулятора ринків віртуальних активів з такою самою заявою.

7. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених частиною першою цієї статті, відбувається за участю Регулятора ринків віртуальних активів та особи, стосовно якої подано таку заяву. Неприбуття таких осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду заяви.

8. Під час розгляду заяв, передбачених частиною першою цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про арешт майна або зупинення виконання договору.

9. Суд відмовляє у задоволенні заяви про накладення арешту на майно, якщо Регулятор ринків віртуальних активів не доведе, що майно, щодо якого подано заяву про накладення арешту, є доказом для цілей цієї статті, а також не доведе існування підстав, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті.

Суд відмовляє у задоволенні заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, якщо Регулятор ринків віртуальних активів не доведе, що укладення або виконання таких договорів становить порушення законодавства України про віртуальні активи, якого можливо уникнути або негативних наслідків якого можливо уникнути чи зменшити їх в результаті такого зупинення.

10. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

- 1) дата постановлення ухвали;
- 2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною другою цієї статті;
- 4) заборона розпоряджатися та користуватися майном, а також перелік майна, на яке накладено арешт;
- 5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії арешту та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

11. У разі задоволення заяви про зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

- 1) дата постановлення ухвали;

2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною третьою цієї статті;

4) перелік дій, які заборонено вчиняти в рамках виконання договорів на ринку віртуальних активів;

5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії зупинення виконання договорів та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

12. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд застосовує найменш обтяжливий спосіб арешту майна.

Суд зобов'язаний застосувати такий спосіб арешту майна або зупинення виконання договорів на ринку віртуальних активів, який не призведе до зупинення або надмірного обмеження правомірної підприємницької діяльності особи, щодо якої (майна або зобов'язань якої) він постановляє ухвалу, або інших наслідків, які суттєво позначаються на інтересах третіх осіб.

13. Копія ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали – надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

14. Ухвала, передбачена частинами десятою, одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

15. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення. Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

16. Заходи, передбачені частинами другою і третьою цієї статті, можуть бути скасовані ухвалою суду повністю або частково до завершення строку, на який такі заходи застосовані відповідно до ухвали суду, за клопотанням особи, щодо якої (майна або зобов'язань якої) таку ухвалу було постановлено, якщо вона доведе, що в подальшому застосуванні такого заходу немає потреби.

17. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, Регулятор ринків віртуальних активів ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку дії заходів, передбачених частиною другою або третьою цієї статті. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 289-6. Особливості провадження у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги

1. Проведення у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів, визначеного відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів", про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про надання доступу до такої інформації про електронні комунікаційні послуги:

1) від постачальників послуг голосових електронних комунікацій та/або міжособистісних послуг електронних комунікацій – інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, вхідні та вихідні повідомлення із зазначенням дати, часу, тривалості та ідентифікацією телефонних номерів (номерів національного або міжнародного плану нумерації), з яких були отримані та/або на які надіслані повідомлення;

2) від постачальників послуг доступу до мережі Інтернет – інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, строк користування послугою, тип використовуваної послуги, мережеві адреси із зазначенням дати, часу, тривалості сеансу.

2. Із заявами, передбаченими пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, мають право звернутися посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його центрального апарату, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його територіального органу, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Такі заяви подаються у письмовій формі та повинні містити:

1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Регулятора ринків віртуальних активів (територіального органу), а також номер засобу зв'язку посадових осіб Регулятора ринків віртуальних активів;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Регулятора ринків віртуальних активів щодо надання

доступу до інформації, передбаченої пунктами 1 та/або 2 частини першої цієї статті, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до такої інформації;

б) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів";

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Регулятора ринків віртуальних активів про проведення розслідування;

8) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

9) підпис посадової особи Регулятора ринків віртуальних активів.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Регулятора ринків віртуальних активів та надає йому строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій строк тягне за собою повернення Регулятору ринків віртуальних активів заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги за заявою Регулятора ринків віртуальних активів у разі, якщо заявлено вимогу щодо інформації, не пов'язаної з проведенням розслідування Регулятором ринків віртуальних активів.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Регулятора ринків віртуальних активів з такою самою заявою.

5. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, здійснюється за участю Регулятора ринків віртуальних активів та особи, яка є постачальником відповідних послуг. Неприбуття таких осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду заяви.

6. Під час розгляду заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що

мають значення для вирішення питання щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги.

7. Суд відмовляє у задоволенні заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги, якщо Регулятор ринків віртуальних активів не доведе, що інформація, щодо якої подано заяву, стосується предмета розслідування, що проводиться Регулятором ринків віртуальних активів.

8. У разі задоволення заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

2) дата постановлення ухвали;

3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

5) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

б) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії.

9. Копія ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали – надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

10. Ухвала, передбачена частиною восьмою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

11. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення.

Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

12. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, Регулятор ринків віртуальних активів можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 289-7. Особливості провадження у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб

1. Провадження у справах за заявою Регулятора ринків віртуальних активів, визначеного відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів", про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі заяви щодо отримання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням).

2. Із заявою, передбаченою частиною першої цієї статті, мають право звернутися посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його центрального апарата, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів є службовцями його територіального органу, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Така заява подається у письмовій формі та повинна містити:

- 1) найменування адміністративного суду;
- 2) найменування, поштову адресу Регулятора ринків віртуальних активів (територіального органу), а також номер засобу зв'язку посадових осіб Регулятора ринків віртуальних активів;
- 3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої необхідний;
- 4) інформацію про приміщення або частину приміщення, до якого необхідний доступ;
- 5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Регулятора ринків віртуальних активів, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до приміщень;
- 6) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів". Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 114 Закону України "Про ринки віртуальних активів";
- 7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копію постанови Регулятора ринків віртуальних активів про проведення розслідування;
- 8) обґрунтування того, що доступ до речей, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, документів або інформації, яка може у

них міститися (далі для цілей цієї статті – речі або документи), неможливо отримати без доступу до приміщення, в якому такі речі або документи знаходяться;

9) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до приміщень;

10) підпис посадової особи Регулятора ринків віртуальних активів.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Регулятора ринків віртуальних активів та надає йому строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій строк тягне за собою повернення Регулятору ринків віртуальних активів заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення її недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб за заявою Регулятора ринків віртуальних активів у разі, якщо заявлено вимогу щодо доступу до приміщень, не пов'язаних з проведенням розслідування Регулятором ринків віртуальних активів.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Регулятора ринків віртуальних активів з такою самою заявою.

5. Після отримання заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб, суд здійснює судовий виклик особи, доступ до приміщення якої необхідний, крім випадку, встановленого частиною шостою цієї статті.

6. Якщо посадові особи Регулятора ринків віртуальних активів доведуть суду наявність обставин, що дають підстави вважати, що існує реальна загроза приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження, зміни речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, яке є предметом розслідування, що проводиться Регулятором ринків віртуальних активів, заява про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб може бути розглянута судом без виклику особи, доступ до приміщення якої необхідний.

7. У повістці про судовий виклик, яку суд надсилає особі, доступ до приміщення якої необхідний, зазначається про обов'язок збереження речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, у тому вигляді, який вони мають на момент отримання судового виклику.

8. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється за участю Регулятора ринків віртуальних активів та особи, стосовно якої подано таку заяву (або її представника), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті.

Неприбуття за судовим викликом особи, доступ до приміщення якої необхідний, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду заяви.

9. Під час розгляду заяв, передбачених частиною першою цієї статті, суд має право за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка або дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

10. Суд задовольняє заяву про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб, якщо Регулятор ринків віртуальних активів доведе наявність достатніх підстав вважати, що відповідні речі або документи:

1) перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи;

2) самі по собі або в сукупності з іншими речами або документами розслідування, що проводиться Регулятора ринків віртуальних активів, мають суттєве значення для встановлення важливих обставин у такому розслідуванні;

3) не перебувають у приміщеннях, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро та адвокатським об'єднанням.

У разі якщо речі або документи містять охоронювану законом таємницю, Регулятор ринків віртуальних активів також має довести можливість використання як доказів відомостей, що містяться в цих речах або документах, та неможливість в інший спосіб довести обставини, які передбачається довести за допомогою цих речей або документів.

У разі якщо Регулятор ринків віртуальних активів не доведе наявність достатніх підстав, передбачених цією частиною, суд постановляє ухвалу про відхилення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

Доступ особи до речей або документів, які містять охоронювану законом таємницю, здійснюється в порядку, визначеному законом. Доступ до речей або документів, що містять відомості, які становлять державну таємницю, не може надаватися особі, яка не має до неї допуску відповідно до вимог закону.

11. У разі задоволення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб;

- 2) дата постановлення ухвали;
- 3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;
- 4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої надано;
- 5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії, який не може перевищувати один місяць.

12. Копія ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається представнику Регулятора ринків віртуальних активів та особі, стосовно якої подано таку заяву (або її представнику), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті, у день її постановлення, а в разі відсутності такої особи (її представника) під час оголошення ухвали – надсилається їй (їм) не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

У разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, копія такої ухвали вручається такій особі посадовою особою Регулятора ринків віртуальних активів при здійсненні доступу до такого приміщення.

13. Ухвала, передбачена частиною одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

14. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення, а у разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, апеляційна скарга може бути подана такою особою протягом десяти днів з дня вручення їй копії ухвали відповідно до абзацу другої частини дванадцятої цієї статті.

Подання апеляційної скарги на ухвалу, передбачену частиною одинадцятою цієї статті, не зупиняє її виконання.

15. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, Регулятор ринків віртуальних активів може звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до приміщень фізичних або юридичних осіб. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею";

абзац дев'ятий частини першої статті 371 після цифр "283" доповнити словом і цифрами "статтями 289-5, 289-6, 289-7";

б) у Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 5):

- 1) частину другу статті 18 доповнити пунктом 5-2 такого змісту:

"5-2) дату видачі та номер сертифіката на право вчинення дій на ринках віртуальних активів, строк його дії";

2) доповнити статтю 93-4 такого змісту:

"Стаття 93-4. Особливості банкрутства емітентів токенів з прив'язкою до активів та постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Якщо законодавством не встановлено окрему процедуру банкрутства відповідного емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до такого емітента або постачальника застосовуються положення цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

2. Порядок запобігання банкрутству та проведення досудових процедур відновлення платоспроможності емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється законодавством.

3. Розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повинен мати сертифікат, виданий Регулятором віртуальних активів (в розумінні Закону України "Про ринки віртуальних активів") (далі в цій статті – Регулятор), на право вчинення дій на ринку віртуальних активів.

4. Розпорядник майна зобов'язаний у десятиденний строк з дня його призначення надіслати офіційним каналом зв'язку (в розумінні Закону України "Про ринки віртуальних активів") Регулятору та розмістити на веб-сайті такого емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, повідомлення про відкриття провадження у справі про банкрутство та призначення розпорядника майна. У повідомленні зазначаються реквізити сертифіката, виданого розпоряднику майна Регулятором, а також власникам токенів з прив'язкою до активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, пропонується або надати емітенту токена з прив'язкою до активів чи постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є боржником, розпорядження щодо дій, які необхідно здійснити з віртуальними активами, що перебувають у володінні та/або користуванні, та/або розпорядженні такого емітента токена з прив'язкою до активів чи постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або подати до господарського суду заяву з вимогами до такого боржника, а також документи, що їх підтверджують, для внесення відомостей про такого власника віртуальних активів або клієнта постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, до реєстру вимог кредиторів.

5. Віртуальні активи, що належать власникам токенів з прив'язкою до активів та клієнтам постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та перебувають у володінні та/або користуванні, та/або розпорядженні

емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також резерв активів емітента токена з прив'язкою до активів не включаються до складу ліквідаційної маси.

6. Під час проведення санації постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, керуючий санацією має право передати віртуальні активи, передані у володіння та/або користування та/або розпорядження постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, іншому постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за згодою клієнтів та постачальника послуг, на чю користь здійснюється передача.

7. Віртуальні активи, що належать емітенту токена з прив'язкою до активів або постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, і допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, підлягають продажу на торговельному майданчику для віртуальних активів.

8. У разі якщо зазначені віртуальні активи не допущені до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, вони підлягають продажу в порядку, встановленому цим Кодексом.

9. Не врегульовані цією статтею особливості процедури банкрутства емітента токена з прив'язкою до активів або постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також заходи щодо захисту прав та інтересів власників токенів з прив'язкою до активів та клієнтів постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визначаються Регулятором за погодженням з державним органом з питань банкрутства";

7) частину другу статті 25 Закону України "Про Службу безпеки України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст.382 із наступними змінами) доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) одержувати на письмову вимогу керівника органу або оперативного підрозділу Служби безпеки України в порядку, встановленому законодавством:

а) від постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, передбачених Законом України "Про ринки віртуальних активів", відомості, що дають можливість ідентифікувати осіб, причетних до використання віртуальних активів, ідентифікатори рахунків віртуальних активів, ідентифікатори (адреси) рахунків розподілених реєстрів, ідентифікатори транзакцій чи інших операцій з віртуальними активами та/або іншу інформацію, наявну в постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, щодо конкретної особи, конкретного віртуального активу та/або конкретної операції з віртуальними активами. Інформація, зазначена у цьому підпункті, надається невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту отримання відповідної письмової вимоги;

б) інформацію, наявну в Регулятора ринків віртуальних активів, визначеного відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів",

у зв'язку із здійсненням ним державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках віртуальних активів. Інформація, зазначена у цьому підпункті, надається не пізніше спливу робочого дня, наступного за днем отримання відповідної письмової вимоги";

8) статтю 7 Закону України "Про Національний банк України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами) доповнити пунктом 30-1 такого змісту:

"30-1) здійснює державне регулювання та нагляд на ринку віртуальних активів у межах та відповідно до компетенції, визначених Законом України "Про ринки віртуальних активів";

9) у Законі України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у статті 47:

частину п'яту доповнити пунктом 7 такого змісту:

"7) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів";

після частини дванадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Банк має право розпочати надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за умови проходження процедури авторизації діяльності у порядку, визначеному Законом України "Про ринки віртуальних активів".

У зв'язку з цим частини тринадцяту і чотирнадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою і п'ятнадцятою;

б) статтю 73 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів", законодавства про віртуальні активи, Національний банк України має право застосувати заходи впливу, передбачені Законом України "Про ринки віртуальних активів";

10) у Законі України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

а) частину другу статті 1 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"термін "Регулятор ринків віртуальних активів" - у значенні, наведеному в Законі України "Про ринки віртуальних активів";

б) частину першу статті 8 доповнити пунктами 16 – 19 такого змісту:

"16) наводити твердження, надавати відомості, пропонувати або закликати до дій проводити платіжні операції та розраховуватися за товари, в тому числі на торговельних майданчиках, віртуальними активами.

17) визнавати або в інший спосіб ототожнювати віртуальні активи (крім токенів електронних грошей) з електронними або цифровими грошима;

18) наводити твердження щодо віртуальних активів як засобу платежу та/або обміну на території України;

19) ототожнювати або надавати будь-яку інформацію, яка може призводити до ототожнення віртуальних активів із законними платіжними засобами в Україні, в тому числі внаслідок неточності, недостовірності, двозначності, перебільшення або замовчування";

в) доповнити статтю 25-3 такого змісту:

"Стаття 25-3. Реклама віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів

1. Рекламою віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визнається розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб інформація про:

1) віртуальні активи, щодо яких здійснюється емісія, та/або віртуальні активи, що перебувають (перебували) в обороті;

2) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, та постачальників таких послуг;

3) операції з віртуальними активами та торговельні майданчики, на яких вони здійснюються;

4) програмне забезпечення або програмно-апаратні комплекси, у яких забезпечується здійснення правовідносин щодо обороту віртуальних активів;

5) пропонування будь-якого товару із поєднанням інформації щодо операцій з віртуальними активами або із зазначенням будь-якої інформації щодо віртуальних активів.

Рекламою на ринку віртуальних активів також визнається повідомлення про надання певною особою послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або сприяння таким послугам незалежно від того, чи отримала така особа відповідну ліцензію та дозвіл Регулятора ринків віртуальних активів на надання таких послуг.

2. Не є рекламою віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів:

1) інформація, яка відповідно до закону та нормативно-правових актів Регулятора ринків віртуальних активів підлягає обов'язковому оприлюдненню;

2) інформація, яка надається емітентом віртуальних активів, постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, своєму клієнтові або потенційному клієнтові під час провадження таким емітентом чи постачальником своєї діяльності;

3) узагальнені інформаційно-аналітичні матеріали та статистичні дані щодо стану ринку віртуальних активів;

4) інформація щодо віртуальних активів, допущених до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, яка оприлюднюється оператором такого торговельного майданчика.

5) інформація щодо віртуальних активів, яка поширюється особою іншою, ніж та, що здійснює емісію, продаж або відчуження в інший спосіб цих віртуальних активів, не маючи при цьому на меті отримання прибутків від такої емісії, продажу або відчуження віртуальних активів.

3. Рекламодавцями реклами віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, можуть бути:

1) щодо віртуальних активів, стосовно яких здійснюється емісія, та/або віртуальних активів, що перебувають (перебували) в обороті, - виключно емітент або власник зазначених віртуальних активів, а також постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, на підставі відповідного договору про надання послуги розміщення віртуальних активів, укладеного з емітентом;

2) щодо віртуальних активів, стосовно яких здійснюється допуск до торгів на торговельному майданчику для віртуальних активів, - особа, яка подає заявку на допуск до торгів, та оператор та/або власник торговельного майданчика, на якому такі віртуальні активи допускаються (допущені) до торгів;

3) щодо послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, та його діяльності - виключно постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів. Постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, забороняється рекламувати іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів;

4) власник програмного забезпечення та програмно-апаратного комплексу, у якому забезпечується здійснення правовідносин щодо обороту віртуальних активів;

5) особа, яка виступає рекламодавцем за замовленням будь-якого із суб'єктів господарювання, зазначених у пунктах 1-4 цієї частини.

5. Реклама віртуальних активів повинна містити відомості щодо оприлюднення білої книги віртуальних активів.

Реклама токенів з прив'язкою до активів, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності авторизації емітента токена з прив'язкою до активів, із зазначенням номера рішення про авторизацію, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про авторизацію.

Реклама токенів електронних грошей, крім реклами на радіо, повинна містити відомості про банківську ліцензію або авторизацію діяльності з надання фінансової платіжної послуги з випуску та виконання платіжних операцій з електронними грошима (акредитацію філії іноземної платіжної установи) із зазначенням реквізитів номера документа, який підтверджує

право на провадження відповідного виду діяльності, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про видачу ліцензії, авторизацію тощо.

Реклама послуг постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності авторизації, яка підтверджує право на надання відповідних послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, із зазначенням серії та номера рішення про авторизацію, дати його видачі та найменування органу, який прийняв рішення про авторизацію.

6. Додаткові вимоги до реклами та маркетингу віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, визначаються Законом України "Про ринки віртуальних активів".

7. Забороняється недобросовісна реклама на ринках віртуальних активів, якою вважається:

1) реклама віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, без відповідної авторизації згідно законодавства України;

2) реклама віртуальних активів як засобу платежу та/або засобу обміну на товари.

8. Рекламодавцям під час замовлення виробництва та розповсюдження реклами віртуальних активів, виробникам реклами, а також розповсюдjuвачам такої реклами забороняється:

недобросовісна реклама на ринках віртуальних активів;

визнавати або в інший спосіб ототожнювати віртуальні активи (крім токенів електронних грошей) з електронними або цифровими грошима;

наводити твердження щодо віртуальних активів як засобу платежу та/або обміну на території України;

надавати відомості, пропонувати або закликати до дій проводити платіжні операції та розраховуватися за товари, в тому числі на торговельних майданчиках, віртуальними активами;

ототожнювати або надавати будь-яку інформацію, яка може призводити до ототожнення віртуальних активів із законними платіжними засобами в Україні, в тому числі внаслідок неточності, недостовірності, двозначності, перебільшення або замовчування;

робити прогнози щодо зміни вартості віртуальних активів;

рекламувати віртуальні активи до оприлюднення білої книги віртуальних активів, якщо таке оприлюднення вимагається відповідно до законодавства України про віртуальні активи;

використовувати відомості, які не відповідають білій книзі віртуальних активів;

використовувати інформацію про дохід за віртуальними активами або розмір отриманого емітентом у минулому прибутку без посилання на те, що такий дохід або прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому;

поширювати інформацію про віртуальні активи, операції та дії з ними, що має на меті просування фінансової піраміди на ринку віртуальних активів.

9. У разі якщо здійснення публічної пропозиції або допуск до торгів віртуальних активів були зупинені або заборонені, емітент таких віртуальних активів зобов'язаний припинити розповсюдження реклами віртуальних активів у триденний строк з дня оприлюднення відповідного рішення Регулятора ринків віртуальних активів.

10. У разі виявлення порушення вимог законодавства про рекламу віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, Регулятор ринків віртуальних активів має право в установленому ним порядку вимагати зупинення на період до десяти робочих днів або про заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, про що повідомляє рекламодавцям та розповсюдjuвачам (суб'єктам медіа, що здійснюють розповсюдження такої реклами) протягом трьох робочих днів з дня винесення такої постанови/рішення.

У разі отримання вимоги Регулятора ринків віртуальних активів про зупинення або про заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, рекламодавець та розповсюдjuвач зобов'язані припинити розповсюдження такої реклами протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем повідомлення про винесення такої постанови/рішення.

Перебіг періоду зупинення розповсюдження реклами, передбаченого цією частиною, починається з дня припинення розповсюдження такої реклами на виконання відповідної вимоги Регулятора ринків віртуальних активів.

У разі невиконання вимоги Регулятора ринків віртуальних активів про зупинення або заборону відповідної реклами віртуальних активів, послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, рекламодавець та розповсюдjuвач притягаються до відповідальності за вчинення такого порушення у порядку, встановленому Законом України "Про ринки віртуальних активів".

Порядки поновлення розповсюдження реклами віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, встановлюється Регулятором ринків віртуальних активів.

11. У разі порушення законодавства щодо реклами віртуальних активів та послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, Регулятор ринків віртуальних активів має право у встановленому ним порядку застосувати заходи впливу до рекламодавців, виробників реклами та розповсюдjuвачів реклами, в тому числі у вигляді накладення штрафу у розмірі від 5 тисяч до 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен такий випадок;

12. Положення цієї статті не застосовуються до реклами, що розповсюджується суб'єктами, передбаченими частиною третьою цієї статті, але не належить до реклами віртуальних активів чи послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів";

г) частину першу статті 26 доповнити абзацом десятим такого змісту:

"Регулятор ринків віртуальних активів з урахуванням розподілу повноважень, передбаченого Законом України "Про ринки віртуальних активів" - щодо реклами на ринках віртуальних активів";

г) в абзаці другому частини першої статті 27 слово та цифри "та 25" замінити цифрами та словом цифрою "25 та 25-3";

11) у Законі України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами):

абзац восьмий статті 2 викласти в такій редакції:

"рухоме майно - окрема рухома річ, сукупність рухомих речей, гроші, валютні цінності, цінні папери, віртуальні активи, а також майнові права та обов'язки, у тому числі майнові права на грошові кошти, що знаходяться на банківському рахунку";

2) частину першу статті 37 доповнити пунктом 2-1 такого змісту:

"2-1) накладення арешту на рухоме майно на підставі рішення суду в порядку статті 289-5 Кодексу адміністративного судочинства України";

12) абзац перший частини другої статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483) після слів "державного регулювання ринків фінансових послуг" доповнити словами "державного регулювання ринку віртуальних активів";

13) частину другу статті 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів "державного нагляду на ринках фінансових послуг" доповнити словами "ринках віртуальних активів";

14) частину першу статті 14 Закону України "Про безоплатну правничу допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами) доповнити пунктом 26-2 такого змісту:

"26-2) інформатори у зв'язку з здійснення ними повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства про віртуальні активи – на всі види правових послуг, передбачені у статті 13 цього Закону";

15) у частині першій статті 46 Закону України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

у пункті 6 слово "криптовалюти" виключити;

доповнити пунктом 13 такого змісту:

"13) віртуальні активи, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї. До відомостей щодо віртуальних активів включаються дані про вид активу, його найменування, розмір, вартість на дату набуття права у грошовій одиниці України, а також ідентифікатор адреси або рахунку розподіленого реєстру, на якому містяться декларовані віртуальні активи, інформація про верифікацію адреси або рахунку розподіленого реєстру суб'єкта декларування та/або члена його сім'ї, зокрема постачальником послуг, дані про транзакцію з набуття таких активів, достатні для ідентифікації сторін відповідної угоди";

16) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

частину 1 статті 37 доповнити пунктом 12 такого змісту:

"12) якщо кількість віртуальних активів, що перебувають на зберіганні у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, відповідно до інформації у реєстрі позицій клієнта дорівнює нулю - щодо рішень про стягнення віртуальних активів чи накладення арешту на віртуальні активи";

доповнити частину другу статті 48 абзацами сьомим та восьмим такого змісту:

"Не допускається накладення арешту на майно, що складає резерв активів емітентів токенів з прив'язкою до активів, кошти та віртуальні активи клієнтів, що передаються постачальникам послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, під час провадження ними діяльності на ринку віртуальних активів.

Арешт на віртуальні активи накладається з урахуванням вимог, встановлених відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

17) у Законі України "Про валюту і валютні операції" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 30, ст.239):

а) у статті 1:

у частині першій:

пункт 1 доповнити підпунктом "г" такого змісту:

"г) обмін віртуальних активів на валютні цінності";

доповнити новим пунктом 8-1 такого змісту:

"8-1) обмін віртуальних активів на валютні цінності - операції з купівлі або продажу віртуальних активів за валютні цінності";

частину другу доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Термін "віртуальний актив" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про ринки віртуальних активів";

б) доповнити статтею 8-1 такого змісту:

"Стаття 8-1. Обмін віртуальних активів на валютні цінності.

1. Обмін віртуальних активів на валютні цінності здійснюється виключно через уповноважені установи.

2. Національний банк України встановлює порядок обміну віртуальних активів на валютні цінності, у тому числі, визначає заходи захисту щодо обміну віртуальних активів на валютні цінності.

3. Вимоги абзацу п'ятого пункту 2 частини першої статті 2, частин другої та четвертої статті 12 цього Закону, частин другої статті 7-1 Закону України "Про Національний банк України" не застосовуються до нормативно-правових актів Національного банку України, прийнятих на виконання частини другої цієї статті";

в) частину другу статті 9 доповнити новим пунктом 4-1 такого змісту:

"4-1) обмін віртуальних активів на валютні цінності";

18) у Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст. 171 із наступними змінами):

а) у статті 1:

у частині першій:

пункт 2 доповнити словами "віртуальні активи";

доповнити пунктом 12-1 такого змісту:

"12-1) відправник (ініціатор) переказу віртуальних активів (далі – відправник (ініціатор) – особа, яка контролює рахунок віртуальних активів у постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, або адресу розподіленого реєстру, або пристрій, що дозволяє зберігати віртуальні активи, та яка надає вказівку щодо переказу віртуальних активів з такого рахунку, адреси, або пристрою, або, за відсутності такого рахунку, адреси або пристрою, особа, яка віддає розпорядження про (ініціює) переказ віртуальних активів";

пункт 13 виключити;

доповнити пунктом 25- 1 такого змісту:

"25-1) ідентифікатор особи - дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, код за Єдиним державним реєстром інститутів спільного інвестування, ідентифікаційний номер (за наявності), що нерезидент

використовує під час подання податкових декларацій та інших податкових документів до податкових органів у країні, резидентом якої він є, чи аналогічний офіційний ідентифікатор (для нерезидентів України)";

доповнити пунктом 42-1 такого змісту:

"42-1) отримувач переказу віртуальних активів (далі – отримувач переказу) – особа, для якої призначено переказ віртуальних активів";

доповнити пунктом 44-1 такого змісту:

"44-1) пакетний переказ віртуальних активів – сукупність з декількох окремих переказів віртуальних активів, об'єднаних для переказу";

пункт 51 викласти в такій редакції:

"51) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником – постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який не є постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг відправнику (ініціатору) або отримувачу переказу віртуальних активів, і який отримує та передає переказ віртуальних активів від імені постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг відправнику (ініціатору) або отримувачу переказу віртуальних активів, або від імені іншого постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником";

доповнити пунктом 54-1 такого змісту:

"54-1) самостійно розміщена адреса - це будь-яка адреса розподіленого реєстру, крім тих, що створені або контролюються постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів або особою, яка надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів без здійснення авторизації";

доповнити пунктом 61-1 такого змісту:

"61-1) унікальний ідентифікатор переказу віртуальних активів – комбінація літер, цифр або символів, визначена постачальником послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, що дозволяє встановлення відправника (ініціатора) та отримувача переказу";

частину другу доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Терміни "віртуальний актив", "контроль адреси розподіленого реєстру", "переказ віртуальних активів", "рахунок віртуальних активів", "Регулятор ринків віртуальних активів", "розподілений реєстр", "постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів", "технологія розподіленого реєстру" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про ринки віртуальних активів";

частину третю після слова "терміни" доповнити словами "міжнародний ідентифікаційний код юридичної особи (код LEI)";

б) частину першу статті 2 після слів "забезпечують проведення фінансових операцій на території України та за її межами відповідно до" доповнити словами "закону або";

в) у статті 6:

у пункті 8 частини другої слово "обігом" замінити словом "оборотом";

у частині третій слова "Міністерство цифрової трансформації України" замінити словами "Регулятор ринків віртуальних активів, визначений відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

г) пункт 25 частини другої статті 8 доповнити словами "та/або пов'язані з віртуальними активами";

г) у статті 14:

у назві слова "або переказ віртуальних активів" виключити;

у частині третій слова "віртуальних активів" виключити;

у частині четвертій слова "у тому числі з використанням віртуальних активів" виключити;

д) доповнити статтею 14-1 такого змісту:

"Стаття 14-1. Інформація, що супроводжує переказ віртуальних активів

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, повинен забезпечити, щоб переказ віртуальних активів супроводжувався такою інформацією про відправника (ініціатора):

1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) – для відправників (ініціаторів)-фізичних осіб, в тому числі фізичних осіб-підприємців, фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність; повне найменування – для відправників (ініціаторів)-юридичних осіб, трастів або інших правових утворень, що не є юридичною особою;

2) адреса розподіленого реєстру відправника (ініціатора), у випадках, коли переказ віртуальних активів зареєстрований в мережі за допомогою технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, і номер рахунку віртуальних активів відправника (ініціатора), якщо такий обліковий запис існує та використовується для обробки переказу;

3) номер рахунку віртуальних активів відправника (ініціатора), у випадках, коли переказ віртуальних активів не зареєстрований в мережі за допомогою технології розподіленого реєстру, або іншої подібної технології, а за відсутності такого номеру – унікальний ідентифікатор переказу віртуальних активів;

4) місце проживання або місце перебування фізичної особи – для відправників (ініціаторів)-фізичних осіб, в тому числі фізичних осіб-підприємців, фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність; місцезнаходження – для відправників-юридичних осіб; місцезнаходження або

країна реєстрації довірчого власника (за наявності) – для трастів або інших правових утворень, що не є юридичною особою;

5) дату та місце народження або номер та (за наявності) серію паспорта (іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), реєстраційний номер облікової картки платника податків для резидентів України (за наявності) або аналогічний офіційний ідентифікатор для нерезидентів України – для відправників (ініціаторів)-фізичних осіб, в тому числі фізичних осіб-підприємців, фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність; реєстраційний номер облікової картки платника податків для резидентів України (за наявності) або аналогічний офіційний ідентифікатор для нерезидентів України та ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України чи аналогічний офіційний ідентифікатор (для нерезидентів України) – для відправників-юридичних осіб; реєстраційний номер облікової картки платника податків для резидентів України (за наявності) або аналогічний офіційний ідентифікатор для нерезидентів України та ідентифікатор особи – для трастів або інших правових утворень, що не є юридичною особою;

б) за умови наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення, і якщо відправник (ініціатор) надав його постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, міжнародний ідентифікаційний код юридичної особи (код LEI) або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор відправника (ініціатора).

2. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, повинен забезпечити, щоб переказ віртуальних активів супроводжувався такою інформацією про отримувача переказу:

1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) – для отримувачів переказу-фізичних осіб, в тому числі фізичних осіб-підприємців, фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність; повне найменування – для отримувачів переказу-юридичних осіб, трастів або інших подібних правових утворень, що не є юридичною особою;

2) адреса розподіленого реєстру отримувача переказу, у випадках, коли переказ віртуальних активів зареєстрований в мережі за допомогою технології розподіленого реєстру або іншої подібної технології, і номер рахунку віртуальних активів отримувача переказу, якщо такий обліковий запис існує та використовується для обробки переказу;

3) номер рахунку віртуальних активів отримувача переказу, у випадках, коли переказ віртуальних активів не зареєстрований в мережі за допомогою технології розподіленого реєстру, або іншої подібної технології, а за відсутності такого номеру - унікальний ідентифікатор переказу віртуальних активів;

4) за умови наявності необхідного поля у відповідному форматі повідомлення, і якщо відправник (ініціатор) надав його постачальнику послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, міжнародний ідентифікаційний код юридичної особи (код LEI) або, за його відсутності, будь-який інший доступний еквівалентний офіційний ідентифікатор отримувача переказу.

3. Інформація, передбачена частинами першою та другою цієї статті отримується суб'єктом первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, заздалегідь або під час здійснення переказу віртуальних активів. Така інформація повинна бути оброблена у спосіб, що передбачає її захист відповідно до вимог законодавства про захист персональних даних.

Така інформація може не додаватися безпосередньо до, або може не включатися до переказу віртуальних активів.

4. У разі переказу віртуальних активів на самотійно розміщену адресу або з самотійно розміщеної адреси суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, повинен отримати та зберігати інформацію, зазначену в частині першій або другій цієї статті відповідно, та забезпечити можливість індивідуальної ідентифікації переказу, зокрема: інформацію про відправника (ініціатора), отримувача переказу, номер рахунку віртуальних активів отримувача переказу, у випадках, коли переказ віртуальних активів не зареєстрований в мережі за допомогою технології розподіленого реєстру, або іншої подібної технології, а за відсутності такого номеру – унікальний ідентифікатор переказу віртуальних активів.

У разі здійснення переказу віртуальних активів у сумі, що перевищує 45 тисяч гривень на дату здійснення переказу, на самотійно розміщену адресу суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, зобов'язаний вжити заходів з метою перевірки факту контролю адреси розподіленого реєстру відправником (ініціатором) або отримувачем переказу відповідно. Ліміт, передбачений першим реченням цього абзацу, не включає комісії, що стягуються з відправника (ініціатора) або отримувача з метою здійснення переказу віртуальних активів.

5. До здійснення переказу віртуальних активів суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг відправнику (ініціатору), зобов'язаний здійснити перевірку точності інформації, передбаченої частиною першої цієї статті, на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел.

До надання доступу до віртуального активу отримувачу переказу суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання отримувачу переказу, зобов'язаний здійснити перевірку точності інформації, передбаченої частиною другою цієї статті, на

підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел.

Перевірка точності інформації відповідно до абзаців першого та другого цієї частини може не здійснюватися, якщо відправник (ініціатор) або отримувач був ідентифікований та верифікований раніше у порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.

Суб'єкту первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, забороняється здійснювати переказ віртуальних активів без дотримання вимог цієї статті.

6. У випадку пакетного переказу віртуальних активів від одного відправника (ініціатора) вимоги частини першої цієї статті не застосовується до окремих переказів, об'єднаних у такому переказі, за умови, що пакетний файл містить інформацію, зазначену у частинах першій та другій цієї статті, за умови, що така інформація була перевірена відповідно до частини п'ятої цієї статті і що окремі перекази містять адресу розподіленого реєстру ініціатора (відправника) відповідно до пункту 2 частини другої цієї статті, номер рахунку віртуальних активів, а за відсутності такого номеру – унікальний ідентифікатор переказу віртуальних активів, відповідно до пункту 3 частини другої цієї статті.

7. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, зобов'язаний запровадити процедури моніторингу виконання вимог частини першої та другої цієї статті у реальному часі або моніторинг виконання таких вимог за фактом виконання переказу.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, зобов'язаний запровадити процедури на основі ризик-орієнтованого підходу щодо прийняття рішення про здійснення, відхилення чи зупинення переказу віртуальних активів, що не містить інформації, передбаченої частинами першою, другою або шостою цієї статті, та про вжиття відповідних подальших дій.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, у разі виявлення під час отримання віртуальних активів факту відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) та/або отримувача переказу, передбаченої частиною першою, другою, або шостою цієї статті, зобов'язаний прийняти на основі ризик-орієнтованого підходу рішення про:

1) відхилення такого переказу віртуальних активів або повернення переданих віртуальних активів на рахунок відправника (ініціатора) або

2) подання запиту на отримання такої інформації до моменту надання отримувачу переказу доступу до віртуальних активів.

8. У разі якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, до якого звернуто запит на отримання інформації, передбачений пунктом другим частини сьомої цієї статті, неодноразово не надає відповідь на такий запит, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, зобов'язаний:

1) надіслати попередження з визначеним кінцевим строком надання запитуваної інформації про відхилення поточного та будь-яких майбутніх переказів, або розірвання ділових відносин з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу, якщо запитувана інформація не буде надана, або

2) відхилити поточний та будь-які майбутні перекази, або розірвати ділові відносини з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

У разі ненадання запитуваної інформації суб'єктом первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, до якого звернуто запит на отримання інформації, у строки, зазначені у попередженні, передбаченому пунктом 1 цієї частини, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, зобов'язаний по завершенню строку, передбаченого у такому попередженні, вжити заходи, передбачені пунктом другим цієї частини.

У разі виявлення під час отримання віртуальних активів факту відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) та/або отримувача переказу, передбаченої частиною першою, другою, або шостою цієї статті, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, зобов'язаний інформувати суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії щодо такого суб'єкта первинного фінансового моніторингу, про такий факт та вжиті ним відповідно до частини сьомої цієї статті заходи у порядку, встановленому таким суб'єктом державного фінансового моніторингу.

9. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, які здійснює переказ віртуальних активів, що передбачає надання послуг отримувачу переказу, повинен враховувати факт відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) або отримувача переказу під час аналізу переказу віртуальних активів або будь-якої пов'язаної операції та, в разі виникнення підозри, повідомити спеціально уповноважений орган відповідно до підпункту "в" пункту 8 частини другої статті 8 цього Закону.

10. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний забезпечити передачу всієї отриманої інформації про відправника (ініціатора) та отримувача переказу, яка

супроводжує переказ віртуальних активів, збереження записів такої інформації та надання її на вимогу суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії щодо такого постачальника послуг, спеціально уповноваженого органу та інших осіб, яким законом надано право на отримання такої інформації.

11. Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний запровадити процедури моніторингу наявності інформації, передбаченої частинами першою, другою, шостою цієї статті у реальному часі або моніторинг наявності такої інформації за фактом виконання переказу, або пакетного переказу, включаючи випадки здійснення переказу віртуальних активів з самостійно розміщеної адреси.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний запровадити процедури на основі ризик-орієнтованого підходу щодо прийняття рішення про здійснення, відхилення чи зупинення переказу віртуальних активів, що не містить інформації, передбаченої частинами першою, другою або шостою цієї статті, та про вжиття відповідних подальших дій.

Постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, у разі виявлення під час отримання віртуальних активів факту відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) та/або отримувача переказу, передбаченої частиною першою, другою, або шостою цієї статті, зобов'язаний прийняти на основі ризик-орієнтованого підходу рішення про:

- 1) відхилення такого переказу віртуальних активів, або повернення переданих віртуальних активів, або
- 2) подання запиту на отримання такої інформації до моменту подальшого переказу віртуальних активів.

12. У разі якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, до якого звернуто запит постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, на отримання інформації, передбачений пунктом другим частини одинадцятої цієї статті, неодноразово не надає відповідь на такий запит, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний:

- 1) надіслати попередження з визначеним кінцевим строком надання запитуваної інформації про відхилення поточного та будь-яких майбутніх переказів, або розірвання ділових відносин з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу, якщо запитувана інформація не буде надана, або

2) відхилити поточний та будь-які майбутні перекази, або розірвати ділові відносини з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

У разі ненадання запитованої інформації суб'єктом первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, до якого звернуто запит постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, на отримання інформації, у строки, зазначені у попередженні, передбаченому пунктом 1 цієї частини, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний по завершенню строку, передбаченого у такому попередженні, вжити заходи, передбачені пунктом другим цієї частини.

У разі виявлення під час отримання віртуальних активів факту відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) та/або отримувача переказу, передбаченої частиною першою, другою, або шостою цієї статті, постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, зобов'язаний інформувати суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії щодо такого постачальника, про такий факт та вжиті ним відповідно до частини одинадцятої цієї статті заходи у порядку, встановленому таким суб'єктом державного фінансового моніторингу.

13. Постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є посередником, повинен враховувати факт відсутності або неповноти інформації про відправника (ініціатора) або отримувача переказу під час аналізу переказу віртуальних активів або будь-якої пов'язаної операції та, в разі виникнення підозри, повідомити спеціально уповноважений орган відповідно до підпункту "в" пункту 8 частини другої статті 8 цього Закону.

14. Суб'єкт державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, що здійснює переказ віртуальних активів, встановлює особливості виконання вимог цієї статті";

е) пункт 5 частини першої статті 18 викласти в такій редакції:

"5) постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, - Регулятор ринків віртуальних активів, визначений відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

є) частину п'яту статті 32 доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) за порушення вимог щодо здійснення переказу віртуальних активів, передбачених статтею 14-1 цього Закону, – у розмірі до 20 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

19) у Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" (Відомості Верховної Ради, 2023 р., № 3-4, ст.10 із наступними змінами):

а) частину першу статті 4 доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів";

б) частину першу статті 22 доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) щодо діяльності з надання фінансових послуг, визначених пунктом 10 частини першої статті 4 цього Закону, та додаткових до них послуг – Регулятор ринків віртуальних активів, визначений відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

20) частину першу статті 5 Закону України "Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 6-7, ст.18 із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

"Вимоги пунктів 2 – 4 цієї частини не застосовуються до юридичної особи, яка надає послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів, відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів";

21) статтю 84 Закону України "Про платіжні послуги" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 10-11, ст.26 із наступними змінами) доповнити частиною сьомою такого змісту:

"7. У разі порушення установою електронних грошей або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до Закону України "Про ринки віртуальних активів", законодавства про віртуальні активи, Національний банк України має право застосувати заходи впливу, передбачені Законом України "Про ринки віртуальних активів".

3. Кабінету Міністрів України:

вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

4. Національному банку України до дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

